

OBAVIJESTI VOJNOG ORDINARIJATA
Službeno glasilo Vojnog ordinarijata u Republici Hrvatskoj

Izdavač:

Vojni ordinarijat u Republici Hrvatskoj
Zagreb, Ksaverska cesta, tel: 01/46 70 660, 46 70 659, (37 84 489-MORH)
faks: 01/46 70 662
www.vojni-ordinarijat.hr
e-pošta: vojni.ordinarijat@morh.hr

Odgovara:

Mons. Juraj Jezerinac, vojni ordinarij

Uredio:

Mladen Čobanović

KORIZMENA PORUKA VOJNOG ORDINARIJA	5
SVETA STOLICA	7
Istina je nikla iz zemlje (Ps 85, 12)	7
Blago mirotvorcima	8
Zvanja su znak nade utemeljene na vjeri	13
“Idi pa i ti čini tako!” (Lk 10, 37)	15
HRVATSKA BISKUPSKA KONFERENCIJA	17
U njemu bijaše život	17
Priopćenje s XV. redovnog godišnjeg zasjedanja HBK i BK BiH	18
Izjava Komisije HBK “Iustitia et pax” o Prijedlogu Zakona o strateškim investicijskim projektima Republike Hrvatske	19
Izjava Hrvatske biskupske konferencije s izvanrednog plenarnog zasjedanja	21
Poruka za Dan posvećenog života 2013.	21
VOJNA BISKUPIJA	23
IZVJEŠĆA I DOGAĐAJI	23
Posjet Ratne škole	23
Božićno čestitanje u Vojnom ordinarijatu	23
Polnoćka u Vojnom ordinarijatu	29
Božićna misa u Vojnom ordinarijatu	29
Svetkovina Marije Bogorodice	29
Susret svećenika Vojnog ordinarijata	30
LJETOPIS VOJNOG ORDINARIJATA	32
PROPOVIJEDI VOJNOG ORDINARIJA	42

Kako drugačije nego s osjećajem zahvalnosti gledati na ljubav Božju iskazanu prema čovjeku. Bog je beskrajno strpljiv u odnosu prema pojedincu, ali jednako tako i prema čovječanstvu u cjelini. Strpljiv je Bog i ne umara se, ne odustaje i ne posustaje u nastojanju kako bismo i mi njega prigrlili, bezrezervno i iskreno, otvoreno i javno, i to pokazali našim životom, stilom i postupcima koji proizlaze iz stvarne pripadnosti njemu.

Živeći u ozračju koje obilježava naš trenutak, i to ne samo glede naše društvene zajednice u užem smislu, mislim na domovinu Hrvatsku, nego i na kontekst u kojem je ona smještena, onaj europski pa i onaj koji se naziva zapadna civilizacija, suvremenom se čovjeku vjerniku nameće osjećaj, ne samo da se nalazi pred mnogim pitanjima vrijednosnog sustava utemeljenog na onome što je za vjernika kršćanina katolika sveto, pred prezirom Evanđelja i sustava vrijednosti utemeljena na Evanđelju. I to u društvu u kojem je stanovništvo barem brojčano većinsko katoličko kako pokazuje zadnji popis stanovništva, a 96% vjerničko (druge kršćanske, kao i druge nekršćanske vjerničke zajednice).

Voljeli bismo trajno osjećati da doista živimo u demokratskom društvu, u društvu u kojem se čuva ono do čega drži izrazita većina. Skoro smo povjerovali da je prošlo vrijeme u kojem je jedna ideološka skupina, izrazita manjina, diktaturom vladala narodom u ime naroda, a da narod za ništa nije pitao. Blagoslov bi bio za našu domovinu kad bi oni koji preuzmu vlast na demokratskim izborima, preuzeli ulogu čuvara i promicatelja vrijednosti do kojih drže ljudi – ogromna većina ljudi koji čine ovo društvo. Pri čemu nitko pametan ne može nijekati i demokratsko pravo pojedinca i manjinskih skupina da si urede život prema vlastitom svjetonazoru – ali nikada tako da ugroze pravo većine.

Pred onim što se događa, zar da se ne upitamo imamo li mi vjernici pravo na poštovanje? Imamo li pravo na iznošenje vlastitih stavova i promicanje naših vrijednosti, bar u onoj mjeri u kojoj to može pojedinac ili manja skupina, a koji otvoreno izvrću ruglu naše svetinje.

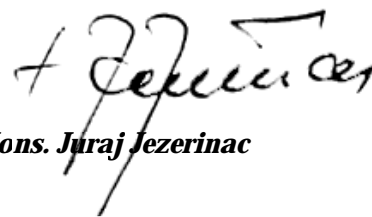
U Godini vjere smo. Zajedno s cijelom Crkvom, i naša biskupija želi potaknuti svakog čovjeka, prije svega svoje pripadnike, na ozbiljno promišljanje o osobnoj vjeri, kako bismo potom i drugima oko sebe mogli biti poticaj i potpora u nastojanju oko rasta u svekolikom boljitku društva u cjelini.

Na popisu svetaca Katoličke crkve nalazimo zanimljiv lik sv. Franje Saleškog, koji nadahnjuje. Taj se čovjek nije predavao pred izazovima vremena i situacije u kojoj se našla njegova mjesna crkva i ljudi njegova zavičaja. Vodeći brigu ponajprije o svojoj povezanosti s Bogom, oblikovao je sebe i svoj način ophođenja s ljudima, te je takav plijenio dobrotom i uljudnošću, kršćanskim uvjerenjem i misionarskim žarom. Mnogi su se nakon susreta s njim radosno vratili Bogu i Evanđelju. Propovijedao je, pisao pisma i knjige, razgovarao, molio u osami, dijelio sakramente, slavio liturgiju sa zajednicom vjernika, dajući tako svjedočanstvo o ljepoti i radosti zbog pripadnosti Katoličkoj crkvi – zajednici Kristovih učenika. Pred nijednim izazovom nije uzmicao. Bio je svjestan da svojim radom prožetim ljubavlju prema Bogu i čovjeku, čini dobro na općem

društvenom planu. Nije nudio sebe, nego Evanđelje. I plod nije izostao.

U ovom broju našeg službenog lista „Obavijesti“ skupljeni su materijali koji svjedoče o životu naše biskupije i kapelanija Vojnog ordinarijata, radu što nesumnjivo svjedoči i o našoj ljubavi prema Gospodinu i pripadnosti njegovoj zajednici. Puno se lijepoga događalo. Sve sa svrhom da zahvaljujući Bogu na dobroti, pridonesemo izgradnji Kraljevstva Božjega u nama i oko nas, ovdje i sada.

Idući će broj zabilježiti ono u što će se pretočiti naša pastoralna zauzetost u neposredno nadolazećem razdoblju. S pogledom uprtim u budućnost, proživjet ćemo blagoslovljeno vrijeme korizme što se svake godine vraća kako bismo se što bolje duhovno pripremili za naš najveći blagdan – blagdan Uskrsa. Želim vam da ga osobno dobro iskoristite, ali i da drugima budete korisni. Uvijek i svugdje, bilo zgodno ili ne, pružite radost, širite nadu, činite dobro. I bit ćete radost mnogima. Ostalo prepustite Svevišnjemu.

Mons. Juraj Jezerinac

24. siječnja 2013., na blagdan Franje Saleškog

Istina je nikla iz zemlje (Ps 85, 12)

Papina poruka „Urbi et orbi“ na svećkovinu Božića 2012.

Draga braćo i sestre iz Rima i čitavog svijeta, sretan Božić svima vama i vašim obiteljima! Svoju božićnu čestitku, u ovoj Godini vjere, izričem ovim riječima, preuzetim iz jednog psalma: "Istina je nikla iz zemlje". U tekstu toga Psalma one su, zapravo, izražene u budućem vremenu: "Istina će niknuti iz zemlje": riječ je o jednom naviještaju, obećanju, praćenom ostalim izrazima koji zajedno glase ovako: "Ljubav će se i Vjernost sastati, / Pravda i Mir zagrliti. / Vjernost će nicať iz zemlje, / Pravda će gledať s nebesa. / Jahve će dati blagoslov i sreću, / i zemlja naša urod svoj. / Pravda će stupati pred njim, / a Mir tragom stopa njegovih" (Ps 85, 11-14). Danas su se te proročke riječi ispunile! U Isusu, rođenom u Betlehemu od Marije Djevice, ljubav i istina su se stvarno susreli, pravda i mir su se zagrlili; istina je nikla iz zemlje a pravda gleda s nebesa. Sveti Augustin ovako to lijepo i jezgrovito tumači: "Što je istina? Sin Božji. Što je zemlja? Tijelo. Priupitaj se gdje je Krist rođen i vidjet ćeš zašto je istina nikla iz zemlje... istina je rođena od Djevice Marije" (En. in Ps. 84,13). A u jednom božićnom nagovoru kaže: "Tim blagdanom koji se ponavlja svake godine slavimo dakle dan u kojem se ispunilo ono proroštvo: 'Istina je nikla iz zemlje i pravda je pogledala s nebesa'. Istina koja je u krilu Očevu je iznikla iz zemlje jer je bila također u krilu jedne majke. Istina koja drži čitav svijet iznikla je iz zemlje jer ju je na svojim rukama držala jedna žena... Istina, kojoj ni nebo nije dovoljno veliko da bi je obuhvatilo, je iznikla iz zemlje i bila položena u jaslje. U čiju se korist tako uzvišen Bog učinio tako poniznim? Sigurno ne zbog vlastite koristi, već na našu veliku blagodat, ako vjerujemo" (Sermones, 185, 1). "Ako vjerujemo". Eto snage vjere! Bog je učinio sve, učinio je štoviše nemoguće: utjelovio se. Svojom svemoćnom ljubavlju je ostvario ono što nadilazi ljudsko shvaćanje: Beskonačni je postao djetetom,

tom, ušao je u svijet. Ipak, isti taj Bog ne može ući u moje srce ako mu ja ne otvorim vrata. Porta fidei! Vrata vjere! Mogli bi se prestrašiti te svoje naopake bezgranične moći. Ta čovjekova moć da se zatvori Bogu može nas uplašiti. Ali evo stvarnosti koja tjera tu mračnu misao, evo nade koja pobjeđuje strah: istina je iznikla! Bog je rođen! "Zemlja je plodom urodila" (Ps 67, 7). Da, postoji jedna dobra zemlja, jedna zdrava zemlja, slobodna od svakog egoizma i svake zatvorenosti. Postoji u svijetu jedna zemlja koju je Bog pripremio da dođe i nastani se među nama. Postoji boravište za njegovu prisutnost u svijetu. Ta zemlja postoji, čak i danas, 2012. godine, iz te je zemlje iznikla istina! Zato postoji nada u svijetu, pouzdana nada, također u najtežim trenucima i situacijama. Istina je iznikla i donijela ljubav, pravdu i mir. Da, neka mir iznikne za stanovništvo Sirije, duboko ranjeno i podijeljeno sukobom u kojem nisu pošteđeni ni oni koji se ne mogu braniti i koji kosi nevine žrtve. Ponovno upućujem apel da prestanu krvoprolića, da se olakša spašavanje izbjeglica i prognanika i da se, pomoću dijaloga, teži političkom rješenju sukoba. Neka mir iznikne u Zemlji u kojoj je rođen Otkupitelj, i neka on udijeli Izraelcima i Palestincima hrabrost da okončaju dugogodišnje borbe i podjele, te da odlučno krenu putom pregovora. U zemljama Sjeverne Afrike, koje prolaze kroz duboku tranziciju u potrazi za novom budućnošću – poglavito u Egiptu, ljubljenoj i Isusovim djetinjstvom blago-

slovljenoj zemlji – neka građani zajedno izgrađuju društvo utemeljeno na pravdi, poštivanju slobode i dostojanstva svake osobe. Neka nikne mir na velikom azijskom kontinentu. Neka Djetešce Isus svrne svoj blagi pogled na brojne narode koji nastanjuju te krajeve i, na poseban način, na one koji vjeruju u njega. Neka Kralj mira, nadalje, pogleda na nove čelnike Narodne Republike Kine zbog odgovorne zadaće koja je pred njima. Želim da se u tome prepozna vrijednost doprinosa religija, poštujući svaku pojedinu, tako da mogu pridonijeti izgrađivanju jednog postojanog društva, na dobrobit te plemenite zemlje i čitavoga svijeta. Neka Kristovo rođenje ubrza povratak mira u Mali i sloge u Nigeriji, gdje okrutni teroristički napadi nastavljaju odnositi živote, osobito među kršćanima. Neka Otkupitelj utješi

i pomogne izbjeglice s istoka DR Konga i podari svoj mir Keniji, gdje se na meti krvavih atentata našlo civilno stanovništvo i bogoštovna mjesta. Neka Djetešce Isus blagoslovi nebrojene vjernike koji ga slave u Latinskoj Americi. Neka im pomogne rasti u ljudskim i kršćanskim krepostima, neka bude potpora onima koji su prisiljeni napustiti svoje obitelji i zemlje, neka ojača vladare u zauzimanju za razvoj i u borbi protiv kriminala. Draga braćo i sestre! Ljubav i istina, pravda i mir su se susreli, utjelovile su se u čovjeku rođenom u Betlehemu od Marije. Taj je čovjek Sin Božji, to je Bog koji se pojavio u povijesti. Njegovo je rođenje klica novog života za čitav ljudski rod. Neka svaka zemlja postane dobra zemlja, koja prihvaća klice ljubavi, istine, pravde i mira. Svima sretan Božić! ■

Blago mirotvorcima

Poruka pape Benedikta XVI. za Svjetski dan mira 2013.

1. Svaka godina nosi sa sobom nadu u bolji svijet. U toj perspektivi molim Boga, Oca čovječanstva, da nam udijeli slogu i mir, da se svima ispune želje za sretnijim životom i blagostanjem.

Pedeset godina od Drugog vatikanskog koncila, koji je omogućio osnažiti poslanje Crkve u svijetu, ohrabrujuće je konstatirati da kršćani, kao Božji narod u zajedništvu s njim i kao suputnik čovječanstva, zauzeto djeluju u povijesti dijeleći njegove radosti i nade, žalosti i tjeskobe [1], naviještajući Kristovo spasenje i promičući mir za sve.

Naše doba, označeno globalizacijom, s njezinim pozitivnim i negativnim aspektima, kao i krvavim sukobima koji se još uvijek vode i ratnim prijetnjama, pozivaju na novo i složno zauzimanje u traženju općeg dobra, razvoja svih ljudi i čitavoga čovjeka.

Žarišta napetosti i borbe uzrokovani sve većim nejednakostima između bogatih i siromašnih, prevlašću egoističnog i individualističnog mentaliteta čiji je jedan od izraza također neregulirani financijski kapitalizam pozivaju na hitno djelovanje. Osim raznih oblika terorizma i međunarodnog kriminaliteta, opasnost za mir predstavljaju oni fundamentalizmi i fanatizmi koji izobličavaju pravu narav religije, koja je pozvana unaprjeđivati zajedništvo i pomirenje među ljudima.

Ipak, mnogobrojni naponi za uspostavu mira, kojih u našem svijetu ima izobilje, svjedo-

če o prirodnom pozivu ljudskog bića na mir. U svakom je čovjeku želja za mirom osnovna težnja i u određenoj se mjeri podudara sa željom za ispunjenim, sretnim i uspješnim životom. Drugim riječima, želja za mirom odgovara jednom temeljnom moralnom načelu, to jest, obavezi i dužnosti cjelovitog, društvenog i zajedničkog razvoja, koji je sastavni dio Božjeg nauma prema ljudskom rodu. Čovjek je stvoren za mir koji je Božji dar.

Sve me to navelo da nadahnuće za ovu poruku crpim iz riječi Isusa Krista: “Blago mirotvorcima: oni će se sinovima Božjim zvati!” (Mt 5, 9).

Evandeosko blaženstvo

2. Blaženstva što ih je proglasio Isus (usp. Mt 5, 3-12 i Lk 6, 20-23), predstavljaju zapravo obećanja. U biblijskoj tradiciji, naime, blaženstva su literarna vrsta koja uvijek sa sobom nose neku dobru vijest, to jest evanđelje, koje ima vrhunac u nekom obećanju. Dakle, blaženstva nisu samo moralne preporuke, čijim poštivanjem čovjek u odgovarajućem vremenu – a to je obično drugi život – stječe neku nagradu, to jest situaciju buduće sreće. Blaženstvo o kojem ta blaženstva govore radije se sastoji u ispunjenju obećanja upućenog svima onima koji se u svome životu daju voditi zahtjevima istinitosti, pravednosti i ljubavi. Oni koji se uzdaju u Boga i njegova obećanja često se u očima svijeta čine naivni i daleko od stvarnosti.

Ipak, Isus im poručuje da će ne samo u drugom životu, nego već u ovome, otkriti da su djeca Božja i da je Bog oduvijek i zauvijek potpuno na njihovoj strani. Shvatit će da nisu sami, jer je on na strani onih koji se zauzimaju za istinu, pravdu i ljubav. Isus, objava Očeve ljubavi, nije oklijevao prinijeti samoga sebe za žrtvu. Kada prihvatimo Isusa Krista, Bogočovjeka, tada doživimo radosno iskustvo jednog beskrajnog dara: dioništva u samom Božjem životu, milosnom životu, tom zalogu života u potpunom blaženstvu. Isus Krist nam, osobito, daje pravi mir koji se rađa iz povjerljivog susreta čovjeka s Bogom.

To nam Isusovo blaženstvo govori da je mir istodobno mesijanski dar i ljudsko djelo. Naime, mir pretpostavlja humanizam otvoren transcenciji. To je plod uzajamnog darivanja, uzajamnog obogaćivanja, zahvaljujući daru koji ima svoj izvor u Bogu i omogućuje živjeti s drugima i za druge. Etika mira je etika zajedništva i dijeljenja. Nužno je, dakle, da se razne današnje kulture izdignu iznad oblika antropologije i etike koji se temelje na čisto subjektivističkim i pragmatičnim teorijsko-praktičnim pretpostavkama, na osnovu kojih se odnosi suživota nadahnjuju na kriterijima moći i profita, sredstva postaju ciljevi i obratno, kultura i odgoj su usredotočeni samo na instrumente, tehniku i djelotvornost. Preduvjet za mir je rušenje diktature relativizma i pretpostavki o potpuno autonomnom moralu, koji priječi priznavanje neotuđivog moralnog zakona što ga je Bog upisao u savjest svakoga čovjeka. Uspostavljati mir znači graditi suživot u racionalnom i moralnom smislu, koji počiva na temeljima čiju mjeru nije stvorio čovjek, već Bog. "Gospodin narodu svom daje jakost, Gospodin narodu svoj mirom blagoslivlje", podsjeća Psalam 29 (r. 11).

Mir – Božji dar i čovjekovo djelo

3. Mir se tiče osobe u cjelini i podrazumijeva potpunu zauzetost. To je mir s Bogom življenjem po njegovoj volji. To je nutarnji mir sa samim sobom i izvanjski mir s bližnjima i s čitavim stvorenim svijetom. Uključuje u prvom redu, kao što je pisao blaženi Ivan XXIII. u enciklici „*Pacem in terris*“, čija će se pedeseta obljetnica obilježiti za nekoliko mjeseci, izgrađivanje suživota utemeljenog na istini, slobodi, ljubavi i pravdi [2]. Nijekanjem onoga što predstavlja pravu narav ljudskog bića, u njegovim bitnim dimenzijama, u njegovoj dubokoj sposobnosti da spozna istinu i dobro i, u konačnici, samoga Boga, ugrožava se i izlaže pogibelji izgrađivanje mira. Bez istine o čovjeku, koju je Stvoritelj upisao u njegovo srce, sloboda i ljubav bivaju obezvrijeđeni, a zauzimanje za pravdu gubi svaki smisao.

Da bismo postali istinski mirotvorci od presudne je važnosti imati na umu transcendentalnu dimenziju i biti u stalnom dijalogu s Bogom, milosrdnim Ocem, u kojem molimo za otkupljenje koje nam je stekao njegov Sin Jedinorođenac. Tako čovjek može pobijediti onu klicu potamnjenja i nijekanja mira što ga predstavlja grijeh u svim njegovim oblicima: egoizmu i nasilju, gramzivosti i želji za moći i vlašću nad drugim, nesnošljivosti, mržnji i nepravednim strukturama.

Ostvarivanje mira ovisi prije svega o prepoznavanju da smo, u Bogu, jedna ljudska obitelj. Ta je obitelj, kao što se uči u enciklici „*Pacem in terris*“, satkana od interpersonalnih odnosa i institucija poduprtih i nadahnutih jednim zajedničkim „mi“, koji uključuje unutarnji i izvanjski moralni red, gdje se, po istini i pravednosti, iskreno priznaju uzajamna prava i međusobne dužnosti. Mir je red oživljen i upotpunjen ljubavlju, na takav jedan način da tuđe potrebe i zahtjeve osjećamo kao svoje vlastite, da s drugima dijelimo svoja dobra i zalažemo se da svi ljudi u svijetu dijele iste moralne i duhovne vrijednosti. To je red postignut u slobodi, na način koji odgovara dostojanstvu osoba koje, po svojoj naravi kao razumna bića, preuzimaju na sebe odgovornost za vlastito djelovanje [3].

Mir nije san, nije utopija: mir je moguć. Svoj pogled moramo spustiti dublje, ispod površnosti vanjštine i pojava koje nas okružuju, da bismo otkrili jednu pozitivnu stvarnost koja postoji u srcima, jer je svaki čovjek stvoren na Božju sliku i pozvan rasti i dati svoj doprinos izgrađivanju novog svijeta. Sam je Bog, naime, utjelovljenjem svoga Sina i otkupljenjem što ga je on izveo, ušao u povijest i izveo na život novo stvorenje i uspostavio novi savez između Boga i čovjeka (usp. Jr 31, 31-34), pruživši nam mogućnost da steknemo „*ново srce*“ i „*novi duh*“ (usp. Ez 36, 26).

Upravo zato Crkva je uvjerenja kako postoji prijevremena potreba za novim naviještanjem Isusa Krista, prvog i glavnog činioca cjelovitog razvoja naroda kao i mira. Isus je, naime, naš mir, naša pravda i naše pomirenje (usp. Ef 2,14; 2 Kor 5,18). Mirotvorac je, prema Isusovim blaženstvima, onaj koji traži dobro drugoga, puninu dobra duše i tijela, danas i sutra.

Iz tog učenja se može izvesti zaključak da je svaka osoba i svaka zajednica – redovnička, građanska, odgojna i kulturna – pozvana zalagati se za mir. Mir je u prvom redu ostvarivanje zajedničkog dobra društva na njegovim različitim razinama, primarnoj i intermedijarnoj, nacionalnoj, međunarodnoj i globalnoj. Upravo zato se može s pravom reći da je put koji vodi do ostvarivanja općeg dobra ujedno put koji treba slijediti u postizanju mira.

Mirotvorci su oni koji ljube, brane i promiču život u njegovoj cjelini

4. Put koji vodi do postizanja općeg dobra i mira je prije svega poštivanje prema ljudskom životu, promatranom u mnogostrukosti njegovih aspekata, počevši od njegova začeca, preko njegova rasta i razvoja pa sve do njegova prirodnog svršetka. Pravi su mirotvorci, dakle, oni koji ljube, brane i promiču ljudski život u svim njegovim vidicima: osobnom, zajedničkom i transcendentnom. Život u punini je vrhunac mira. Onaj koji želi mir ne može tolerirati nasrtaje i zločine protiv života.

Oni koji ne cijene dovoljno vrijednost ljudskog života i, samim tim, zalažu se primjerice za liberalizaciju pobačaja, možda ne shvaćaju da na taj način predlažu postizanje lažnog mira. Bijeg od odgovornosti, koji obezvrjeđuje osobu, a još više ubojstvo jednog nevinog bića koje se ne može braniti, neće moći nikada donijeti sreću i mir. Doista, kako netko može tvrditi da se zauzima za mir, cjeloviti razvoj naroda i samo očuvanje okoliša, a ne brani pravo na život najslabijih, počevši od nerođene djece? Svaka povreda života, osobito u njegovu početku, neizbježno nanosi nepopravljive štete razvoju, miru i okolišu. Jednako tako nije ispravno uvoditi kriomice u zakonodavstvo lažna prava na slobode koja, budući da se temelje na ograničenom i relativističkom shvaćanju ljudskog bića i vještom korištenju dvoznačnih izraza usmjerenih promicanju tobožnjeg prava na pobačaj i eutanaziju, ugrožavaju temeljno pravo na život.

Postoji također potreba da se prizna i promiče prirodnu strukturu braka kao zajednice jednog muškarca i jedne žene s obzirom na pokušaje da se s njom pravno izjednači ostale vrste zajednica koje se od nje stubokom razlikuju i koje joj, zapravo, štete i pridonose njezinoj destabilizaciji, potamnjujući njezinu posebnu narav i njezinu nezamjenjivu društvenu ulogu.

Ta načela nisu istine vjere, niti su tek neka posljedica prava na vjersku slobodu. Ona su upisana u samu čovjekovu narav, spoznatljiva su razumom te su dakle zajednička svim ljudima. Nastojanja Crkve oko njihova promicanja nema dakle konfesionalni karakter, već su upravljena svim osobama, neovisno o njihovoj vjerskoj pripadnosti. To djelovanje je to potrebnije što se ta načela više niječe ili pogrešno shvaća, jer to predstavlja povredu istine o osobi, tešku ranu nanese nu pravednosti i miru.

Zato je drugi važni način kojim se pomaže izgrađivanju mira taj da pravni sustavi i pravosuđa priznaju pravo na korištenje prava na prigovor savjesti kada su posrijedi zakoni i vladine mjere koji predstavljaju napad na ljudsko dostojanstvo, kao što su pobačaj i eutanazija.

Među temeljna ljudska prava, također u pogledu miroljubivog suživota naroda i mira u svijetu, ubraja se također pravo pojedinaca i zajednica na vjersku slobodu. U ovom povijesnom trenutku, sve je važnije to pravo promicati ne samo s negativne točke gledišta, kao sloboda od – primjerice, od obaveza i prisila u pogledu slobode izbora vlastite religije –, nego također s pozitivne točke gledišta, u njegovim raznim inačicama, kao sloboda za: primjerice, svjedočenje vlastite vjere, obznanjivanje i prenošenje svog učenja; uključivanje u aktivnosti na odgojnom, dobrotvornom i karitativnom polju koje omogućuju provoditi u djelo vlastite religijske zapovijedi; postojanje i djelovanje kao socijalna tijela, uređena prema vlastitim doktrinarnim načelima i institucionalnim ciljevima. Nažalost, i u zemljama drevne kršćanske tradicije bilježi se sve veći broj slučajeva vjerske nesnošljivosti, osobito prema kršćanstvu i onima koji jednostavno nose prepoznatljive znakove vlastite vjerske pripadnosti.

Mirotvorac mora imati također pred očima da, u sve većem dijelu javnog mnijenja, ideologije radikalnog liberalizma i tehnokracije nameću uvjerenje da postizanju ekonomskog rasta treba težiti čak i na štetu socijalne uloge države i mreža solidarnosti civilnog društva, kao i socijalnih prava i dužnosti. Treba, međutim, podsjetiti da su ta prava i dužnosti od temeljne važnosti za puno ostvarenje ostalih prava, počevši od građanskih i političkih.

Među pravima i dužnostima koja su danas najugroženija ubraja se pravo na rad. Razlog tome krije se u činjenici da su rad i ispravno priznavanje pravnog položaja radnika sve više obescijenjeni, jer se smatra da ekonomski razvoj ovisi prije svega o potpunoj slobodi tržišta. Rad se tako promatra kao varijabla koja ovisi o ekonomskim i financijskim mehanizmima. U vezi s tim ponovno tvrdim da ljudsko dostojanstvo, kao i ekonomski, društveni i politički razlozi traže da se i nadalje “daje prioritet cilju da se svima omogući pristup stalnom zaposlenju” [4]. Preduvjet za ostvarenje tog ambicioznog cilja je novo shvaćanje rada, utemeljeno na etičkim načelima i duhovnim vrijednostima, koji će učvrstiti poimanje rada kao temeljnog dobra za osobu, obitelj i društvo. S tim je dobrom nerazdvojno povezana dužnost i pravo koji zahtijevaju hrabre nove politike zapošljavanja svijui.

Izgrađivati dobro mira pomoću novog modela razvoja i ekonomije

5. Sa svih strana može se čuti da je danas nužan novi model razvoja, kao i novi pristup ekonomiji. I cjeloviti, solidarni i održivi razvoj i

opće dobro zahtijevaju ispravnu ljestvicu dobara i vrijednosti, koju je moguće ustrojiti tako Bog bude središnja referentna točka. Nije dovoljno imati na raspolaganju mnogo sredstava i mnogo mogućnosti izbora, ma koliko oni vrijedni bili. I raznovrsnost dobara koja stoje u službi razvoja i široka lepeza izbora moraju se koristiti u svrhu dobrog života, ispravnog vladanja u kojem se priznaje primat duhovne dimenzije i poziv na ostvarenje općeg dobra. U protivnom, oni gube svoju pravu vrijednost i na kraju bivaju uzdignuti u nove idole.

Da bi se izašlo iz trenutne financijske i ekonomske krize – koja ima za posljedicu rast nejednakosti – nužne su osobe, skupine, institucije koje promiču život pospješivanjem čovjekove kreativnosti kako bi se, čak i iz krize, izvukla prilika za razlučivanje i novi ekonomski model. Prevladavajući model u posljednjim desetljećima pozivao je na traženje maksimalne zarade i potrošnje, na temelju jednog individualističkog i egoističnog razmišljanja, usmjerenog na to da se osobe promatra isključivo kroz prizmu njihove sposobnosti da odgovore na zahtjeve kompetitivnosti. Međutim, s druge točke gledišta pravi i trajni uspjeh se postiže darivanjem sebe samih, vlastitih intelektualnih sposobnosti, vlastite poduzetnosti, budući da održivi, to jest autentični ljudski ekonomski razvoj treba načelo besplatnosti kao izraz bratstva i logike dara [5]. To konkretno znači da je u ekonomskoj djelatnosti mirotvorac onaj koji sa suradnicima i kolegama, s naručiteljima i korisnicima, uspostavlja odnose koji se baziraju na poštenju i uzajamnosti. On obavlja ekonomsku djelatnost za opće dobro i doživljava svoj rad kao nešto što je iznad njegovog osobnog interesa, na dobrobit sadašnjih i budućih naraštaja. Na taj način, on radi ne samo za sebe, već i zato da drugima osigura budućnost i dostojanstveno zaposlenje.

Na ekonomskom planu, države posebice moraju osmisliti politike industrijskog i poljoprivrednog razvoja u kojima će se posvećivati briga društvenom napretku i posvemašnjem razvoju demokracije i pravne države. Stvaranje etičkih struktura za monetarna, financijska i robna tržišta također je od temeljne važnosti i nezaobilazno; ova je nužno stabilizirati i bolje koordinirati i kontrolirati kako ne bi nanosila štetu najsirišnjima. Pažnja mnogih mirotvoraca mora se usto usmjeriti – s većom odlučnošću no što se činilo do danas – na prehrambenu krizu, koja je daleko teža od financijske. Problem sigurnosti opskrbe hranom ponovno se našao u središtu međunarodnog političkog programa, zbog kriza povezanih, između ostalog, s naglim promjenama cijena osnovnih poljoprivrednih proizvoda,

neodgovornim ponašanjima nekih ekonomskih aktera i nedostatnom kontrolom od strane vlada i međunarodne zajednice. Da bi se uhvatili u koštac s tim krizama, mirotvorci su pozvani djelovati zajedno u duhu solidarnosti, od mjesne do međunarodne razine, s ciljem da se zemljoradnicima, osobito na malim seoskim imanjima, omogući da mogu obavljati svoju djelatnost na dostojanstven i održiv način sa socijalnog, ambijentalnog i ekonomskog gledišta.

Odgoj za kulturu mira: uloga obitelji i institucija

6. Želim ponovno snažno potvrditi da su mnogi mirotvorci pozvani njegovati ljubav prema općem dobru obitelji i socijalnoj pravednosti, kao i zauzetost za učinkoviti socijalni odgoj.

Nitko ne smije nijekati ili podcjenjivati odsudnu ulogu obitelji, te temeljne stanice društva s demografskog, etičkog, pedagoškog, ekonomskog i političkog gledišta. Ona ima prirodni poziv promicati život: ona prati osobe u njihovu rastu i sazrijevanju i potiče uzajamno obogaćivanje kroz brigu i dijeljenje. Obitelj, na osobit način, služi kao rasadnik za osobno sazrijevanje u skladu s mjerilima Božje ljubavi. Obitelj je jedan od nezaobilaznih socijalnih subjekata u ostvarivanju kulture mira. Nužno je sačuvati prava roditelja i njihovu primarnu ulogu u odgoju djece, na prvom mjestu na moralnom i vjerskom polju. Obitelj je mjesto gdje se rađaju i rastu mirotvorci, budući promicatelji kulture života i ljubavi [6].

U tu golemu zadaću odgoja za mir uključene su na osobit način vjerske zajednice. Crkva vjeruje da je preuzela na sebe dio te velike odgovornosti kroz novu evangelizaciju, koja za svoje stožere ima obraćenje na istinu i Kristovu ljubav i, samim tim, duhovni i moralni preporod pojedina i društava. Susret s Isusom Kristom oblikuje mirotvorce obvezujući ih na zajedništvo i prevladavanje nepravde.

Posebnu zadaću u pogledu mira imaju kulturne, obrazovne i sveučilišne institucije. Od ovih se traži da pruže značajan doprinos ne samo obrazovanju novih naraštaja lidera, već također obnovi javnih, bilo nacionalnih bilo međunarodnih, ustanova. One mogu također pridonijeti znanstvenom promišljanju koje će ekonomske i financijske djelatnosti postaviti na čvrste antropološke i etičke temelje. Današnji svijet, pogotovo svijet politike, treba svježe ideje i nove kulturne sinteze, kako bi se nadišlo čisto tehničke pristupe i uskladilo razne političke struje u cilju postizanja općeg dobra. Ovo potonje, promatrano kao skup pozitivnih interpersonalnih i institucionalnih odnosa u službi cjelovitog razvoja

pojedinaca i skupina, je u temelju svakog pravog odgoja za mir.

Pedagogija mirotvoraca

7. Jasno se, na kraju, uviđa nužnost predavanja i promicanja pedagogije mira. Ona zahtijeva bogati duhovni život, jasne i ispravne moralne referentne točke i prikladne stavove i načine života. Djela mirotvorstva teže postizanju općeg dobra i pobuđuju zanimanje za mir i njegovanje mira. Misli, riječi i geste mira stvaraju mentalitet i kulturu mira, ozračje poštivanja, čestitosti i srdačnosti. Potrebno je, dakle, učiti ljude da jedni druge ljube i njeguju mir, i da u njihovim odnosima više prevladava dobrohotnost nego puka tolerancija. Temeljni je poticaj tomu "reći ne osveti, priznati nepravde, prihvatiti isprike bez da smo ih tražili i na kraju oprostiti" [7], tako da se pogreške i uvrede mogu uistinu priznati, da bismo mogli zajedno kročiti prema pomirenju. To zahtijeva jačanje pedagogije opraštanja. Zlo se, naime, pobjeđuje dobrom, a u traženju pravednosti treba se voditi primjerom Boga Oca koji ljubi svu svoju djecu (usp. Mt 5, 21-48). To je polagan proces, jer pretpostavlja duhovni razvoj, odgajanje za više vrijednosti, novu viziju ljudske povijesti. Treba se odreći lažnog mira što ga obećavaju idoli ovoga svijeta i njegovih pratećih opasnosti, onog lažnog mira koji otupljuje savjesti, koji vodi čovjeka do toga da je prignut nad samim sobom, bez volje za životom i na sve ravnodušan. Peda-

gogija mira, nasuprot tome, uključuje djelovanje, suosjećanje, solidarnost, hrabrost i ustrajnost.

Isus utjelovljuje sve te stavove u svome životu, sve do potpunog predanja samoga sebe, sve do "gubitka života" (usp. Mt 10, 39; Lk 17, 33; Iv 12, 25). On obećava svojim učenicima da će, prije ili kasnije, doživjeti čudesno otkriće o kojem smo govorili na početku, to jest da u svijetu postoji Bog, Bog Isusa, koji je potpuno solidaran s ljudima. U vezi s tim želim podsjetiti na molitvu kojom se traži od Boga da nas učini oruđima svoga mira, da bismo nosili njegovu ljubav tamo gdje vlada mržnja, njegovo oprostjenje gdje je uvreda, istinsku vjeru tamo gdje je sumnja. Zajedno s blaženim Ivanom XXIII. molimo Boga da prosvijetli vođe naroda da, pored skrbi za materijalno blagostanje svojih sugrađana, jamče i brane dragocjeno dobro mira, molimo ga da jača u ljudima spremnost da ruše barijere koje ih dijele, da jača sveze uzajamne ljubavi, međusobno razumijevanje i da opraštaju onima koji su im nanijeli uvrede; tako će njegovom moći i nadahnućem svi narodi na zemlji iskusiti bratstvo i željeni mir za kojim silno teže će cvasti i kraljevati među njima [8].

S tom molitvom, izražavam svoju želju da svi postanu pravi mirotvorci i graditelji mira, tako da ljudski grad raste u bratskoj slozi, napretku i miru. ■

*Iz Vatikana, 8. prosinca 2012.
Papa Benedikt XVI.*

Bilješke

[1] Usp. Drugi vatikanski koncil, Past. konstitucija o Crkvi u suvremenom svijetu *Gaudium et spes*, 1.

[2] Usp. enc. *Pacem in terris* (11. travnja 1963.): AAS 55 (1963), 265-266.

[3] Usp. isto: AAS 55 (1963), 266.

[4] Benedikt XVI., Enc. *Caritas in veritate* (29. lipnja 2009.), 32: AAS 101 (2009), 666-667.

[5] Usp. isto, 34 i 36: AAS 101 (2009), 668-670 e 671-672.

[6] Usp. Ivan Pavao II., Poruka za svjetski dan mira 1994. (8. prosinca 1993.): AAS 86 (1994), 156-162.

[7] Benedikt XVI., *Discorso in occasione dell'Incontro con i membri del Governo, delle istituzioni della Repubblica, con il corpo diplomatico, i capi religiosi e rappresentanze del mondo della cultura* (Govor prigodom Susreta s članovima Vlade, državnih institucija, diplomatskog zbora, vjerskim vođama i predstavnicima svijeta kulture), Baabda-Libano (15. rujna 2012.): *L'Osservatore Romano*, 16. rujna 2012., str. 7.

[8] Usp. enc. *Pacem in terris* (11. travnja 1963.): AAS 55 (1963), 304.

Zvanja su znak nade utemeljene na vjeri

Poruka pape Benedikta XVI. za Svjetski dan molitve za duhovna zvanja 2013.

Draga braćo i sestre! Na 50. svjetski dan molitve za duhovna zvanja, koji će se slaviti 21. travnja 2013., na četvrtu vazmenu nedjelju, želim vas pozvati da razmišljate o temi: "Zvanja su znak nade utemeljene na vjeri", koja se dobro uklapa u kontekst Godine vjere i proslave 50. obljetnice otvorenja Drugoga vatikanskog koncila. Sluga Božji Pavao VI. tijekom Koncila ustanovio je taj Dan složne molitve Bogu Ocu da nastavi slati radnike za svoju Crkvu (usp. Mt 9, 38). "Imati dovoljan broja svećenika", istaknuo je tada papa, "problem je koji ima izravan utjecaj na sve vjernike: ne samo zato što o tome ovisi vjerska budućnost kršćanskoga društva, već također zato što je taj problem precizan i nezaobilazan pokazatelj vitalnosti vjere i ljubavi pojedinih župnih i dijecezanskih zajednica te dokaz čudorednog zdravlja kršćanskih obitelji. Ondje gdje su zvanja za crkveni i redovnički stalež brojna, tamo se velikodušno živi po evanđelju" (Pavao VI., Radio-poruka od 11. travnja 1964.).

U ovim desetljećima, razne crkvene zajednice diljem svijeta su se svake godine okupljale na četvrtu vazmenu nedjelju da zajedno mole od Boga dar svetih zvanja i ponovno predlože svima da razmišljaju o urgentnosti odgovora na Božji poziv. Taj značajni događaj je potaknuo, naime, snažnu zauzetost da se sve više u središte duhovnosti, pastoralnog djelovanja i molitve vjernika stavi važnost poziva na svećeništvo i posvećeni život.

Nada je očekivanje nečega pozitivnog za budućnost, ali ona istodobno mora biti oslonac našoj sadašnjosti, koja je nerijetko označena nezadovoljstvima i neuspjesima. Ali na čemu se temelji naša nada? Promatrajući povijest izraelskog naroda, opisanu u Starom zavjetu, vidimo kako na vidjelo izbija, posebno u teškim trenucima kao što je izgnanstvo, jedan stalni element, na koji osobito podsjećaju proroci: to je sjećanje na obećanja koja je Bog dao patrijarsima, spomen koji od nas traži da nasljedujemo uzorno držanje Abrahama, koji, podsjeća apostol Pavao, "u nadi protiv svake nade povjerova... da postane ocem naroda mnogih po onom što je rečeno: Toliko će biti tvoje potomstvo" (Rim 4, 18). Utješna i jasna istina koja izbija na vidjelo iz čitave povijesti spasenja je dakle Božja vjernost savezu, na koju se obavezao i koju je obnovio svaki put kada bi čovjek taj savez prekršio svojom nevjernošću, grijehom, još tamo od vremena potopa (usp. Post 8, 21-22) pa do izlaska i putovanja u pustinji (usp.

Pnz 9, 7). Zbog iste te vjernosti Bog je zapečatio novi i vječni savez sa čovjekom, po krvi njegova Sina, koji je umro i uskrsnuo za naše spasenje.

U svakom trenutku, a napose u najtežima, Gospodinova je vjernost, ta istinska pokretačka snaga povijesti spasenja, činila da srca muškaraca i žena zadržću i potvrđivala ih u nadi da će jednoga dana prispijeti "Obećanoj zemlji". Tu se krije sigurni temelj svake nade: Bog nas nikada ne napušta i vjeran je danoj riječi. Zbog tog razloga, u svakoj situaciji, bila ona pozitivna ili negativna, možemo gajiti čvrstu nadu i moliti zajedno s psalmistom: "Samo je u Bogu mir, dušo moja, samo je u njemu nada moja" (Ps 62, 6). Imati nadu, dakle, isto je što i uzdati se u vjernoga Boga, koji drži obećanja saveza. Vjera i nada su zato usko povezane. "'Nada' je, zaista, središnja riječ biblijske vjere – tako da se čini kako se u određenim ulomcima riječi 'vjera' i 'nada' slobodno mogu jedna drugom zamijeniti. Tako Poslanica Hebrejima izraz 'punina vjere' (10, 22) usko povezuje s izrazom 'nepokolebljiva vjera nade' (10, 23). Jednako tako, kada Prva Petrova poslanica potiče kršćane da budu uvijek spremni dati logos – smisao i razlog – nade koja je u njima (usp. 3, 15), 'nada' je istoznačnica 'vjere'" (Enc. Spe salvi, 2).

Draga braćo i sestre, u čemu se točno sastoji Božja vjernost uz koju prianjamo nepokolebljivom nadom? To je njegova ljubav! On, Otac, izljevava, po Duhu Svetom, u dubinu našega bića svoju ljubav (usp. Rim 5, 5). I upravo ta ljubav, koja se u punini očitovala u Isusu Kristu, zahvaća u naš život, traži odgovor o tome što svaki pojedinac želi učiniti od svog vlastitog života i koliko je spreman uložiti i dati da ga ostvari u punini. Božja ljubav ponekad slijedi putove koje nitko ne bi mogao ni zamisliti, ali uvijek dopre do onih koji hoće da ih nađe. Nada se, dakle, nadahnjuje ovom sigurnošću: "I mi smo upoznali ljubav koju Bog ima prema nama i povjerovali joj" (1 Iv 4, 16). I ta zahtjevna, duboka ljubav, koja prodi-re duboko ispod površine, ulijeva nam hrabrost, daje nam nadu na našem životnom putu i u našoj budućnosti i pomaže nam uzdati se u sebe, u povijest i u druge ljude. Želim se obratiti posebno vama, mladi, i ponoviti vam: "Što bi bio naš život bez te ljubavi? Bog se brine za čovjeka od stvaranja sve do kraja vremena, kada će dovršiti svoj naum spasenja. U Uskrsnom Gospodinu imamo sigurnost naše nade" (Obraćanje mladima biskupije San Marino-Montefeltro, 19. lipnja 2011.).

Baš kao što je to činio tijekom svoga zemaljskog života, Uskršli Isus i danas prolazi putovima našega života i vidi nas zaokupljene našim poslovima, sa svim našim željama i potrebama. Upravo usred naše svakodnevice nastavlja nam upravljati svoju riječ; poziva nas da živimo svoj život s njim, jer jedino on može utažiti našu žeđ za nadom. On sada živi u zajednici učenika koja je Crkva i danas poziva ljude da ga slijede. Taj poziv može doći u bilo kojem trenutku. I danas Isus ponavlja: "dođi i idi za mnom" (Mk 10, 21). Prihvatiti taj poziv za pojedinca znači da ne smije više sam birati vlastiti put. Slijediti njega znači sjediniti svoju volju s Isusovom, dati mu doista prednost, staviti ga na prvo mjesto u svim područjima našega života: u obitelji i radu, u našim osobnim interesima, u nama samima. To znači predati svoj život njemu, živjeti s njim u dubokoj prisnosti, ući po njemu u zajedništvo s Ocem u Duhom Svetim i, samim tim, s braćom i sestrama. A to zajedništvo života s Isusom povlašteno je "mjesto" gdje možemo iskusiti nadu i gdje će život biti slobodan i pun!

Svećenička i redovnička zvanja rađaju se iz iskustva osobnog susreta s Kristom, iz iskrenog i povjerljivog dijaloga s njim, da bismo ušli u njegovu volju. Nužno je, zato, rasti u iskustvu vjere, shvaćenom kao duboki odnos s Isusom, kao pozorno oslušivanje njegova glasa u svojoj nutrini, koji odjekuje u nama. Taj proces, koji nas osposobljava pozitivno odgovoriti na Božji poziv, moguć je u kršćanskim zajednicama u kojima vlada snažno ozračje vjere, gdje se daje velikodušno svjedočanstvo prijanjanja uz evanđelje, gdje postoji snažan misijski osjećaj koji potiče na potpuno predanje samoga sebe za Božje kraljevstvo, jačano pristupanjem sakramentima, posebno euharistiji, i gorljivim molitvenim životom. Ova potonja - molitva - "mora, s jedne strane, biti vrlo osobna, moj susret s Bogom, s Bogom živim. S druge strane, međutim, ona mora uvijek iznova nalaziti svjetlo i nadahnuće u velikim molitvama Crkve i svetaca, u liturgijskoj molitvi, u kojoj nas Gospodin neprestano uči ispravno moliti" (Enc. Spe salvi, 34).

Stalna i duboka molitva pomaže vjeri kršćanske zajednice da raste, u uvijek novoj sigurnosti

da Bog nikada ne napušta svoj narod i da ga podupire budeći u njemu posebna zvanja - na svećeništvo i posvećeni život - da budu znakovi nade za svijet. Prezbiteri i redovnici su, naime, pozvani darivati se na bezuvjetan način Božjem narodu, služeći s ljubavlju evanđelju i Crkvi, služeći onoj čvrstoj nadi koju samo otvorenost božanskom može dati. Zato oni, svjedočenjem svoje vjere i svojim apostolskim žarom, mogu prenositi, poglavito novim naraštajima, živu želju da velikodušno i spremno odgovore Kristu koji poziva da ga slijede izbliza. Svaki put kada neki od Isusovih učenika prihvati Božji poziv da se posveti svećeničkoj službi ili posvećenom životu, svjedočimo jednom od najzrelijih plodova kršćanske zajednice, koji nam pomaže gledati s posebnim pouzdanjem i nadom u budućnost Crkve i na njezino evangelizacijsko djelovanje. Ono naime iziskuje uvijek nove radnike koji će pronositi evanđelje, slaviti euharistiju, podjeljivati sakrament pomirenja. Neka stoga bude uvijek gorljivih svećenika, koji će znati pratiti mlade kao "suputnici" i pomagati im da, na katkad trnovitom i tamnom putu života, prepoznaju Krista, Put, Istinu i Život (usp. Iv 14, 6), i koji će im, s evanđeoskom hrabrošću, predočiti ljepotu služenja Bogu, kršćanskoj zajednici, braći. Neka ne ponestane svećenika koji pokazuju plodnost oduševljenog zauzimanja, koje daje osjećaj ispunjenosti njihovu životu, budući da je utemeljen na vjeri u onoga koji nas je prvi ljubio (usp. 1 Iv 4, 19).

Nadam se, isto tako, da će mladi, pred koje se stavljaju mnoge površne i kratkotrajne ponude, biti kadri gajiti u sebi želju za istinskim vrijednostima, uzvišenim ciljevima, radikalnim opredjeljenjima, služenju drugima po Isusovu primjeru. Dragi mladi, ne bojte se slijediti Isusa i kročiti zahtjevnim i hrabrim putovima ljubavi i velikodušnog zauzimanja! Tako ćete biti sretni što služite, bit ćete svjedoci one radosti koju svijet ne može dati, bit ćete živi plamenovi jedne beskrajne i vječne ljubavi, naučit ćete dati "obrazloženje nade koja je u vama" (1 Pt 3, 15)! ■

*Iz Vatikana, 6. listopada 2012.
Benedikt XVI.*

“Idi pa i ti čini tako!” (Lk 10, 37)

Poruka pape Benedikta XVI. za 21. svjetski dan bolesnika

Draga braćo i sestre!

1. Na liturgijski spomen Gospe Lurdske, 11. veljače 2013., svečano će se u marijanskom svetištu u Altöttingu slaviti 21. svjetski dan bolesnika. Taj je dan za bolesnike, zdravstvene djelatnike, kršćanske vjernike i sve ljude dobre volje “snažni trenutak molitve, zajedništva, prinošenja trpljenja za dobro Crkve i podsjetnik svima da u licu bolesnog brata prepoznaju sveto Kristovo lice koji je, svojim trpljenjem, smrću i uskrsnućem, spasio čovječanstvo” (Ivan Pavao II., Pismo povodom ustanovljenja Svjetskog dana bolesnika, 13. svibnja 1992., 3). U toj prigodi osjećam posebnu blizinu sa svakim od vas, dragi bolesnici, koji u zdravstvenim centrima ili u svome domu prolazite kroz teške trenutke kušnje zbog bolesti i trpljenja. Neka do svih dopru umirujuće riječi otaca Drugog vatikanskog koncila: “Niste ni napušteni ni beskorisni: vi ste pozvani od Krista, vi ste njegov jasni odraz” (Poruka siromašnima, bolesnima i onima koji trpe).

2. Kako bih vas pratio na duhovnom hodočašću koje od Lourdesa, mjesta i simbola nade i milosti, vodi prema svetištu u Altöttingu, želim vam predložiti da razmišljate o simboličnom liku

dobrog Samarijanca (usp. Lk 10, 25-37). Evanđeoska prisposoba koju je napisao sveti Luka uklapa se u niz slika i događaja preuzetih iz svakodnevnog života, kojima nam Isus želi pomoći da shvatimo duboku Božju ljubav prema svakom ljudskom biću, osobito prema onima koji su pogođeni bolešću ili patnjom. No, istodobno, završnim riječima iz prisposobe o dobrom Samarijancu: “Idi pa i ti čini tako!” (Lk 10, 37), Gospodin pokazuje koji stav svaki njegov učenik mora zauzeti prema drugima, navlastito prema onima koji su u potrebi. Iz beskrajne Božje ljubavi, kroz snažnu povezanost s njim u molitvi, moramo crpiti snagu da svakog dana iskazujemo stvarnu brigu, po uzoru na dobrog Samarijanca, za one koji su ranjeni u tijelu i duhu, za one koji traže pomoć, pa bili oni nepoznati i ma koliko siromašni bili. To vrijedi ne samo za pastoralne i zdravstvene djelatnike, već za sve, pa i za same bolesnike, koji svoje stanje mogu proživljavati s vjerom: “Čovjek ne ozdravlja tako da se kloni i bježi od patnje, već tako da bude sposoban prihvaćati nevolje, po njima sazrijevati i naći smisao po jedinstvu s Kristom, koji je patnje podnosio s beskrajnom ljubavlju” (Enc. Spe salvi, 37).

3. Više je crkvenih otaca u liku dobrog Samarijanca vidjelo samog Isusa, a u čovjeku napadnutom od razbojnika Adama, ljudski rod izgubljen i ranjen zbog vlastitoga grijeha (usp. Origen, Homilija XXXIV na Lukino evanđelje, 1-9; Ambrozije, Komentar na Lukino evanđelje, 71-84; Augustin, Govor 171). Isus je Sin Božji, onaj koji uprisutnjuje Očevu ljubav, koja je vjerna, vječna i bezgranična. Ali, Isus je također onaj koji je "svukao" sa sebe "ruho božanstva", koji se spušta iz svojeg božanskog "stanja" da preuzme na sebe ljudsko obličje (Fil 2, 6-8) i koji se približio ljudskoj patnji, sve dotle da je sišao nad pakao, kao što molimo u Vjerovanju, i donio nadu i svjetlo. On ne čuva ljubomorno svoju jednakost s Bogom, svoje božanstvo (usp. Fil 2,6), već se, pun milosrđa, priginje nad ponor ljudske patnje, da izlije ulje utjehe i vino nade.

4. Godina vjere koju slavimo predstavlja povlaštenu prigodu za jačanje službe ljubavi u našim crkvenim zajednicama, da bi svatko bio dobar Samarijanac prema drugome, prema svojim bližnjima. U vezi s tim želim podsjetiti na neke osobe, među bezbroj njih u povijesti Crkve, koje su pomagale bolesnicima da cijene ljudsku i duhovnu vrijednost svoga trpljenja, kako bi mogli služiti kao primjer i poticaj. Sveta Terezija od Djeteta Isusa i Svetog lica "iskusna u znanosti ljubavi (scientia amoris)" (Ivan Pavao II., Apost. pismo Novo millenio ineunte. Ulaskom u novo tisućljeće., 42), umjela je živjeti "u dubokom jedinstvu s Isusovom patnjom" bolest koja ju je odvela "u smrt preko velikih patnji" (Opća audijencija, 6. travnja 2011.). Sluga Božji Luigi Novarese, na kojeg mnogi još i danas čuvaju živu uspomenu, u obavljanju svoje službe zamijetio je na poseban način važnost molitve za bolesne i s bolesnima i onima koji trpe, koje je često pratio u marijanska svetišta, na poseban način u Lourdsu spilju. Nošen ljubavlju prema bližnjemu, Raoul Follereau posvetio je vlastiti život brizi za oboljele od Hansenove bolesti sve do najudaljenijih krajeva svijeta, pokrenuvši, među ostalim inicijativama, proslavu Svjetskog dana borbe protiv gube. Blažena Terezija iz Kalkute uvijek je započinjala dan susretom s Isusom u euhari-

stiji, a zatim bi izlazila na ulice s krunicom u ruci da ondje susretne i služi Gospodinu prisutnom u onima koji trpe, osobito u onima koji su "neželjeni, nevoljeni, zanemareni". Sveta Anna Schäfer iz Mindelstetena znala je, također, na uzoran način ujediniti svoje patnje s Kristovima: "njezin bolesnički krevet postao je... samostanska ćelija a trpljenje predstavljalo misijsko služenje... Krijepljena svakodnevnom pričešću, postala je neumorno oruđe zagovora u molitvi i zrcalo Božje ljubavi prema mnogima koji su joj se obraćali za savjet" (Homilija prigodom kanonizacije, 21. listopada 2012.). U evanđelju se ističe lik Blažene Djevice Marije koja prati svoga napaćenog Sina sve do najviše žrtve na Golgoti. Ona nikada ne gubi nadu u Božju pobjedu nad zlom, patnjom i smrću i ona zna kako u jednom zagrljaju vjere i ljubavi prihvatiti Božjeg Sina rođenog u betlehemske spilji i umrlog na križu. Njezina nepokolebljiva vjera u Božju moć bila je rasvijetljena Kristovim uskrsnućem, koji daje nadu onome koji se nalazi u trpljenju i obnavlja sigurnost u Gospodinovu blizinu i utjehu.

5. Želim na kraju uputiti riječi iskrene zahvalnosti i ohrabrenja katoličkim zdravstvenim ustanovama i samom civilnom društvu, biskupijama i kršćanskim zajednicama, redovničkim obiteljima zauzetim u zdravstvenom pastoralu, udrugama zdravstvenih djelatnika i volontera. Neka u svima njima poraste svijest da "u materinskom i velikodušnom dočekivanju svakoga ljudskog života, napose onog nejakog ili bolesnog, Crkva danas živi temeljnu vrijednost svog poslanja" (Ivan Pavao II, Posinod. apost. pobud. Christifideles laici, 38).

Povjeravam ovaj 21. svjetski dan bolesnika zagovoru Gospe od milosti koju se časti u Altöttingu da uvijek prati ljude koji trpe u njihovu traženju utjehe i čvrste nade, neka pomogne onima koji su uključeni u apostolat ljubavi da postanu dobri Samarijanci za svoju braću i sestre koji su pogođeni bolešću i trpljenjem. Svima drage volje podjeljujem svoj apostolski blagoslov. ■

*Iz Vatikana, 2. siječnja 2013.
Papa Benedikt XVI.*

U njemu bijaše život

Poruka za XVIII. dan života, 3. veljače 2013., predsjednika Vijeća Hrvatske biskupske konferencije za život i obitelj biskupa Valtera Župana

Božić koji smo upravo proslavili je toliko dragi blagdan jer je rođendan Boga-čovjeka koji dolazi da imamo život u izobilju. Novi život, rađanje života, spontano izaziva radost i divljenje. Kako se samo djeca raduju kada naiđu na mladunčad životinja. To je potpuno razumljivo jer smo stvoreni za život i besmrtnost. Bog nije stvorio smrt i ne raduje se propasti živih. Smrt je ušla u svijet đavlovom zavišću. Ondje gdje starije generacije ostaju bez nasljedstva, zamire pjesma radosnica i nestaje stvaralaštvo koje je uvjet napretka. Nastupa smrtni, grobni, mir.

Razmišljajući nad brojkama koje su nam otkrile rezultate zadnjeg popisa stanovništva u Hrvatskoj i gledajući oronula i opustjela čitava područja naše domovine, kao da samima sebi ne vjerujemo da je moguće da narod koji je stoljećima odolijevao mnogim protivljenjima danas osjeća zamor i rezignirano promatra kako bi doskora drugi mogli ući u njegov trud i zagospodariti njime i svime što je bilo njegovo.

Nad takvim se stanjem pitamo: Može li se učiniti zaokret od nestajanja i smrti prema životu i napretku? U potpunosti smo uvjereni da je to moguće. Ali treba odlučno i čvrsto htjeti i odlučiti. Nema opredjeljenja za život bez obraćenja Bogu. Zemlje zapadnog svijeta koje su se šezdesetih godina prošlog stoljeća opredijelile za kontracepciju, sedamdesetih za pobačaj, a nešto kasnije za zajednice koje ne mogu rađati životom, jesu zemlje koje se odriču svojih kršćanskih korijena, odriču se Boga Isusa Krista, ali čije stanovništvo stari i izumire prepuštajući svoj životni prostor drugim kulturama. Mojsije je vrlo jasno rekao – ne jedanput – izraelskom narodu da je

garancija njegovog opstanka i napretka držati se Saveza s Bogom. Povijest je to dokazala. Sve što je protuprirodno vodi u odumiranje i nestajanje.

Svaka generacija ljudi postavljena je na ispit vjernosti Bogu i životu. Ovo vrijeme postavlja na životni ispit nas, našu budućnost i naš opstanak. Nagovarati mlade da što kasnije ulaze u brak, ili da uopće ne zasnivaju obitelj, znači protiviti se Božjem planu s ljudima i pridonositi izumiranju naroda. Ljudska spolnost je konstitutivni element svakog čovjeka, promislom Božjim utkana u osobnost muškarca i žene kako bi se međusobno upotpunjavali. Poticati na proizvoljni odnos prema njoj znači degradirati i degenerirati osobu. Uostalom, toliko je puta naglašeno da je baš moralni odnos prema spolnosti odlučivao o sudbini pojedinaca, naroda i čitavih civilizacija. Civilizacije koje su propale jesu one koje su pale na ispitu morala.

Oni kojima je dužnost raditi na podizanju kvalitete života, uz ostalo i smanjenjem broja nezaposlenih, to ne uspijevaju. Umjesto da rade na tome i da ne otuđuju naše bogatstvo, podilaze mladima obećavajući im potpuno prepuštanje svim strastima i prohtjevima. To znači onesposobiti ih da konstruktivno gledaju u budućnost i pronalaze nove putove. To je neodgovorno. Mladi, ne nasjedajte jeftinim obećanjima! Obitelji, vjerujte da je Bog vaš saveznik. Držite se njegovih uputa želite li dobro sebi, svojoj djeci i narodu. Neka vas Bog blagoslovi i pomogne u tom nastojanju! ■

*U Krku, na blagdan Isusova krštenja,
13. siječnja 2013.*

Priopćenje s XV. redovnog godišnjeg zasjedanja HBK i BK BiH

Članovi Hrvatske biskupske konferencije i Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine održali su svoje XV. redovno godišnje zajedničko zasjedanje 21. siječnja 2013. u zgradi HBK u Zagrebu. Predsjedao je nadbiskup zadarski mons. Želimir Puljić, predsjednik HBK, koji je nazočnima uputio prigodnu pozdravnu riječ. Biskupima se zatim obratio i predsjednik BK BiH mons. Franjo Komarica, biskup banjalučki.

Tijekom zasjedanja s biskupima dviju Biskupskih konferencija susreo se i apostolski nuncij u Republici Hrvatskoj nadbiskup Alessandro D'Errico koji je prenio posebni blagoslov Svetog Oca. Podsjetio je na pismo - poruku državnog tajnika Svete Stolice kardinala Tarcisija Bertonea upućenu biskupima HBK i BK BiH prije godinu dana, u kojoj je izražena zabrinutost Svetog Oca i Svete Stolice glede budućnosti Katoličke crkve u BiH zbog izostanka pomoći organiziranom povratku prognanih Hrvata odnosno katolika. Izrazio je žaljenje što se situacija s povratkom Hrvata u BiH tijekom prošle godine nije poboljšala. Nadodao je da Sveta Stolica očekuje izvješće o akcijama koje su dvije Konferencije poduzele za poboljšanje nezavidne situacije katolika u BiH. Naglasio je važnost provođenja zajedničkih akcija poput Tjedna solidarnosti te poduzimanja sličnih zajedničkih inicijativa dviju Biskupskih konferencija u sučeljavanju s egzistencijalnim izazovima i poteškoćama s kojima se susreću katolici u Bosni i Hercegovini. Izvijestio je biskupe o svojim razgovorima s predstavnicima vlasti Republike Hrvatske koji su mu obećali veće i odlučnije zauzimanje za jednakopravnost hrvatskog naroda u BiH i za održiv povratak onim prognanim i izbjeglim Hrvatima koji to žele.

Biskupi iz Bosne i Hercegovine su zahvalili svima koji sudjeluju i podupiru akciju Tjedna solidarnosti na područjima biskupija u Republici Hrvatskoj i svima koji pokazuju razumijevanje za nezavidno stanje katolika u BiH, osobito u entitetu RS, gdje ih je jedva pet posto od predratnog broja. Istaknuli su osobitu važnost duhovne i svake druge međusobne povezanosti i potpore. Izrazili su svoju solidarnost i potporu biskupima iz Hrvatske u nastojanjima da jasno i odlučno iznose službeni moralni i socijalni nauk Katolič-

ke crkve pred članovima svojih biskupijskih zajednica i pred cijelom domaćom javnošću.

Biskupi obiju BK su saslušali izvješće o radu Biskupske komisije HBK za liturgiju na novom prijevodu Misala, razmotrili neka pitanja u vezi s liturgijskim kalendarom te izdavanjem kantuala i graduala i dali svoje sugestije.

Saslušali su i prodiskutirali izvješće zajedničkog Vijeća HBK i BK BiH te Ureda za hrvatsku inozemnu pastvu koji brinu o djelovanju 197 hrvatskih katoličkih župa i misija širom svijeta. Potvrdili su izabrane delegate za članove Vijeća za dušobrižništvo Hrvata u inozemstvu. Izrazili su zahvalnost svim biskupima i redovničkim poglavarima i poglavaricama koji stavljaju na raspolaganje svoje članove za pastoralno djelovanje u hrvatskoj inozemnoj pastvi. Osobitu zahvalnost uputili su svim svećenicima, redovnicima, redovnicama i zauzetim vjernicima laicima u hrvatskim misijama i župama koji pomažu da Hrvati katolici u inozemstvu ostanu postojani u vjeri svojih predaka u staroj domovini.

Saslušavši izvješće o radu Komisije HBK i BK BiH za hrvatski martirologij, biskupi su odobrili nove članove Komisije te dali smjernice za izradu Pravilnika spomenute Komisije. Poduprli su prijedlog predstavljanja projekta Hrvatskog martirologija u svim biskupijskim središtima i većim centrima u svakoj biskupiji te nastavak prikupljanja potrebnih podataka o svim stradalim župljanima, o mjestima masovnih grobišta i svjedočanstva preživjelih svjedoka s ciljem kasnijeg izdvajanja osoba za koje bi mogao biti pokrenut proces kanonizacije.

Biskupi su također saslušali godišnje izvješće o radu Komisije za Papinski hrvatski zavod sv. Jeronima u Rimu. Zahvalili su mons. Ratku Periću, biskupu mostarsko-duvanjskom i apostolskom upravitelju trebinjsko-mrkanjskom, za njegovu pomoć nadležnoj Komisiji i Upravi Zavoda oko dorade Statuta i Pravilnika koji je odobrila nadležna Kongregacija. Prihvatili su prijedlog imenovanja novih članova Nadzornog vijeća spomenutog Zavoda. ■

*Zagreb, 21. siječnja 2013.
Tajništva HBK i BK BiH*

Izjava Komisije HBK "Iustitia et pax" o Prijedlogu Zakona o strateškim investicijskim projektima Republike Hrvatske

Komisija HBK "Iustitia et pax", u duhu svoje temeljne duhovne, etičke i građanske zadaće, pozdravlja poteze i brigu javnih vlasti svih razina u njihovu nastojanju da očuvaju radna mjesta i, na taj način, dostojanstvo onih ljudi i njihovih obitelji koji mogu živjeti od svog rada. U tom smislu Komisija osjeća svojom moralnom dužnošću i odgovornošću iskazati hrvatskoj javnosti svoje snažne rezerve i temeljite sumnje glede vremena i načina, kao i predmeta i postupaka koje predviđa prijedlog Zakona o strateškim investicijskim projektima Republike Hrvatske (ZSIPRH).

Minule Vlade naše zemlje prodale su, naime, velik dio javnih dobara i tvrtki na područjima od vitalnoga značaja za trajni razvoj naše državne zajednice, pa tako napose na novčarskom, energetske i telekomunikacijskom području. Novčana sredstva dobivena od tih rasprodaja utrošena su ne u trajna dobra - kao primjerice škole, bolnice, javne uslužne mreže i objekte - nego na tekuću potrošnju. Hrvatskim vladama ostajalo je zbog toga sve manje sredstava "vladanja" na korist građana i utjecanja na gospodarstvo, financije, monetarno i socijalno područje. Republici - a res publica je zajednička stvar svih građana i svih naraštaja - Hrvatskoj je ostalo još vrlo malo javnih dobara, onih prirodnih (more i vode, šume i zemlja) kao i onih vitalnih djela ljudskih ruku minulih naraštaja (mrežni sustavi auto/cesta, željeznica, prijenosa informacija, prometnih luka i različitih cjevovoda...), koja trebaju s jedne strane jamčiti pravo na univerzalna prirodna dobra, a s druge, na održivi razvoj za ovaj i buduće naraštaje. O tim preostalim dobrima, tim rijetkim ničama, usporednim prednostima i razvojnim mogućnostima RH, svi hrvatski građani moraju imati pravo raspravljati, predlagati i suvereno odlučivati. O tome je naša Komisija u više navrata iskazala svoj kršćanski i građanski stav, suklađan socijalnom nauku Crkve koji predstavlja jedan od ponajboljih etičkih - ljudskih i građanskih, socijalnih i ekoloških doprinosa kršćana našem zajedničkom svijetu. Ne zaboravljamo da socijalni nauk i brojne socijalne okružnice posljednjih papa, kao i Papinskog vijeća "Iustitia et pax" i mnogih istovjetnih nacionalnih komisija upozoravaju na opasnost od rasprodaje zemlje i vode, posebice u siromašnoj Africi i Aziji, gdje špekulativni kapital svjetskih sila otkupljuje ili unajmljuje milijune hektara zemlje i izvore pitke vode.

1. Vrijeme i rokovi. Nacrt ZSIPRH objavljen je prije tjedan dana, tj. 15. siječnja, a pravu građana i udruga na primjedbe dano je nepunih deset dana. Taj rok je tim više neprimjeren jer je predmet zakona ne samo ulaganje u nove ili postojeće proizvodne i uslužne djelatnosti, nego i moguća rasprodaja gotovo svih preostalih prirodnih bogatstava, nepokretnih kulturnih i drugih javnih dobara. Ova Komisija smatra da tako važan tekst, koji dopušta denacionalizaciju i privatizaciju rijetkih preostalih javnih dobara, s jedne strane ne smije izlaziti na svjetlo dana u "pomrčini" ferija i vremenskih neprilika, a s druge da je nedopustivo da se za tako prekretnu i upravo sudbinske odluke traži "hitni postupak", a građanima i udrugama - a zar ne i znanstvenicima i stručnjacima? - ostavlja samo tjedan dana za raspravu. Stoga Komisija predlaže da se ovi rokovi preinače te se za predstavljanje javnosti ovog nacrta ZSIPRH - na TV, radijskim postajama i u svim drugim medijima - Vladi i javnim institucijama dodijeli rok od barem mjesec dana, a nakon toga barem toliki rok za javnu raspravu, primjedbe i prijedloge. Osim toga, o ovako važnim pitanjima - koja zadiru ne samo u prava svih živućih građana, nego i budućih naraštaja - ne može se isključiti, već se upravo treba propisati izjašnjavanje na referendumu koji nakon toga Vladu i sve buduće vlade - obvezuje.

2. Predmet i postupak ZSIPRH. Ovaj zakonski prijedlog tiče se ulaganja u nove i postojeće objekte, u nekretnine i javne infrastrukture i u koncesije, nove i postojeće - od više od 150 milijuna kuna, tj. oko 20 milijuna eura. To su "velike investicije" koje se, za naše prilike, odnose samo na velike ulagače. Međutim, kako se ovim prijedlogom po prvi put zadire u osjetljivo područje trajnih javnih i prirodnih dobara i omogućuje rasprodaja "nekretnina u vlasništvu Republike Hrvatske... šuma i šumskog zemljišta, poljoprivrednog zemljišta, javnih cesta i javnog vodnog dobra, kao i nepokretnih kulturnih dobara", zapravo svih dobara kojima raspolaže RH - uključujući i pomorsko dobro kao i koncesije drugih dobara i mrežnih, pretežito transportnih sustava - nužno treba upitati hrvatske građane pristaju li oni na takva trajna otuđenja gotovo posljednjih velikih javnih bogatstava, od kojih onaj prirodni dio spada u univerzalna dobra - i hrvatskih građana i čovječanstva. Do sada su svi zakoni, pa čak i oni iz razdoblja prethodne, nimalo demokratske države, to one-

mogućivali. Naravno, to nije apriorni argument da se tako i nastavi. Ali mora se priznati da je taj stav ipak izražavao poštivanje zajedničkog, općeg i univerzalnog. Na neka od navedenih dobara moguće je zamisliti i ostvarivati koncesijsko korištenje i prava, ali prije toga treba postići nacionalnu suglasnost oko pitanja koja su to narodna dobra koja se ne smiju otuđiti, a koja je moguće koncesijski koristiti, a da se pritom ne ugrozi njihova trajna vrijednost. Nacionalni konsenzus nije dovoljno uspostaviti samo u četverogodišnjem predstavničkom tijelu, njega valja potvrditi još i na obvezujućem izjašnjavaњу građana, koje treba dobro, pošteno i temeljito obavijestiti.

Bilo bi korisno znati i stoga upitati predlagače ZSIPRH jesu li obavili tržišna ispitivanja tko je u stanju u Hrvatskoj danas ulagati više od 20 milijuna eura, a da to nije učinio do sada, jer je, stvarno, bilo mnogo prepreka i sporosti kod različitih dozvola. Ima li takvih ulagača u Hrvatskoj ili se očekuju samo iz inozemstva? ZSIPRH često spominje "zaštitu dobara" pa se nameće i pitanje (koje građani mogu legitimno postaviti i na nj dobiti odgovor) jesu li predlagači odmjerili rizik i kakvu zaštitu predviđaju u odnosu na moguća špekulativna ulaganja razuzdanog financijskog, stvarnog i virtualnog (deriviranog) kapitala bez domovine na predloženim i sad nezaštićenim javnim dobrima i područjima djelatnosti u RH?

Ono, međutim, što ne ostavlja posebne sumnje u potrebu temeljitog preispitivanja i raspravljanja su odredbe nacrtu ZSIPRH o postupku odobravanja navedenih ulaganja, kupovina i koncesija. Taj postupak, prema ovom nacrtu, najprije ne mora biti uvijek otvorena i pravedna utakmica, nego i izravna dodjela i pogodba – što je suprotno hrvatskim i europskim načelima i normama. Osim toga, svojom hitnošću postupka on

povlašćuje velike ulagače, što znači da mali ulagači i koncesionari moraju trpjeti spori postupak i birokratska odugovlačenja, dok "veliki igrači", domaći i strani, imaju pravo na brzi postupak. Ovakve odredbe ne samo da uvode diskriminacijsko načelo – brže i jednostavnije za bogate – nego povećavaju mogućnost samovoljnih odluka izvršne vlasti i, istovremeno, smanjuju mogućnost provjere i osiguranja zakonitosti.

Nije potrebno dodatno objašnjavati da ovaj nacrt ZSIPRH vapi za najširoom javnom raspravom. Međutim, nameću se i tri dodatna pitanja. Prvo, predviđa se da ZSIPRH stupi na snagu na dan objavljivanja i da su sve javne vlasti dužne u 30 sljedećih dana kandidirati strateške projekte iz svog djelokruga, pitanje je koja će i kakva javna uprava biti u stanju provoditi predviđeni brzi i sumarni postupak za "velike igrače" na, među inim i do sada zaštićenim javnim dobrima, a da se prije toga, s jedne strane, ne izmijenjene brojni zakoni, a s druge ne obrazuje nova, učinkovitija javna uprava. Drugo, tko i zašto ima pravo isključiti lokalne zajednice iz odlučivanja o prostorima i djelatnostima koja ih se izravno tiču. I konačno, nije li ovdje očita opasnost od isključivanja i trajne eksproprijacije svih građana i svih naraštaja?

Nadamo se da su navedene primjedbe više nego dovoljan razlog da se odredi razuman rok u kojem će se moći i informirati i izjasniti i stručnjaci koji nisu bili uključeni u izradu predloženoga Nacrta i sve relevantne ustanove i građani na različitim razinama. ■

U Zagrebu, 22. siječnja 2013.

*mons. dr. Vlado Košić, predsjednik Komisije
HBK "Iustitia et pax"*

*Punu potporu ovoj izjavi daje Matica hrvatska
i supotpisuje ju njezin predsjednik Igor Zidić, prof.*

Izjava Hrvatske biskupske konferencije s izvanrednog plenarnog zasjedanja

U skladu s poslanjem Crkve i službe koju biskupi vrše na opće dobro vjernika i cijeloga društva Hrvatska biskupska konferencija je od lipnja do studenoga prošle godine tražila susret i mogućnost dijaloga s Vladom Republike Hrvatske zbog nekih pitanja od zajedničkog interesa. Ta traženja dijaloga bila su intenzivna osobito nakon što je Ministarstvo znanosti, obrazovanja i sporta uvelo zdravstveni odgoj u hrvatske škole. Budući da pri uvođenju zdravstvenog odgoja nije bila poštivana uobičajena procedura te se potpuno isključilo roditelje, biskupi su smatrali i smatraju svojom dužnošću podržati opravdane zahtjeve roditelja na odgoj djece u skladu s vlastitim svjetonazorom. Taj jasno očitovani stav biskupa izazvao je u javnosti protucrkveno djelovanje na više razina. Puna dva mjeseca Katolička crkva, njezini pastiri i vjernici, kao i vjernici drugih vjerskih zajednica, izloženi su medijskom podcjenjivanju vlastitih stavova, te pravom valu netrpeljivosti i komunikacijskog nasilja, sve do izvrgavanja ruglu najvećih kršćanskih svetinja. Smatramo da je neprimjereno demokratskom duhu da roditelji, kao građani i vjernici, zbog iznošenja svoga uvjerenja i traženja svojih prava, budu izvrgnuti nesnošljivosti i diskriminaciji. Sudbinu roditelja dijelimo i mi kao pastiri Crkve, kojima je dužnost poučavati i podržavati vjernike, ali i sve osobe dobre volje, od zastranjenja zaodjeve-

nih u lijepe riječi navodnog napretka i znanosti (usp. Benedikt XVI., Govor sudionicima plenarnog zasjedanja Papinskog vijeća "Cor unum", 19. siječnja 2013.).

Pojednostavljenim prikazivanjem ozbiljnih pitanja, posebice u predloženom četvrtom modulu Kurikuluma zdravstvenog odgoja, i dalje se ustrajno tvrdi da je Crkva protiv zdravstvenog odgoja, protiv informacija o spolnosti, protiv dobra djece i mladih, te da je neosjetljiva za stvarnost vremena u kojemu živimo. Sasvim suprotno. Crkva nije protiv zdravstvenog odgoja, nego ne želi i ne može odustati od istine o čovjeku, njegovoj spolnosti, braku i obitelji koja se u četvrtom modulu iskrivljuje i ne prikazuje cjelovito.

U skladu s rečenim, zabrinuti zbog instrumentalizacije škole kao institucije i zauzeti za dostojanstvo djece, prosvjetnih radnika i budućnost hrvatskoga društva, podržavamo roditelje u njihovim ustavnim pravima i opravdanim zahtjevima. Nadamo se da će Vlada Republike Hrvatske naći vremena i načina da o tomu razgovara sa svim zainteresiranim stranama. Hrvatska biskupska konferencija ponovno izražava spremnost na dijalog o tim i svim drugim spornim pitanjima koja opterećuju međusobne odnose u cilju općeg dobra u našem društvu. ■

*Biskupi HBK
Zagreb, 23. siječnja 2013.*

Poruka za Dan posvećenog života 2013.

Vijeća Hrvatske biskupske konferencije za ustanove posvećenog života i družbe apostolskog života i Hrvatske konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica

Poštovane redovnice, redovnici i posvećeni laici, drage sestre i braćo u Kristu!

Kroz svoju povijest hrvatski je narod prolazio kroz različite društveno-političke promjene i uvijek nova iskustva življenja i svjedočenja svog nacionalnog i vjerničkog identiteta. Neovisno o političkim sustavima, vjera je bitno utjecala na usmjerenja hrvatskog naroda u shvaćanjima svijeta i oblikovala njegovo moralno vrednovanje i kulturu. S druge strane, društvene i promjene u sastavnim dijelovima kulture utjecale su na načine izražavanja vjere, pročišćavajući ih, oplemenjujući i obogaćujući. U novije vrijeme, ovaj međusobni utjecaj vjere i kulture bitno je naru-

šen. Društvena kretanja obilježena su promjenom vrijednosti utkanih u kulturu, pri čemu se tradicijom prenošen kršćanski svjetonazor sve više obezvrjeđuje i svodi na sporednost. Nasuprot tome, nudi nam se, a ponekad i nameće, poimanje stvarnosti u kojima ne postoje općevažeće vrijednosti i ateističko poimanje stvarnosti. Ovo sučeljavanje vrijednosnih sustava dovelo je do sveopćeg nesnalaženja u određivanju kriterija po kojima se prosuđuje što je dobro, a što zlo. Ovakva situacija osobito kod mlađih naraštaja uzrokuje zbunjenost. Zbog toga, osjećaj ljudi za narav dobra i općeljudskog napretka razlikuje se do te mjere da jednu te istu stvarnost jedni na-

zivaju pozitivnim civilizacijskim iskorakom, dok drugi u njoj vide veliko i pogubno zlo. Budući da su ovakve promjene sastavnih dijelova kulture karakteristične ne samo za Hrvatsku, nego i za suvremeno društvo u cjelini, sveti otac Benedikt XVI. proglasio je Godinu vjere, a na nedavno završenoj općoj Sinodi biskupa svi su članovi Crkve, a osobito redovnici i redovnice, pozvani provoditi novu evangelizaciju. Ta bi evangelizacija trebala imati dvostruko usmjerenje: evangelizacija ad intra i evangelizacija ad extra.

Različito poimanje vrijednosti, naime, nerijetko je prisutno i u samoj Crkvi. Zato je novu evangelizaciju potrebno ostvarivati ponajprije ad intra, odnosno u samim zajednicama vjernika, pa i redovničkim. U tom smislu, Sinoda naglašava potrebu da se sve ono što osobu čini posvećenom osobom cjelovito i radosno svjedoči. Takvo svjedočenje se ponajprije treba očitovati u življenju izvornih karizmi, jer se samo tako može osigurati jedinstvo u različitosti osoba koje pripadaju ustanovama. U isto vrijeme, vjernost karizmama omogućuje nadopunjavanje različitih redovničkih institucija u sveopćem poslanju Katoličke crkve. Glede poziva na radosno svjedočenje, sinodalni oci su svjesni da radost nikome ne može biti nametnuta. Ona izvire iz dubine ljudske osobe i susreta s Gospodinom. Stoga je poziv na radost stavljen u povezanost s molitvenom i kontemplativnom dimenzijom redovničkog poslanja, jer samo susret s Kristom može ispuniti pojedince i zajednice onim odu-

ševljenjem koje su osjećali njihovi utemeljitelji.

Evangelizacija ad intra preduvjet je nove evangelizacije ad extra, evangelizacije koja ide izvan zajednice vjernika. Samo ako je učvršćeno u vjeri, redovništvo može biti u službi takve evangelizacije, odnosno u službi prenošenja kršćanske vjere. Vjerodostojnost Isusove riječi postiže se i vjerodostojnošću navjestitelja. Premda Božja riječ ne postaje manje istinita ako je neprihvaćena, ona se u punini očituje samo onda kada se živi. Redovništvo je od svojih prvih dana do danas, napose u teškim društvenim previranjima i s tim povezanim promjenama na području kulture, u vremenima socijalnih i gospodarskih preokreta, naviještalo i vlastitim življenjem svjedočilo da Isusov nauk ne poznaje mijene. Ono to i danas čini. Poziv na novu evangelizaciju samo je još jedan poticaj svim redovnicama i redovnicima da, u zajedništvu s mjesnim biskupima, klerom, svjetovnim institucijama i zauzetim laicima, cjelovito i radosno odgovore na izazov vremena i prostora u kome živimo.

S ovim mislima u srcu, želimo vam blagoslovljen Dan posvećenoga života! ■

*U Zagrebu, na spomendan sv. Franje Saleškog,
24. siječnja 2013.*

*U ime Vijeća Hrvatske biskupske konferencije
za ustanove posvećenoga života i družbe apostolskoga
života mons. Mate Uzinić, predsjednik*

*U ime Hrvatske konferencije viših redovničkih
poglavora i poglavarica o. Vinko Mamić, predsjednik*

IZVJEŠĆA I DOGAĐAJI

Posjet Ratne škole

U okviru Plana i programa školovanja XV. naraštaja polaznika Ratne škole "Ban Josip Jelačić" polaznici su, predvođeni tajnikom škole pukovnikom Milanom Crnekom, u ponedjeljak 10. prosinca posjetili sjedište Vojne biskupije na zagrebačkom Ksaveru gdje ih je primio vojni biskup mons. Juraj Jezerinac i uprava ordinarijata. U ovom naraštaju 15 je polaznika škole, a pored časnika iz Ministarstva obrane i Oružanih snaga Republike Hrvatske među polaznicima su i časnici iz Makedonije, Bosne i Hercegovine, Crne Gore te jedan polaznik Ministarstva unutarnjih poslova RH.

Osobni tajnik vojnog biskupa Marinko Nikolić prezentirao je i predstavio povijest i rad Vojnog ordinarijata u dušobrižništvu vojske i policije u RH. Polaznike je posebno zanimala nazočnost vojnih kapelana u mirovnim misijama te rad s djecom časnika i vojnika.

Biskup Jezerinac se zahvalio polaznicima na posjetu i iskazao zadovoljstvo što Ratna škola

u sklopu svog studijskog putovanja posjećuje i Vojni ordinarijat, odnosno želi se upoznati s važnim segmentom dušobrižništva koje je na dobro vojniku i policajcu.

Na kraju se u ime zapovjednika Ratne škole dr. Slavena Zdilara biskupu zahvalio tajnik škole pukovnik Crnek. ■

Božićno čestitanje u Vojnom ordinarijatu

Vojni biskup Juraj Jezerinac priredio je u srijedu 19. prosinca u sjedištu Vojnog ordinarijata na zagrebačkom Ksaveru primanje povodom božićnih i novogodišnjih blagdana za svećenike i djelatnike Vojne biskupije. Okupili su se vojni i policijski kapelani, pomoćnici kapelana – djelatni vojnici i policajci - djelatnici ordinarijata, MORH-ova Samostalnog odjela za potporu Vojnom ordinarijatu i MUP-ove Samostalne službe za suradnju s Vojnim ordinarijatom.

Izvješće generalnog vikara Vojne biskupije
dr. Jakova Mamića, OCD

Poštovani oče biskupe! Okupljeni smo na ovom svečanom i za sve nas dragom susretu da s Vama i međusobno podijelimo predbožićnu i božićnu radost te Vam izrazimo božićnu i novogodišnju čestitku kao svojem biskupu.

Mi svećenici Vojnog ordinarijata (vojni i policijski) dolazimo iz različitih dijeceza i redovničkih zajednica. Čini nam se da je ovo dobar

pokazatelj bogatstva Crkve i mogućnosti suradnje i to uvijek kad je predmet našeg zajedničkog poslanja Isus Krist i njegov nauk predan nam po svetim Apostolima. S nama su i pomoćnici vojnih i policijskih kapelana, osoblje Vojnog ordinarijata te Samostalnog odjela za potporu i Samostalne službe za suradnju s Vojnim ordinarijatom. Ova struktura biskupije omogućuje nam učinkovito djelovanje i bogatu razmjenu iskustava vjere na području evangelizacije katoličkih vojnika i policajaca u hrvatskoj vojsci i policiji. Čini nam se, također, da se među nama stvorila dobra povezanost i komunikacija duhovnih dobara. Parafrazirajući Benedikta XVI. (*Djetinjstvo Isusovo*, str. 111.) vidimo da smo sjedinjeni, a da nismo izgubili „bogatstvo različitosti“.

Naše djelovanje u godini na izmaku

Godina 2012. je na izmaku. Ušli smo u nju kao u „Godinu jubileja Vojnog ordinarijata“ kako smo Vam rekli na prošlogodišnjem čestitanju Božića.

U duhu tih jubileja, slavili smo događaj osnutka i djelovanja ove ustanove (15 godina), ali i jubilej dvaju za nas vrlo važnih oblika duhovne i pastoralne prisutnosti Vojnog ordinarijata: XX. međunarodno hodočašće hrvatske vojske i policije u Lourdes (8.-15. svibnja) te XX. nacionalno hodočašće vojske i policije u Mariju Bistricu (7. listopada). Naša slavlja nisu imala primarno manifestativni karakter, nego jaku duhovnu upečatljivost koja nadilazi segment vojske i policije te sve više zahvaća Crkvu i naciju u ovoj zemlji.

Odličan oblik suradnje između Samostalnog odjela i Samostalne službe ostvaren je u organizaciji izložbe o uspostavi i djelovanju Vojnog ordinarijata u Republici Hrvatskoj. Iako smo to već više puta rekli, i sada im iskreno zahvaljujemo.

Osim spomenutih hodočašća, Vojni ordinarijat je na razini biskupije organizirao još dva važna hodočašća: „Učiteljevim stopama“ u Svetu zemlju (23.-30. listopada) te zahvalno hodočašće za dolazak Benedikta XVI. u Hrvatsku (4.-9. studenoga). Hodočašće u Svetu zemlju u svim je sudionicima (oko 150) ostavilo duboki trag vjere i zajedništva koje samo Isus Krist stvara. Zahvalni smo don Josipu Staniću, vikaru za pastoral našeg ordinarijata, kao i tajniku generalnog vikara npr Vladi Krpanu na odlično pripremljenom programu i uloženom trudu. Naše zahvalno hodočašće u Rim, zbog manjeg broja hodočasnika bilo je pridruženo hodočašću

Zagrebačke nadbiskupije. Vrlo smo zadovoljni kako programom tako i duhom zajedništva što smo ga kroz te dane živjeli. Ne treba zaobići niti regionalna kao ni mjesna hodočašća što ih mnoge naše kapelanije sustavno promiču kao suvremeni oblik pastorala. Pokazuje se sve više da je upravo ovakav oblik pastorala danas prihvatljiviji za personalne župe, nego onaj statički koji je značajan za župe teritorijalnog obilježja. Naravno, in medio virtus.

Uz redovitu pastoralnu skrb sakramentalne i molitvene naravi, Vojni ordinarijat je, osim iznesenih događanja, promicao i druge dijelom već uvriježene oblike pastoralnog rada.

Održani su redoviti predviđeni susreti svećenika i pomoćnika vojnih i policijskih kapelana u svrhu duhovne i pastoralne permanentne formacije (pastoralni susreti, duhovne vježbe, seminari) u za to predviđenim terminima.

Evidentiramo i dva međunarodna seminara (svibanj i prosinac) koje je ordinarijat organizirao u suradnji s dušobrižništvom oružanih snaga SAD-a. Oba seminara bila su namijenjena kapelanima i pomoćnicima. Odaziv je bio primjeren i sudjelovanje aktivno.

Ističemo također i druge oblike međunarodne pastoralne suradnje između Vojnog ordinarijata i drugih subjekata:

1. Glede pastorala koji se odnosi na povjerene nam vjernike, izdvajam neke inicijative sretno ostvarene: održani su predviđeni turnusi

duhovnih vježbi i bračnih susreta, iako nas je Odluka Načelnika GS-a o nemogućnosti korištenja radnih dana u svrhu tih duhovnih vježbi dosta uznemirila i poremetila dio predviđenog programa; održani su bračni susreti i ljetovanje djece časnika hrvatske vojske i policije uz napomenu da je ova inicijativa Ordinarijata vrlo cijenjena kako sa strane roditelja, tako i sa strane Ministarstva i GS-a. U tom nam valja i ustrajati.

2. S obzirom na trajnije popunjavanje naših vojnih i policijskih kapelanija, radosno ističemo da je Vojni ordinarijat, zahvaljujući dobrohotnoj suradnji dijecezanskih i redovničkih ordinarija, sretno riješio 6 (šest) policijskih kapelanija (Policijsku upravu: koprivničko/križevačku – vlč. Ozren Bizek, ličko/senjsku – vlč. Ivan Blaževac, šibensku – vlč. Darko Poljak, splitsko/dalmatinsku – fra Kristijan Kovačević, varaždinsku – vlč. Ivica Horvat, zagrebačku – vlč. Drago Kozić) te jednu vojnu kapelaniju: Uzvišenje svetog Križa u Kninu – fra Bože Ančić.

3. Ovome valja dodati i lijepu vijest da je ministar Kotromanović (13. prosinca 2012.) potpisao Odluku kojom se Vojnom ordinarijatu ustupa prostor u kompleksu Ministarstva obrane u Stančićevoj 6 u Zagrebu u svrhu otvaranja sakralnog prostora za kapelaniju Gospe Snježne, a kako čujem već danas počinju radovi na njegovom uređenju.

4. Također u 2012. godini imenovanjem fra Marka Mede odgojiteljem bogoslova za Voj-

ni ordinarijat, popunjena je ta praznina i tako ste omogućili eventualnim kandidatima da imaju prikladnu osobu s kojom mogu razmijeniti starije duše i rješavati pitanja vezana uz svećenički poziv. U tom kontekstu treba reći da je naš bivši bogoslov Nenad Palac izrazio želju i donio samostalnu odluku da neće slijediti svećenički poziv kao svoje životno opredjeljenje. On je napustio Vojni ordinarijat, ali je ostao povezan čestim sudjelovanjem na nedjeljnoj euharistiji u kapeli ordinarijata.

5. Istovremeno tijekom 2012. godine u Vojnom ordinarijatu su prestali djelovati svećenici i redovnici: vlč. David Klarić (bivši kapelan PU zagrebačke), vlč. Stjepan Lončar, (bivši kapelan poslužitelj PU splitsko-dalmatinske), te fra Ivan Lukač (bivši kapelan poslužitelj u kapelaniji Gospe Velikog hrvatskog krsnog zavjeta u Kninu). I ovom prigodom sjećamo se njihovog vjerničkog, svećeničkog i pastoralnog predanog djelovanja te im iskreno zahvaljujemo na svemu što učinise za ovu biskupiju.

6. Oče biskupe, potrebno je zbog cjelovite naše uloge u duhovno-vjerničkom praćenju hrvatske vojske i policije napomenuti važnost prisutnosti naših kapelana u Mirovnoj misiji u Afganistanu tijekom 2012 godine: o. Ivo Topalović, vlč. Alojz Kovaček i vlč. Anto Mihaljević. Nedavni međunarodni seminar održan u Policijskoj akademiji pokazao je koliko je zapovjednicima hrvatskog kontingenta stalo do ove prisutnosti,

ali smo istovremeno upoznati s nastojanjima naših kapelana da bi se vjernička dimenzija povjerenih im vojnika očuvala i razvijala.

7. Međunarodna suradnja Vojnog ordinarijata u 2012. godini odvijala se prema financijskim mogućnostima koje su nam u tu svrhu stavljene na raspolaganje. Ističemo ipak sedam važnih susreta koje smo ostvarili: naš odlazak u Vatikan i susret s Tajnikom za odnose s državama, hodočašće na Bobovac, susreti na raznim razinama u Berlinu (dva), u Grafenweru (kod Muenchena), u Beču, u Malagi i u Sarajevu. Nismo mogli odgovoriti na razne pozive, a osobito na onaj od Vojnog ordinarijata iz Poljske, za sudjelovanje u vojnom hodočašću tijekom kolovoza u Čenstohovi.

8. Posebnu pozornost smo posvetili rješavanju stanja koje se stvorilo Vladinom odlukom od 29. veljače 2012., a koja se odnosi na restrukturiranje Ministarstva obrane i izmještanje Vojnog ordinarijata iz ustroja MORH-a. Iza toga su uslijedili i drugi pravni akti kojima se dovelo u pitanje mjesto i budućnost pomoćnika vojnih kapelana, potom mjesto vojnih kapelana u ustroju Hrvatske vojske kao i broj vojnih kapelanija u MORH-u i OS RH.

Poštovani oče biskupe, poznato Vam je da smo radili savjesno i bez odgode na predmetnim pitanjima, čuvajući i potrebnu diskreciju. Konzultirali smo se sa svim relevantnim čimbenicima od kojih bismo mogli dobiti kvalitetne informacije i pravnu pomoć. Cijeli predmet smo predali HBK.

Nakon dolaska apostolskog nuncija Alessandra D'Erricca u Hrvatsku predmet je predan njemu. Iz nedavnog susreta s njime obaviješteni smo da su poduzeti intenzivni susreti na visokoj razini u svrhu traženja adekvatnog rješenja. Poznato Vam je, oče biskupe, da Vojni ordinarijat nije nadležan u svim predmetnim stvarima donositi samostalne odluke te može pružiti nadležnim ustanovama pomoć na razini konkretnih prijedloga. Još uvijek smo u stanju aktivnog iščekivanja da se sustavnije pokrene inicijativa kojom bi se prijeporna pitanja kvalitetno riješila.

Ne možemo ne reći riječ o događaju koji je vratio vedrinu na lice Hrvatske: oslobađajuća presuda zatočenih hrvatskih generala Ante Gotovine i Mladena Markača. I naš ordinarijat je preko Vas osobno, svojim molitava i inicijativama pridonio lakšem izdržavanju zatvorskih dana naše braće u Haagu. Ovom zgodom željeli bismo svojom molitvom pomoći i preostalim hrvatskim generalima i visokim časnicima koji zatočeni očekuju izriječ svojih presuda i dan svoje slobode.

Slijedeća, 2013. godina

Slijedeća godina obilježit će nas vjerom. Naša biskupija je euharistijskim slavljem u kapeli Policijske akademije na I. nedjelju Došašća ušla u Godinu vjere. Tom prigodom ste u Vašoj homiliji istakli da: „otvoriti Godinu vjere znači sve više i sve svjesnije uzimati odgovornost za svoj kr-

šćanski identitet u ovom vremenu u kojemu Bog računa s nama kao vjernicima i svjedocima Isusa Krista u svijetu. A iznad svega znači otvarati se milosti vjere i dopuštati da nas vjera prosvjetljuje i oslobađa". U Vašoj ste pak Božićnoj poslanici istakli kako „Vjera svakodnevno rađa novim nadama, otvara nove horizonte, stvara nove navike, živi od velikodušnosti (puno pitanja i malo odgovora), od povjerenja u jedinstvenu Riječ Božju prije nego u mnoštvo ljudskih riječi". Iz homilije i poslanice razabiremo dvije bitne poruke: 1. potreba otkrivanja novog identiteta snagom vjere i 2. otkrivanje bogatstva stvaralačkih mogućnosti koje vjera nudi.

Poštovani oče biskupe, svi osjećamo da ovo vrijeme nije lako i da ćemo imati mnogo dilema ne samo na društvenoj, nego i na razini pastoralnog djelovanja Vojnog ordinarijata. Zemlju je već dobro pritislula ekonomska kriza, ali ni ona etičko-moralna ne kasni, dapače, čini nam se da ona prethodi ovoj ekonomskoj. Rast će nesigurnost, a time i nepovjerenje među ljudima od čega neće biti izuzeti ni oni koji su povjereni nama. Već sada strah se uvukao u duše posebno mladih ljudi koji se boje budućnosti. Sve više je onih koji ostaju bez svojeg radnog mjesta i ljude muči velika briga za budućnost obitelji i života. Nedavno objavljeni podatci popisa stanovništva pokazuju nam tri žalosne činjenice koje su se dogodile u posljednjih 10 godina: prva je da nestajemo kao nacija; druga je da se osipamo kao kršćani, a treća je da je u porastu broj ljudi laicističkih svjetonazora. Očito je da se Crkva pred tim činjenicama mora pitati o svojoj odgovornosti, osobito glede zabrinjavajućeg pada kršćana. Ljudi vapiju za autentičnim kršćanima. Hoćemo li pomoći ovom naraštaju da se susretne s Evanđeljem u Crkvi kao mjestom svoje slobode? Eto, oče biskupe, u svemu se stavljamo u Božje ruke i jako se nadamo da će nam on biti svjetlost i milosrđe. Molit nam je da ljudima bude lakše! Radit nam je da naši vjernici otkriju snagu vjere u teškim trenucima.

Čestitka

Oče biskupe, još malo pa smo u punom ozračju božićne radosti. Idemo joj ususret. Jako vjerujemo da će otajstvo Božića zahvatiti svakog člana Vojnog ordinarijata te ćemo u toj prisutnosti poniznog Boga spoznavati tijekom ovoga vremena i učiniti sve da sebe i svoje potrebe uskladimo s poniznim putom Boga među nama.

Vama, dragi naš biskupe, u ime svih članova Vojnog ordinarijata, vojnih i policijskih kapelana i njihovih pomoćnika, Samostalnog odjela i Samostalne službe kao i svih djelatnika MORH-a

i GS-a koji su na službi ovoj ustanovi, želim i u osobno ime čestit Božić i blagoslovljenu Novu 2013. godinu. Neka Vam Bog podari zdravlje i radost kako biste dragom Bogu služili kroz ovu Crkvu kojoj kao biskup predsjedate. Hvala vam na svemu.

Zahvala vojnog biskupa mons. Jurja Jezerinca

Čestitkama i pregledu rada Vojne biskupije biskup se citirajući Ivanovo evanđelje: "Među vama stoji onaj koga vi ne poznate" (Iv 1, 26) osvrnuo na bit proglašenja Godine vjere naglasivši da je: "Papa Benedikt XVI. proglasio ovu godinu Godinom vjere kako bi još više svoju pažnju posvetili Isusu Kristu i njegovom Evanđelju, još ga više upoznali i po vjeri živjeli... Nadam se da o tome svakog dana sve više razmišljamo, posebno svećenici, moleći se Duhu Svetome kako je što bolje osmisliti na dobro povjerenih nam duša". Prigodom proglašenja, Sveti Otac je istaknuo da je Godina vjere poziv na autentično i obnovljeno obraćenje Gospodinu, jedinom Spasitelju svijeta. Godina vjere bi trebala težiti prema našoj kršćanskoj zrelosti, na svim područjima ljudskog i društvenog života. Zrelost vjerskog života sastoji se u življenju iskustva Boga. "Vjera raste kada se živi kao iskustvo primljene ljubavi i kada se prenosi kao iskustvo milosti i radosti" (Porta fidei, br. 7). Drugim riječima, zreo kršćanin je onaj koji ima iskustvo Boga, i samo onaj koji ima iskustvo Boga, može biti kao vjernik vjerodostojan. Samo takav može donositi evanđeoske modele dobrog života. Nadalje, papa spominje kako "poznavanje sadržaja vjere u koje treba vjerovati nije dovoljno ako potom srce, to istinsko čovjekovo svetište, ne bude otvoreno milošću koja omogućuju očima dublje vidjeti i shvatiti da je ono što je naviješteno Božja Riječ. Isus nije pozivao učenike da se posvete proučavanju Zakona, ili da bi izučavali tradiciju, već da uđu u zajedništvo s njime i njegovim poslanjem. Stoga ga mi prihvaćamo ne samo kao Učitelja nego i kao Sina Božjega, koji je sišao s neba radi nas i našega spasenja. "S neba siđe dolje radi grešnika, rodi se u štali radi čovjeka", pjeva naša božićna pjesma.

Bez liturgije i sakramenata ispovijedanje vjere bi nedostajalo milosti koja podupire svjedočenje kršćanskih vjernika. Pročelnik za nauk vjere kardinal William Levada 6. siječnja ove godine dao je Note s pastoralnim smjernicama za Godinu vjere. Osvrnuo se i na rad u župama. Između ostalog piše:

"Godina vjere bit će također dobra prilika za intenzivnije slavljenje vjere u liturgiji, i na osobit način u euharistiji. U euharistiji, tom otajstvu

vjere i vrelu nove evangelizacije, vjera Crkve se razglašava, slavi i jača. Svi su vjernici pozvani u njoj sudjelovati svjesno, aktivno i plodonosno, da bi bili istinski Gospodinovi svjedoci” i nastavlja: “Svećenici će moći posvetiti veću pažnju proučavanja dokumenata II. vatikanskog koncila i Katekizma Katoličke Crkve, služeći se njihovim sadržajem za župni pastoral u svojoj župi - katehezu, propovijedanje, pripravu na sakramente. Mogu također pripremiti nizove homilija o vjeri ili nekim njezinim posebnim vidicima.”

Pitajući se što nam je činiti biskup je istaknuo da nitko ne može dati ono što nema. To vrijedi i za nas svećenike. Stoga je papa posebno posvetio razmišljanje svećenicima. Svećenik je pozvan promicati vjeru, svjedočiti je i ostati vjerran svojoj dužnosti. Svećenik je poslužitelj sakramenata, predvoditelj liturgijskog slavlja i čuvar svetoga. Svećenik je čovjek, posvećen i poslan svima navijestiti evanđelje. Jednom riječju, svećenici postoje i djeluju kako bi mogli navijestati Evanđelje svijetu za izgradnju Crkve u ime osobe Isusa Krsta, Glave i pastira Crkve (Pastores dabo vobis, br. 15). Prva i temeljna Isusova zadaća bila je proglašenje Božjeg evanđelja (Mk 1, 15). Prva je, dakle, zadaća svećenika evangelizirati. Stoga apostol Pavao poručuje: “Jao meni ako ne navješćujem evanđelje”.

Uskoro ćemo proslaviti rođenje Isusovo. To je i razlog zašto smo se danas okupili i međusobno podijelili radost Božića. Dok mi čestitamo

jedni drugima Božić, želimo izraziti radost što smo od Boga ljubljani, što nas Bog voli, što nam progovara po svom Sinu Isusu Kristu. Radost je u nutarnjem miru. Radost je u duši koja je našla istinu. Radost je u srcu koje stanuje u srcu Božjem. Radost je svojstvo čistih duša. Duše koje su se predale Kristu, u njemu prebivaju i žive. “Živim, ali ne više ja, nego živi u meni Krist. A što sada živim u tijelu, u vjeri živim u Sina Božjega koji me ljubio i predao samoga sebe za mene” (Gal 2, 20). To je svetost na koju nas poziva papa u Godini vjere. Svetost je radost što imamo Boga Oca na nebu i što smo djeca Božja. Svetost je radost što smo postali braća i sestre Isusa Krista, što smo upoznali Duha Utješitelja. Radost je što imamo Isusovu majku za svoju majku i pravo na vječni život, što je na kraju naš cilj. Biti radostan znači da još možemo puno učiniti, što smo blizu vječnosti, jer to su najljepša vrata kroz koja ćemo proći. Isus Krist, rođen u Betlehemu, naša je najveća utjeha, naša radost, naša nada i naš spas.

Na kraju se biskup zahvalio riječima: “Neka blagdan Božića unese i bude izvorom duhovne radosti i zauzetosti za dobro. Zahvaljujem svima na suradnji: vama oče Jakove i Josipe, braći svećenicima, bez kojih ne bismo mogli učiniti ono što činimo, zajedno s pomoćnicima. Zahvaljujem časnim sestrama, svim djelatnicima i djelatnicima koji ste na bilo koji uključeni u rad Vojnog ordinarijata. Neka vam je svim sretna i blagoslovljena Nova godina!” ■

Polnočka u Vojnom ordinarijatu

Vojni biskup mons. Juraj Jezerinac predvodio je u ponedjeljak 24. prosinca večernju misu „polnočku“ u kapeli Vojnog ordinarijata na zagrebačkom Ksaveru u koncelebraciji s don Josipom Stanićem, pastoralnim vikarom, i fra Markom Medom, vojnim kapelanom.

Pred vjernicima koji su ispunili neveliku kapelu, biskup je u homiliji istaknuo veličinu i značenje svetkovine Božića, Isusova rođenja, te podsjetio da je i kod nas izišla knjiga pape Benedikta XVI. pod naslovom „Djetinjstvo Isusovo“, u kojoj u predgovoru Sveti Otac kaže da se „nada kako će ta knjiga pomoći mnogim ljudima na njihovom putu prema Isusu i s Isusom“. „To posebno vrijedi za ovu godinu koja je proglašena Godinom vjere. A cilj je ove godine što bolje upoznati Isusa Krista, njegovo evanđelje i po njemu živjeti“, rekao je biskup, dodavši da je i sv. Luka evanđelist smatrao važnim zapisati, kako bi učvrstio vjeru svojih vjernika u Isusa Krista, da se Isus rodio doista kao povijesna osoba i to za vrijeme cara Augusta koji je izdao naredbu da se provede popis svega svijeta. Luka, dakle, smješta Isusovo rođenje u okvir velike i nemirne svjetske povijesti. On, novorođeni Spasitelj u betlehemskoj štalici, onaj je koji će donijeti pravi, Kristov mir svijetu. Isus je, dakle, rođen u vrijeme koje se može točno odrediti. Prema tome Isus nije izmišljena osoba, mit, kako se o njemu nekada govorilo i u nas. Isus Krist pripada vremenu koje se

može točno datirati i zemljopisnom prostoru koji se može točno označiti“, rekao je biskup. Radosnu vijest Božića Crkva nam prenosi više od dvije tisuće godina. Tu radosnu vijest primili smo i mi od naših pradjedova. To je razlog naše božićne radosti i veselja, rekao je biskup, čestitavši rođenje Isusovo raspjevanoj kapeli riječima apostola Pavla: „Milost vam i mir od Boga, Oca našega i Gospodina Isusa Krista“, rođena u Betlehemu. ■

Božićna misa u Vojnom ordinarijatu

Danju božićnu misu na svetkovinu Kristova rođenja 25. prosinca u kapeli Vojnog ordinarijata na zagrebačkom Ksaveru predvodio je vojni biskup Juraj Jezerinac u zajedništvu s vojnim kapelanom fra Markom Medom. U prepunoj raspjevanoj kapeli propovijedao je fra Marko, koji je u homiliji govorio o čarima Božića, kao

suvremenoj zamci „pomahnitalog, uživalačkog, bezvrijednog i praznog Božića koji nije ništa drugo nego poganska svečanost poput one rimskih saturnalija“. Pozvao je vjernike da ne padnu u tu zamku i ne mijenjaju pravi Božić za površan Božić, jer će izgubiti radost i, prije ili kasnije, u srcu pronaći samo prazninu i umor. ■

Svetkovina Marije Bogorodice

Misno slavlje na svetkovinu Marije Bogorodice u kapeli Vojnog ordinarijata 1. siječnja predvodio je vojni ordinarij mons. Juraj Jezerinac u koncelebraciji s biskupskim vikarom za pastoral don Josipom Stanićem, SDB, i vojnim kapelanom kapelanije Gospe Snježne fra Markom Medom, TOR. U propovijedi fra

Medo je, među ostalim, poručio da započinje nova godina, te se „nemojmo pouzdati u tajna učenja ili magiju kako bi u njima pronašli pomoć i svjetlo, potražimo ih u Bogu i samo u Bogu“. Uz svetkovinu svete Marije Bogorodice pozvao je da pred sobom imamo Marijin primjer. ■

Susret svećenika Vojnog ordinarijata

U Vojnom ordinarijatu u srijedu 23. siječnja održan je prvi susret svećenika Vojnog ordinarijata u RH u 2013. godini. U radu su uz vojnog ordinarija mons. Jurja Jezerinca, generalnog vikara dr. Jakova Mamića i vikara za pastoral don Josipa Stanića, sudjelovali vojni i policijski kapelani iz svih krajeva Hrvatske.

Budući se u Godini vjere sretno poklapaju teme predavanja na 53. teološko-pastoralnom tjednu sa sadržajima susreta svećenika, svećenici su u dopodnevnom programu u sklopu navedenog Tjedna sudjelovali na predavanjima o temama: „Stvarno stanje vjere: raskorak između nominalne i življene vjere“ i „(Ne)učinkoviti tradicionalni modeli u prenošenju kršćanske vjere“.

U poslijepodnevnom dijelu programa vojni ordinarij zahvalio je svećenicima na odazivu na susret koji je uvijek radost, obogaćenje i razmjenu duhovnih iskustava, napose u Godini vjere, te im zahvalio na predanom radu za Krista Gospodina kako bi Krist našao prijem kod svih duša u vojsci i policiji.

Biskupski vikar za pastoral izvjestio je o godišnjim izvješćima vojnih i policijskih kapelana te o pastoralnim planovima koje će kapelani provoditi tijekom 2013. godine. Izvjestio je također o godišnjem pastoralnom planu Vojnog

ordinarijata, upućivanju kapelana u mirovne misije, duhovnim vježbama za djelatnike ministarstva i pripadnika Oružanih snaga te hodočašćima koja se održavaju tijekom 2013. godine.

U nastavku je generalni vikar izvjestio o aktualnostima u Vojnom ordinarijatu, napose o statusu vojnih i policijskih kapelana, njihovih pomoćnika, te o planovima preustroja vojnih kapelanija u skladu s novim ustrojem Oružanih snaga RH. Kapelani su u raspravi iznijeli svoja razmišljanja i prijedloge te podržali upravu Ordinarijata u nastojanjima da se pruži što kvalitetnija duhovna skrb pripadnicima oružanih snaga i redarstvenih službi.

Obraćanje vojnog biskupa mons. Jurja Jezerinca

Draga braćo svećenici! Ovo je naš prvi susret u ovoj godini pa vas sve srdačno pozdravljam. Biti zajedno sa svojim svećenicima uvijek je prilika za produbljenje zajedništva u kojem možemo međusobno podijeliti radost, brige, planove, želje, a prije svega svoja duhovna iskustva koja smo dobili od povjerenih nam duša.

Ove se godine sretno preklapaju teme svećeničkog tjedna s našim razmišljanjima i traženjima glede našeg specifičnog pastorala kojeg provodimo s pripadnicima Oružanih snaga i redarstvenih službi. Odabrali smo dan kako biste mogli sudjelovati na veoma važnim predavanjima Svećeničkog tjedna i na taj se način što bolje uključili u naše svećeničko poslanje.

Godina je vjere. Uvjeren sam da u tom pravcu sve činite, da Isus Krist bude više upoznat i više ljubljen. Zato vam posebno zahvaljujem! Učinite sve da naš Uskrsli Gospodin nađe više raspoloživih duša u vojsci i policiji koje će

novošću života vjere pokazati svijetu od kojih se vrijednosti živi.

Okupili smo se kako bismo čuli i vaše informacije i pokušali između ostalog pronaći najbolja rješenja onih pitanja koja su se pojavila u prošloj i ovoj godini u Ministarstvu obrane i Ministarstvu unutarnjih poslova, a odnose se na prisutnost i djelovanje Vojnog ordinarijata. Budući da ta pitanja prelaze našu nadležnost Vojnog ordinarijata, njih treba pravno rješavati HBK, odnosno Nuncijatura, s ministarstvima, dakako uz našu pomoć.

Možda će netko reći: zar se nije moglo do sada naći rješenje, da se ne diže "prašina", da na kraju HBK i Nuncijatura treba to rješavati? Reći ću vam kratko: nije se moglo, jer je sve bilo rješavano jednostranim odlukama MORH-a. Sada se traži rješenje za obje strane. Pokušavamo, koliko je u našoj nadležnosti, da se dođe do prihvatljivih rješenja na dobro jedne i druge strane, kako bismo mogli nesmetano djelovati.

Da ta pitanja nisu jednostavna nedavno se oglasio i Večernjakov komentator pod naslovom "Protiv Crkve se vodi specijalni rat". Između ostalog komentator piše da će se broj vojnih kapelana uskoro toliko smanjiti da će i pitanje samog Vojnog ordinarijata postati upitno" (Večernji list, 17. siječnja 2013.) Čvrsto sam uvjeren da do toga neće doći jer bi bili upitni i drugi Ugovori kao i posljedice za RH. To je samo novinarska provokacija i pokušaj da se nešto zaradi.

Ovdje vam želim skrenuti posebno pozornost na važnost našeg svećeničkog jedinstva i zajedništva. Ono nam je u ovom trenutku najvažnije. Ono je najveća svetinja i snaga i garancija svakog uspjeha.

Molba za ubuduće: ukoliko ne bi netko mogao zbog opravdanih razloga biti na jednom ovakvom našem svećeničkom susretu, neka na vrijeme javi. Teško je naći opravdanost izostanka. Jedino bolest može biti razlogom nedolaska na zajednički sastanak. Svi drugi razlozi otpadaju jer se radi o susretu svih svećenika.

Važno je da čuvamo ugled ove ustanove i ljudi koji savjesno i nesebično u njoj rade. Nije dobro i šteti svaka nepromišljena informacija, a osobito neutemeljena dezinformacija. Čuvajmo ugled i jedinstvo ljudi i ustanove Vojnog ordinarijata.

U novije vrijeme čuju se razni upiti vojnika i časnika glede pisanja nekih novinara. Stoga nemojte davati nikakve odgovore, a da se niste prije informirali u Vojnom ordinarijatu.

Prigodom zadnjeg susreta rekao sam da smo pod posebnim ogledalom. I danas također. No toga se ne treba bojati, štoviše, naš zauzeti pastoralni rad u vojsci i policiji bit će naša najbolja slika i odgovor na eventualne prigovore.

Glavni sadržaj Isusove velikosvećeničke molitve uoči njegove smrti bio je da budu jedno. Jedinstvo apostola bilo je narušeno Judinom izdajom. Jedinstvo za koje moli Isus može biti temelj i uzor jedinstva budućih učenika koje je Isus uključio u svoju molitvu. To jedinstvo nije bilo nikada do kraja ostvareno, ali ono ostaje trajni zadatak Crkve i cilj kojemu svakodnevno treba težiti. To posebno vrijedi za naše svećeničko jedinstvo. Ostvaruje se kroz molitvu i trajno nastojanje da se ono ostvari među nama. Svećeničko jedinstvo je i pitanje i naše svećeničke kulture. Svećenik mora biti ne samo duhovan nego i kulturnan.

Blaženi papa Ivan Pavao II. 2. lipnja 1980. godine rekao je u Parizu, u UNESCO: "Budućnost čovjekova ovisi o kulturi. Kad je riječ o kulturi nalazimo se tako u brizi oko čovjeka i na neki način u samom čovjeku", veli on. On se često obraćao tijekom svoga pontifikata s raznim narodima, kulturama i posebno kulturnom svijetu. On je uvijek nastojao iskoristiti priliku navijestiti ono univerzalno za svaku kulturu i za svaki narod. Da bismo u tome uspjeli treba njegovati kulturu srca, koja je prožeta Isusom Kristom.

Blaženi papa Ivan Pavao II. imao je posebnu karizmu koja je proizlazila iz kulture srca, kojom je privlačio svakog čovjeka. A ta je kultura proizlazila iz njegove povezanosti s Bogom, Isusom Kristom. Na tu je kulturu srca posebno preporučivao apostol Pavao Filipljanima, kad im piše: "Ima li u Kristu kakve utjehe, ima li kakva ljubezna bodrenja, ispuniti me radošću: složni budite, istu ljubav njegujte, jednodušni, jedne misli budite, nikakvo suparništvo ni umišljenost, nego – u poniznosti jedni druge smatrajte višima od sebe: ne starajte se samo svaki za svoje, nego i za ono što se tiče drugih! Neka u vama bude isto mišljenje kao i u Kristu Isusu! (Fil 2, 1-5). To je evanđeoska kultura međusobnih odnosa koja započinje u srcu. Od svećenika se najviše traži da svojim vladanjem, svojim postupcima i svojim susretima bude prenositelj istinske kulture, koja oplemenjuje svaku kulturu. Neka ovaj naš sastanak prođe u tom Isusovom duhu, u čije smo se ime danas i okupili.

Molim sada p. Jakova da preuzme riječ i da nas obavijesti, zajedno sa suradnicima o tekućim zbivanjima u Vojnom ordinarijatu, u odnosu na kapelanije, kapelane i pomoćnike kapelana. Molim i don Josipa i bojnika Petra Klarića koji se vratio s međunarodnog sastanka u vezi ovogodišnjeg hodočašća u Lourdes da nam i oni nešto kažu. Još jednom dobro došli u svoj dom! ■

LJETOPIS VOJNOG ORDINARIJATA

05. 12. 2012.

Ministar obrane RH Ante Kotromanović sastao se u Ministarstvu obrane s apostolskim nuncijem u Republici Hrvatskoj nadbiskupom Alessandrom D'Erricom. Na sastanku se razgovaralo o provedbi Ugovora između Svete Stolice i Republike Hrvatske o dušobrižništvu katoličkih vjernika, pripadnika OS RH i redarstvenih službi RH i modalitetima daljnje provedbe.

Obostrano je istaknuta uspješna suradnja između Ministarstva obrane RH i Vojnog ordinarijata u RH koja će i dalje počivati na međusobnom dogovoru i fleksibilnosti, vodeći računa o interesima obiju strana, priopćeno je iz Apostolske nuncijature.

06. 12. 2012.

Sv. Nikolu biskupa, nebeskog zaštitnika Hrvatske ratne mornarice koji se slavi i kao Dan splitske Vojne kapelanije i Dan Pomorske baze ratne luke u Lori, svečano su proslavili mornari, vojnici, časnici i dočasnici sa zapovjednikom HRM i većim brojem ostalih vjernika. Svečanost je počela procesijom od kipa sv. Nikole na sidrištu Pomorske baze u ratnoj luci do franjevačke crkve Svete Trojice na splitskom Poljudu u kojoj je slavljeno misno slavlje. Predvodio ga je vojni biskup Juraj Jezerinac uz dvojicu vojnih kapelana, don Branimira Projića i o. Jozu Mravka, OP, desetak svećenika i uz glazbenu pratnju klape HRM "Sveti Juraj".

Uvodeći u blagdansko misno slavlje, biskup se u molitvi prisjetio svih poginulih hrvatskih branitelja, posebno mornara, te obitelji i rodbine poginulih. Nazočne je pozvao da zajedno zahvale Bogu na oslobođenju hrvatskih generala Gotovine i Markača. Pojasnio je biskup i kako blagdan sv. Nikole nije slučajno smješten na početku Došašća. "Time se željela potaknuti vjernička pozornost na bitne odrednice ljudskog postojanja koje je zagovarao taj svetac dobrote".

Osvrnuvši se na životopis sv. Nikole biskupa u Miri, podsjetio je da je on jedan od najomiljenijih svetaca i na Zapadu i na Istoku. Zaštitnik je pravoslavne Rusije i Grčke, štuje ga cijeli svijet pa se s pravom može nazvati ekumenskim svecem. Sveti Nikola se posvetio naviještanju evanđelja uvjeren da je ono kadro promijeniti čovjeka. On je i apostol dobrote, zauzimao se za oslobođenje zatvorenika, posebno vojnika, branio je prava ugroženih, a uz njegovu dobrotu vezane su mnoge pobožne legende. Shvativši važnost naviještanja evanđelja poput sv. Pavla, želio je ljude pouči-

ti da Isus Krist treba biti središte našega života. O tome trebamo ozbiljno promišljati u Godini vjere i svjedočiti svoju vjeru u Gospodina Isusa kao što su je tijekom povijesti svjedočili i danas je svjedoče i mnogi mornari, ribari i putnici. Podsjetio je da je u Vojnoj biskupiji otvorena Godina vjere, kojoj je cilj što bolje upoznavanje Isusa Krista i njegova evanđelja. "Stoga potičem vojne i policijske kapelane da se tome posvete svim srcem, da uvijek budu na duhovnoj pomoći vojnicima vjernicima, a vojne zapovjednike i nadređene potičem da omogućuju tjedne susrete vojnih kapelana s vojnicima i redarstvenicima katoličkim vjernicima". Pozvavši vojnike i ostale vjernike da slobodno i bez straha ispovijedaju svoju vjeru, uputio im je ohrabrujuće riječi generala Gotovine da se okrenemo budućnosti. Ona se može graditi jedino na sigurnim temeljima - na Božjim zapovijedima i na moralnim načelima. "Nije dovoljno promijeniti društveno-politički sustav, zakone i vlast. Prije svega mora se mijenjati čovjek - osobno, zajednički, u svijetu i u praksi, u obitelji, u društvu i u međusobnim odnosima", poručio je biskup Jezerinac s pozivom svima da se približe Isusu Kristu.

Na kraju svečanog misnog slavlja, biskupu, svećenicima, mornarima i svima nazočnima zahvalio je poljudski župnik fra Frano Delić.

08. 12. 2012.

Pod geslom „Pokaži se Majkom, o Bezgrješna Djevice puna milosti“, proslavljena je u svetištu Gospe brze pomoći u Slavonskom Brodu svetkovina Bezgrešnog začeca BDM i hodočasnički dan Gospi brze pomoći. Središnju hodočasničku misu predvodio je mons. Juraj Jezerinac, vojni ordinarij u RH.

Pojašnjavajući zašto je Marija izuzeta od istočnog grijeha biskup Jezerinac u svojoj je homiliji naglasio da je Bog s njom započeo svoj plan spasenja i tako ispunio svoje obećanje dano našim praroditeljima. „Marija je bila puna milosti“, naglasio je biskup i upozorio kako je najveća nesreća koja se čovjeku može dogoditi gubitak milosti Božje. Ukazao je na tri važne poruke svetkovine Bezgrešnog začeca BDM: da je Marija začeta naravnim putem, jer je Bog želio da se ona rodi u obitelji i pokaže da je obitelj svetinja, da je dijete od trenutka začeca pravi čovjek te da nitko nema pravo dirati u život djeteta pa ni država. „I treća poruka današnje svetkovine je čuvati ne samo tjelesni, nego i milosni život“, rekao je biskup Jezerinac te poručio kako je ta svetkovina divna priprava za

Božić. Podsjetio je i na snagu zajedničke molitve koja se očitovala po molitvama krunice za vrijeme Domovinskog rata i nedavne presude našim generalima. „Za vrijeme agresije na Hrvatsku mi smo se držali Marije. Dokaz su tome krunice koje su molile i naše obitelji i branitelji na ratištu. Živimo u slobodnoj i demokratskoj zemlji, koja je izvojevala pobjedu hrvatskih branitelja. Najnovija presuda generalima Markaču i Gotovini vratila je svima nama radost ali i ponos, posebno naših hrvatskim braniteljima. Gotovo da nije bilo Hrvata koji je imalo sklon istini, pravdi i slobodi, a da nije tih dana prosuzio kad je čuo da su generali oslobođeni i da je konačno istina pobijedila“, ustvrdio je na kraju s puno emocija biskup Jezerinac.

Na misu su bili nazočni i predstavnici županjskih i gradskih vlasti te udruga proizišlih iz Domovinskog rata, s kojima se biskup na kraju i osobno susreo. Na misi se posebno molilo za sve poginule s broskog područja u Domovinskom ratu: 400 poginulih branitelja, 184 civila i 28 nevine djece. Slavlje je pjesmom uzveličao župni zbor predvođen s. Monikom Zvonarek.

10. 12. 2012.

U okviru Plana i programa školovanja XV. naraštaja polaznika Ratne škole “Ban Josip Jelačić” polaznici su, predvođeni tajnikom škole pukovnikom Milanom Crnekom, posjetili sjedište Vojne biskupije na zagrebačkom Ksaveru gdje ih je primio vojni biskup i uprava ordinarijata.

Istoga dana: O 13. godišnjici smrti prvog hrvatskog predsjednika dr. Franje Tuđmana misu zadušnicu u svetištu Sveta Mati Slobode predvodio je vojni ordinarij u Hrvatskoj Juraj Jezerinac. U koncelecijaciji je bilo dvadesetak svećenika, među kojima i provincijal Hrvatske salezijanske provincije don Pejo Orkić i domaći župnik don Ante Vasilj. Na misi je uz mnoštvo vjernika nazočila i obitelj pokojnog predsjednika Tuđmana, kao i generali Ante Gotovina i Mladen Markač.

11. 12. 2012.

Povodom obilježavanja 21. obljetnice Hrvatskog ratnog zrakoplovstva i protuzračne obrane u vojarni “Pukovnik Marko Živković” u 91. zrakoplovnoj bazi, slavljena je sveta misa za sve poginule i nestale branitelje i djelatnike HRZ-a i PZO-a. Svečano misno slavlje predvodio je o. Viktor Grbeša, vojni kapelan.

Na misnom slavlju sudjelovali su zapovjednik HRZ i PZO-a brigadni general Dražen Ščuri, zapovjednik 91zb. Pleso brigadir Darko Brajković, bivši zapovjednici grana i baze, članovi obitelji poginulih djelatnika te djelatnici.

Svečanom duhovnom ozračju pridonio je svojim pjevanjem zbor 91. zrakoplovne baze “Sv. Petar i Pavao”.

Istoga dana: U PU zagrebačkoj u i Policijskoj postaji Centar održan je duhovni seminar za vjernike Policijske kapelanije “Majka Božja Kamenitih vrata” i djelatnike PU zagrebačke. Vodio ga je fra Zvezdan Linić. U vremenu iščekivanja, u vremenu Došašća, seminar je ponuda svima, kako zajednici tako i pojedincu, na vjerničku pripravu puta za dolazak Gospodnji.

Na početku je sve prisutne pozdravio policijski kapelan don Marin Drago Kozić, a fra Zvezdanu poželio dobrodošlicu.

Fra Zvezdan je započeo s razmišljanjem o nadi koja je povezana s vremenom Došašća. Stvarni događaj za koji se pripravljamo, rođenje Isusovo, jest povijesni događaj. To nam utemeljeno opisuje evanđelist Luka u svom Evanđelju. Ovih dana, a posebno u misi za Božić slušat ćemo u svojim župama pod misom o tom povijesnom događaju. Kao vjernici prihvaćamo Isusa kao Boga ali i kao čovjeka – to je otajstvo ili tajna vjere, a povezano je s Božićem. Kad govorimo o tome kako je Isus ušao u naš život onda je tu govor o našim stremljenjima, nadanjima. Čovjek današnjice je u strahu, boji se za sebe, za svoj život, svoje zdravlje. Veliki strah je i strah za materijalno – materijalna kriza. Bojimo se za svoja radna mjesta. U neizvjesnosti smo, u strahu zbog sebe i svoje prošlosti, zbog međuljudskih odnosa, koji nisu prožeti ljubavlju – kakvi bi trebali biti. Opterećuju nas razmišljanja što i kako se prema drugima ponašamo ali i obrnuto, kako se drugi ponašaju prema nama. Isus i nama poručuje onako kako je rekao i Šimun Petru: „Ne boj se! Prepusti se svome Bogu. To je radost Božića. Isus dolazi u tvoj život, u sve tvoje probleme. Ti mu samo dopusti da uđe u tvoje srce. Ne boj se! Strah se pojavljuje kada čovjek izgubi prijateljstvo s Bogom. U ispovijedi se uspostavlja prijateljstvo s Bogom i oslobađa se straha. Zato ne propustite prigodu u vremenu Došašća pristupiti ispovijedi. Ne propustite radost Božića. Došao sam da radost imaju – piše Ivan evanđelista. Kršćani bi trebali biti nositelji radosne vijesti. U tom pravcu neka nas i ovaj Božić ispuni radošću jer Isus je došao donijeti radost, sreću, život za svakoga. Božić koji je pred nama i za koji se pripravljamo usmjeren je na Isusa – Emanuela – Boga koji je s nama, istaknuo je fra Zvezdan.

Na kraju je svaki sudionik stao pred fra Zvezdana i on se pomolio nad svakim od njih. Kao dar od voditelja seminara svaki sudionik je dobio dvije knjižice: Hodočašće Gospi s fra Zvezdanom Linićem i Misterij Međugorja.

Glazbeni animator bio je poznati kantautor duhovnih pjesama Luka Balvan.

13. 12. 2012.

Duhovna priprava u vremenu Došašća za djelatnike PU zagrebačke koji rade u ustrojstvenim jedinicama PP Velika Gorica i PAP Pleso upriličena je u župnoj crkvi Blaženog Alojzija Stepinca u Velikoj Gorici. Ponuđena je mogućnost i svete ispovijedi, a ispovijedao je policijski kapelan don Marin Drago Kozić

Na početku mise župnik vlč. Josip Ružman pozdravio je sve prisutne i poželio im dobrodošlicu. Policijski kapelan podsjetio je u homiliji da se nalazimo u vremenu Došašća, koje je prožeto dahom onog iščekivanja kojim su proroci naviještali radikalnu promjenu. Za nas ovo vrijeme nije samo puko, tradicionalno liturgijsko pripremljanje za proslavu događaja kada je „narod koji je u tmini hodio, svijetlost veliku vidio“. Ovo je vrijeme kada smo pozvani utvrđivati se u nadi i svakodnevnom vježbom usavršavati se u zauzimanju za konačno ispunjenje onog dolaska na kraju svih vremena. Na nama je da palimo još više svijetlo vjere, koje je Krist zapalio u svakome od nas kada je krsna voda potekla našim čelom i svijetla u rukama naših roditelja i kumova i raspršila tamu u koju su nas uveli naši praroditelji. Don Marin nastavio je razmatrajući prikaz borbe dobra i zla – svijetla i tame. U tom dijelu vizualiziran je i jedan kratki igrokaz u kojem je jedna djelatnica zapalila svijeću, a drugih dvoje su stajali kraj nje kao svjetlonoše da posvjedoče da naš Spasitelj živi i svijetli s punim povjerenjem na uzburkanom moru ljudske povijesti.

Euharistijsko slavlje animirao je i glazbeno upotunio sam župnik vlč. Josip Ružman.

Istoga dana: U crkvi sv. Mihovila održana je duhovna obnova za polaznike i djelatnike Policijske akademije koju je predvodio fra Jozo Zovko. U svom izlaganju fra Jozo je istaknuo važnost i dostojanstvo policijskog zvanja. Mnoštvom zanimljivih primjera nastojao je posredovati temeljne, ljudske i kršćanske vrijednosti: skromnost, pravednost, poštenje, čestitost... Na kraju je udijelio blagoslov i čestitao Božić i Novu godinu.

Istoga dana: U prostorijama PU karlovačke uoči nadolazećih božićnih i novogodišnjih blagdana održano je duhovno predavanje o temi: „Vjera u Boga i povjerenje u ljude“. Prigodno predavanje održao je p. Dominik Magdalenić uz nazočnost dekana Karlovačkog vojnog dekanata preč. Andrije Markača i dekana Karlovačkog dekanata preč. Norberta Ivana Koprivca.

Istoga dana: Svetom misom zadušnicom u župnoj crkvi sv. Marte u Šišincu u Pokuplju i pri-

godnom komemoracijom obilježena je 21. obljetnica akcije „Vihor“ čime je odana počast poginulim braniteljima u ovoj vojno-redarstvenoj akciji u Domovinskom ratu. Svetu misu služio je petrinjski vojni kapelan don Milenko Majić.

Vojni kapelan je u propovijedi istaknuo kako trebamo zahvaljivati Bogu što smo imali hrabre i odvažne mladiće i djevojke koji su htjeli i željeli svojim obiteljima i svome narodu osigurati mir i slobodu, i koji su se borili za neke nove vrijednosti. Naglasio je spremnost branitelja na žrtvu u Domovinskom ratu, znajući da se možda s toga životnoga puta neće vratiti, no vjerovali su da će ta njihova žrtva donijeti toliko željeni mir i slobodu.

Potom je rekao da je i ova sveta misa prigoda da se upitamo jesmo li i mi danas na tome putu. Branitelji su se izborili za mir i slobodu svojih obitelji, svoje domovine, no mi ne trebamo sa strane gledati što se događa, nego nastaviti graditi tu „zgradu“, ne dopustiti da se urušava, već ju izgrađivati na zadovoljstvo svakog čovjeka koji u njoj želi živjeti, istaknuo je kapelan Majić.

Nakon mise Klub udruge ratnih veterana 102. brigade HV – Novi Zagreb i Udruga ratnih veterana 2. gardijske brigade „Gromovi“ su na spomen-obilježju „Spomen gaj 102. brigade HV“ upriličili prigodnu komemoraciju na kojoj su se prisjetili 19 poginulih branitelja. Potom su predstavnici Udruga, izaslanik Sisačko-moslavačke županije, načelnik Općine Lekenik, ratni veterani i suborci položili vijence i zapalili svijeće. Molitvu za poginule predvodio je don Milenko. Na obilježavanju je nazočio i pukovnik Dražen Sebastijan, zapovjednik 2. mehanizirane bojne „Gromovi“ Gardijske motorizirane brigade HKoV-a.

Vojno-redarstvena akcija u Domovinskom ratu nazvana „Vihor“ odvijala se od 12. do 15. prosinca 1991. godine s ciljem oslobađanja dijela Pokuplja i Banovine od velikosrpskog agresora. Na zapadnom dijelu tadašnje petrinjske bojišnice oslobođeni su dijelovi sela Slane i Glinke Poljane, dok na sjevernom dijelu glinskog Pokuplja akcija zbog objektivnih razloga nije rezultirala uspjehom. U akciji je poginulo 19 hrvatskih branitelja. Trinaest iz sastava 102. brigade HV Novi Zagreb i šest iz 2. gardijske brigade „Gromovi“.

Istoga dana: Vojna kapelanija „Sv. Petar i Pavao“ HRZ i PZO-a organizirala je u vojarni „Pukovnik Marko Živković“ – 91. zrakoplovnoj bazi predavanje o temi: „Vjerom protiv ovisnosti“. Predavanje je održao neuropsihijatar i alkohololog dr. Darko Breitenfeld. Predavač je djelatnike upoznao s problemima ovisnosti u Hrvatskoj, nasi-

ljem u društvu i obitelji uzrokovanom ovisnošću, mogućnostima koje se nude kroz stotinjak klubova liječenih alkoholičara u gradu Zagrebu i dimenzijom vjere kao jednom od bitnih čimbenika u rješavanju problema s ovisnošću.

15. 12. 2012.

U kapeli Vojnog ordinarijata vjenčali su se umirovljeni general pukovnik Josip Čuletić i Edita Ena. Misno slavlje predvodio je o. Viktor Grbeša, vojni kapelan VK „Sv. Petar i Pavao“ HRZ i PZO-a, koji je održao i prigodnu propovijed. Gospođa Edita Ena Čuletić primila je i sakramente krštenja, pričesti i potvrde.

Istoga dana: Četrdesetak djelatnika PU zagrebačke, vjernika Policijske kapelanije „Majka Božja Kamenitih vrata“, predvođeni svojim kapelanom don Marinom Dragom Kozićem, hodočastili su u Bjelovar i Grabovnicu kraj Čazme. Prva postaja hodočašća bio je grad Bjelovar u kojem su razgledali katedralu sv. Terezije Avilske. Katedralni župnik mons. Stjepan Ptiček pozdravio je hodočasnike u ime biskupa Bjelovarsko-križevačke biskupije mons. Vjekoslava Huzjaka. Također, upoznao ih je s kratkom poviješću ove mlade biskupije, koju je utemeljio 5. prosinca 2009. papa Benedikt XVI.

U bjelovarskoj katedrali policijski kapelan služio je svetu misu. S obzirom da smo u vremenu Došašća, iščekivanja rođenja Kristova, pozvani smo utvrđivati se u nadi i zauzimanju za konačno ispunjenje onog dolaska na kraju svih vremena, istaknuo je kapelan.

Put ih je vodio dalje prema Grabovnici kraj Čazme. Božićna bajka, koju su doživjeli na imanju obitelji Salaj, dojmila je sve hodočasnike. U znak sjećanja na posjet darovali su obitelji Salaj jednu umjetničku sliku na kojoj su se potpisali svi hodočasnici.

18. 12. 2012.

Povodom pripreme za blagdan rođenja Isusa Krista – Božić, veliki broj vojnika vjernika Vojne kapelanije „Sv. Ilija prorok“ na službi u petrinjskim vojarnama „Zrin“ i „Pukovnik Predrag Matanović“ pristupio je sakramentu pomirenja. Vojnicima su za sakrament svete ispovjedi uz domaćina, petrinjskog vojnog kapelana don Milenka Majića na raspolaganju bila šestorica svećenika Sisačkog i Petrinjskog dekanata Sisačke biskupije.

Nakon sakramenta pomirenja svetu misu u kapelici sv. Ilije proroka u vojarni „Pukovnik Predrag Matanović“ služio je don Milenko, a u vojarni „Zrin“ župnik petrinjske župe Preobraženja Gospodnjeg vlč. Josip Karas.

Nakon misnih slavlja, na zajedničkom susretu

svećenika i zapovjednika postrojba iz petrinjskih vojarni, don Milenko se zahvalio svećenicima Sisačke biskupije na odvojenom vremenu za vojnike, a zapovjednicima na suradnji i potpori koju daju vojnoj kapelaniji, te je svima zaželio sretan Božić i blagoslovljenu Novu godinu.

Istoga dana: Fra Zvezdan Linić predvodio je božićnu duhovnu obnovu za vjernike Policijske kapelanije „Sv. Mihael arkandeo“ - MUP sjedište i Ravnateljstvo policije. Glazbeni voditelj bio je kantautor duhovne glazbe Luka Balvan.

Fra Zvezdan je počeo razmišljanjem o pozivu „Ne boj se“ upućenom Zahariji pri navješćanju rođenja Ivana Krstitelja, Mariji pri Isusovu začecu, potom Josipu pri pozivu da prihvati trudnu Mariju i Isusa, te pastirima kojima su anđeli navijestili Isusovo rođenje. Odsutnost straha oznaka je kršćanske pripadnosti. Biti kršćanin znači biti radostan. Evanđelja pozivaju na radost, a božićno vrijeme na poseban način jer je Bog postao čovjekom. Božićno vrijeme je vrijeme u kojemu se posebno poziva na mir kojega donosi Isus.

Na kraju, fra Zvezdan je pojedinačno molio za sve koji su to željeli i podijelio im blagoslov.

Istoga dana: Vojni biskup Juraj Jezerinac posjetio je hrvatske branitelje u kaznionici u Lepoglavi. Dočekao ga je upravitelj Miljenko Mavrin sa suradnicima. U kapelici bl. Alojzija Stepinca predvodio je misno slavlje na kojem je sudjelovalo preko stotinu zatvorenika. Suborce iz rata ovom prigodom posjetili su i predstavnici braniteljskih udruga.

Na kraju svete mise biskup im je zaželio sretan Božić. Svoje dobre želje posebno je uputio upravitelju i svim djelatnicima kaznionice.

Nakon svete mise glazbena grupa zatvorenika priredila je prigodni koncert. To su zatvorenici s radošću pripremali. Zatvorenici koji redovito svake nedjelje sudjeluju kod svete mise u kapelici bl. Alojzija Stepinca, rado pjevaju i sviraju. Stoga su sve mise svirane i pjevane s mnogo žara i prošnje Bogu za novim duhovnim životom.

Na početku koncerta voditelj glazbene grupe obratio se biskupu Jezerincu i prisutnima riječima: „Izuzetna nam je čast sve vas pozdraviti u ovo predbožićno vrijeme, ovdje, u kapelici našega kardinala blaženog Alojzija Stepinca. Kad vam otmu sve, ostaju vam dvije ruke. Sklopite ih na molitvu, pa ćete onda biti najjači, rekao je bl. Alojzije Stepinac. Mi ćemo sada moliti pjevajući. Počet ćemo psalmom 96 koji nam pjeva o Gospodinu koji dolazi.

Slijedeća pjesma bila je „Dođi, dođi nam Gospode“. Voditelj glazbene grupe nakon toga je glasno razmišljao: „Što bismo mi trebali činiti da Bog dođe i da se rodi u našim srcima? Odgovor

pruža sv. Franjo svojom pjesmom: „Bože moj, dopusti mi...”

Četvrta pjesma bila je „Ostani s nama“. Za petu pjesmu tekst i glazbu napisao je jedan od zatvorenika. Pjesma je posvećena Majci Božjoj a nosi naslov: „Majko kraljice“. Biskupa se pjesma toliko dojmila da je zatražio tekst i note. Koncert je završio u mislima na oslobođene generale, sve hrvatske branitelje i lijepu nam domovinu Hrvatsku, pjesmom: „Bože čuvaj Hrvatsku.“

Nakon koncerta biskup Jezerinac i predstavnici braniteljskih udruga darovali su zatvorenicima kalendare za nadolazeću godinu. Bio je to, unutar zatvorskih zidina, raspjevani susret u iščekivanju rođendana Spasitelja svijeta.

19. 12. 2012.

U župnoj crkvi sv. Petra u Vlaškoj ulici u Zagrebu održana je božićna duhovna priprava za djelatnike policijskih postaja Medveščak i Maksimir, predvođene svojim načelnicima Davorom Vukovićem i Stankom Tomićem. Duhovnoj pripravi prisustvovao je i djelatnik Odjela za suradnju s VO u RH Mario Dokmanić.

Sadržaj duhovne obnove, koji je ponuđen djelatnicima kao osobna priprava za nadolazeći blagdan Božića jest pristupanje sakramentu ispovijedi i sveta misa.

Svetu misu služio je policijski kapelan za PU zagrebačku don Marin Drago Kozić. U propovijedi je naglasio i podsjetio okupljene da se nalazimo u vremenu Došašća, vremenu neposredne priprave za Božić. Uzevši ljudsko tijelo i postavši nama u svemu jednak, osim u grijehu, Isus se pojavljuje u povijesti čovječanstva kao Svjetlo svijeta na prosvjetljenje svakog čovjeka. On se čovjeku nudi kao Put, Istina i Život. U neizvjesnim vremenima, kako za naš hrvatski narod tako i za druge narode umorne Europe, jedina nada može biti istinski povratak Bogu i poslušnost glasu Ivana Krstitelja koji svakog došašća odzvanja u našim vjerničkim zajednicama kao glas Božji: „Pripravite put Gospodinu“, istaknuo je policijski kapelan.

Zajedništvo je nastavljeno i nakon svete mise u župnim prostorijama gdje su se prisjetili pokojnog mons. Matije Stepinca, nekadašnjeg župnika koji je započeo ova okupljanja. Hvala sadašnjem župniku vlč. Josipu Golubiću.

Istoga dana: Vojni biskup Juraj Jezerinac priredio je u sjedištu Vojnog ordinarijata na zagrebačkom Ksaveru primanje u povodu božićnih i novogodišnjih blagdana za svećenike i djelatnike Vojne biskupije. Okupili su se vojni i policijski kapelani, pomoćnici kapelana – djelatni vojnici i policajci - djelatnici ordinarijata, MORH-ova Sa-

mostalnog odjela za potporu Vojnom ordinarijatu i MUP-ove Samostalne službe za suradnju s Vojnim ordinarijatom.

20. 12. 2012.

U kući susreta Tabor u Samoboru održana je duhovna priprava pred blagdan Kristova rođenja za djelatnike koji rade u Sektoru za granicu, PP Samobor i Postaji granične policije Bregana. Predvođeni svojim načelnicima sudjelovali su na ovoj duhovnoj pripravi koju je vodio fra Zvezdan Linić. Prije svete mise bila je mogućnost za ispovijed.

Svetu misu predvodio je fra Zvezdan uz koncelebraciju policijskog kapelana za PU zagrebačku don Marina Drage Kozića. U svojoj propovijedi fra Zvezdan je govorio o važnosti jaslca, dekoru koji je prisutan kod mnogih obitelji, a napose su jaslice izložene u svakoj crkvi, župi. Prve jaslice postavio je sv. Franjo Asiški u talijanskom mjestu Grecciju 1223. godine. Naglašeni su određeni simboli koje moramo poštivati kod postavljanja jaslca: drvo, simbol neba i zemlje. Spoj neba i zemlje dogodio se u Kristovu rođenju. Tri kralja simboliziraju cijeli svijet. I mi smo dio tog svijeta. Krist se rodio i došao na svijet da spasi svakoga čovjeka. Posebna priča vezana je uz anđele. Ovih dana slušamo u Evanđelju puno o anđelima, ali s posebnom porukom: Ne boj se! S porukom mira i radosti. Poruka je to za sve nas. U našim životnim problemima s kojima se susrećemo i koje proživljavamo. Isus dolazi u tvoj život, u sve tvoje probleme. Ne boj se! Osjeti radost i mir Božića, kazao je okupljenima fra Zvezdan.

Nakon mise fra Zvezdan je položio na svakoga ruke i molio po vlastitoj nakani. Zahvalni Gospodinu za divna djela koja smo doživjeli u obnovi svoje vjere, kao i za zajedništvo u kući Tabor, zahvalni smo uvijek fra Zvezdanu, koji odvoji svoje dragocjeno vrijeme i za naše djelatnike.

Istoga dana: U župnoj crkvi Presvetoga Srca Isusova u Karlovcu slavljena je sveta misa za dostojnu pripravu blagdana Božića za djelatnike vojno-redarstvenih snaga iz Zapovjedništva Hrvatske kopnene vojske s Pukovnijama Vojne policije i Veze i Doma zapovjedništva ZHKoV te djelatnika PU karlovačke.

Misno slavlje predvodio je fra Matija Koren iz karlovačke župe Presvetog Trojstva, uz koncelebraciju karlovačkog dekana preč. Ivana Norberta Koprivca, mons. Ferdinanda Vražića i karlovačkog vojnog dekana preč. Andrije Markača.

Prije početka misnog slavlja bila je prigoda za sakrament pomirenja. Za pomoć u ispovijedi uz spomenute svećenike odazvali su se vlč. Marko Dujam, župnik u Hrnetiću, i vlč. Nikola Sanjko-

vić, župnik u župi „Pohoda Blažene Djevice Marije“ u Mahičnom.

Istoga dana: U župnoj crkvi bl. Alojzija Stepinca u Kučinić selu u Ogulinu, djelatnici Vojno-obavještajne bojne HKoV-a i djelatnici Opslužništva vojarne „Sveti Petar“ u Ogulinu na čelu sa svojim zapovjednicima pukovnikom Pericom Turalijom i natporučnikom Zorkom Rahanom duhovno su se pripremili za proslavu blagdana Rođenja Gospodinova - Božića.

Duhovni nagovor kroz pokorničko bogoslužje vodio je fra Vice Blekić poslije čega su djelatnici pristupili svetoj ispovijedi, nakon koje je slavljena sveta misa, a koju je predvodio fra Marijan Jelušić, vojni kapelan u Vojno-obavještajnoj bojni HkoV-a u Ogulinu. Tijekom svoje propovijedi fra Marijan je podsjetio na značenje Božića, važnost obiteljskog ozračja koje je uvijek posebno istaknuto tih dana, te nam je prenio božićnu poruku i čestitku vojnog ordinarija u RH mons. Jurja Jezerinca, kao i osobne čestitke za Božić i Novu 2013. godinu.

Istoga dana: U Policijskoj kapelaniji „Sv. Mihovil“ u Policijskoj akademiji održana je priprava za blagdan Kristova rođenja. Tijekom srijede i četvrtka u kapelaniji je bila prigoda za sv. ispovijed kojoj se odazvao veliki broj polaznika i djelatnika akademije. Slavlje je završeno sv. misom koju je predvodio generalni vikar Vojnog ordinarijata dr. Jakov Mamić uz koncelebraciju vojnog kapelana vlč. Željka Savića i policijskog kapelana fra Frane Musića. Svetu misu pjevanjem je pratio zbor Policijske akademije. U prigodnoj propovijedi o. Jakov je naglasio da i u najtežim trenucima imamo povjerenje u Isusa koji nas ljubi i da se ne stidimo biti njegov. Na kraju je generalni vikar svim prisutnima čestitao Božić i Novu godinu.

21. 12. 2012.

U vojarni Pleso svečano je obilježena 21. obljetnica osnutka 91. zrakoplovne baze Hrvatskog ratnog zrakoplovstva i Protuzračne obrane. Obilježavanje je započelo svetom misom u kapeli Vojne kapelanije „Sv. Petar i Pavao“, za sve poginule i nestale branitelje i djelatnike 91. zb. Misu je predvodio o. Viktor Grbeša, a svojom pjesmom slavlje je uzveličao zbor „Sv. Petar i Pavao“.

Istoga dana: U PU zagrebačkoj u Heinzelovoj slavljena je sveta misa kao bliža priprava za blagdan rođenja Isusa Krista – Božić. Pripravi su uz djelatnike nazočili načelnik PU zagrebačke Goran Burušić, njegov zamjenik Dubravko Teur, načelnici sektora i policijskih postaja te voditelji odjela.

Prije mise djelatnici su imali prigodu za sakra-

ment pomirenja. Svečanu misu služio je policijski kapelan don Marin Drago Kozić.

Don Marin je u homiliji istaknuo da kršćanin živi u vjeri da je Isus Emanuel - „S nama Bog“ - i da smo združeni s njime u hvali Boga čija nas ljubav oslobađa tmina ovoga svijeta. Božić, blagdan koji se rađa iz sjećanja i onda prelazi u blagdan očekivanja. Nije to pasivno, nepomično očekivanje, nego aktivna nada. Crkva, naša vjernička zajednica potiče nas da i mi živimo zajedništvo na svom radnom mjestu, ali i da usvojimo stavove i misli onih koji su pripremili Isusov dolazak. Božić je blagdan radosti i mira. Poruka je to i nama da je Bog po svom Duhu s nama, u našoj svakidašnjici. Ne boj se! Isus je došao donijeti radost, mir i život za svakoga. Osjeti u zajedništvu s Isusom i s bratom čovjekom radost i mir Božića.

Misno slavlje pjesmom su uveličali članovi župnog zbora „Tomislav Talan“ iz župe sv. Antuna Padovanskog iz Zagreba.

24. 12. 2012.

Vojni biskup mons. Juraj Jezerinac predvodio je večernju misu „polnoćku“ u kapeli Vojnog ordinarijata na zagrebačkom Ksaveru u koncelebraciji s don Josipom Stanićem, pastoralnim vikarom, i fra Markom Medom, vojnim kapelanom.

Istoga dana: Pripadnici PU primorsko-goranske i članovi Udruga proizašlih iz Domovinskog rata okupili su se na euharistijsko slavlje uoči Božića u katedrali sv. Vida u Rijeci kako bi se što bolje uživjeli u otajstvo utjelovljenja Sina Božjega. Misi je prethodila mogućnost osobnog sakramenta pomirenja.

P. Mirko Vukoja je u homiliji potaknuo sve prisutne da ne stoje dugo i pasivno u predvorju vjere nego da načine taj hrabri iskorak u povjerenje i predanje onome tko nam i ove godine hita u susret. U Ivanu Krstitelju sažima se sav čovjekov napor koji poduzima kako bi svojim silama dopro do tih visina spoznaje i susreta s jačim od sebe kao i sva čežnja Starog zavjeta za dolaskom obećanog Mesije od davnina. On ga pokazuje: Među vama je!

Istoga dana: Euharistijsko slavlje u Bojni za specijalna djelovanja predvodio je p. Mirko Vukoja. Prije slavlja sudionici su imali mogućnost za primanje sakramenta pomirenja. P. Mirko je pozvao sve prisutne da ojačaju vjeru u prisutnost Boga koji ulazi u naš život uvijek na jednostavan i neočekivan način. Dolazi tamo gdje je najzapušteniji dio našeg osobnog i zajedničkog života i od tamo obasjava naše tmine i grije naše promrzlo biće. I mi smo pozvani jedni drugima pripremati i olakšavati njegov ulazak i prisutnost u našim naporima i radostima, u našim nadanjima i strepnjama.

25. 12. 2012.

Danju božićnu misu na svetkovinu Kristova rođenja u kapeli Vojnog ordinarijata na zagrebačkom Ksaveru predvodio je vojni biskup Juraj Jezerinac u zajedništvu s vojnim kapelanom fra Markom Medom.

26. 12. 2012.

Blagdan sv. Stjepana prvomučenika proslavljen je na zagrebačkom Ksaveru u kapeli Vojnog ordinarijata svečanom prijepodnevnim misom koju je predvodio vojni biskup Juraj Jezerinac u zajedništvu s vojnim kapelanom fra Markom Medom, koji je propovijedao.

U homiliji na blagdan prvog kršćanskog mučenika istaknuo je da je on prvi savršeni odgovor na Isusovu poruku. Između blagdana Božića, Utjelovljenja, i mučeništva sv. Stjepana ima puno dubokih poveznica. Ono što je vjerovao Stjepan, da je Isus Hram Božji u kojem se nastanila Riječ, uznemiravalo je Židove, koji nisu htjeli razumjeti značenje tih Isusovih riječi. Isus doista uznemiruje ljudsko srce, ljudsku misao i izaziva proturječnost. "On je i došao da bude 'znak osporavan', da uznemiri ljudsko srce, da ga vodi na put obraćenja, na promjenu životnog puta, na odustajanje od prijašnjeg načina mišljenja. Da bi svaki od nas, poput sv. Stjepana, postao novi čovjek, vjeran Kristovoj poruci sve do smrti. Fra Marko pozvao je vjernike da se s punim predanjem pomole pred Isusovim jaslicama, da bi naš život bio uistinu sinovski život. U punoj raspjevanoj kapeli božićni ugođaj uljepšala je glazbena pratnja obitelji Gojmerac uz violinsku pratnju male Lucije.

01. 01. 2013.

Misno slavlje na svetkovinu Marije Bogorodice u kapeli Vojnog ordinarijata predvodio je vojni ordinarij mons. Juraj Jezerinac u konceleciji s biskupskim vikarom za pastoral don Josipom Stanićem, SDB, i vojnim kapelanom kapelanije Gospe Snježne fra Markom Medom, TOR.

04. 01. 2013.

Mons. Juraj Jezerinac, vojni ordinarij u Republici Hrvatskoj, u pratnji o. Jakova Mamića, generalnog vikara Vojnog ordinarijata, o. Stjepana Harjača, policijskoga kapelana i dekana, te Josipa Zagorščaka, voditelja Samostalne službe za suradnju s Vojnim ordinarijatom, pohodio je i blagoslovio djelatnike i prostore Ministarstva unutarnjih poslova i Ravnateljstva policije. Uz vjernike djelatnike Ministarstva i Ravnateljstva, blagoslovu su nazočili zamjenik ministra unutarnjih poslova Evelin Tonković sa suradnicima, te

u Ravnateljstvu Zvonimir Vnućec i Dražen Vitez, zamjenici glavnog ravnatelja policije sa svojim suradnicima.

06. 01. 2013.

Prijepodnevnim euharistijskim slavljem, koje je u kapeli Vojnog ordinarijata predvodio vojni biskup Juraj Jezerinac u konceleciji s vojnim kapelanom fra Markom Medom, svečano je proslavljena svetkovina Bogojavljenja ili Sveta tri kralja.

Povezavši liturgijska čitanja koja uvode u blagdan sa suvremenim čovjekom, biskup je u homiliji ustvrdio da su mudraci s Istoka bili ljudi koji su i tada tražili odgovor na mnoga pitanja svoga života, kao što je pitanje smisla, pitanje postojanja i traženja Boga. Oni su predstavnici svih onih koji i danas traže Boga, traže odgovor na pitanje smisla svoga života, pojasnio je. „Boga susreće onaj koji ga traži. Treba ga tražiti poput mudraca. A to zahtjeva poneki puta napor i žrtvu, čak i prezir suvremenih „Heroda“. I često uznemiruje, kao što se uznemirio kralj Herod i građani Jeruzalema. Mudraci su se pokazali kao pravi vjernici, „Bogotražitelji“, rekao je biskup, poručivši vjernicima da ne smiju dopustiti da ih današnji Herodi odvrte od traženja Boga, da ih pokolebaju opasnostima koje se mogu pojaviti na tom putu. Blagdan Bogojavljenja nam poručuje da se trebamo učvrstiti u vjeri, da ustrajno hodimo putem svjetlosti, dok ne stignemo do punine Svjetla koje se zove Isus Krist. Ako ga budemo tražili, naći ćemo ga, a onda darovati i bližnjemu. Budemo li u tome uspjeli, imat ćemo tada svega: mira i sreće, blagoslova, ustvrdio u homiliji biskup u božićnim pjesmama raspjevanoj kapeli.

07. 01. 2013.

Vojni kapelan i dekan Karlovačkoga vojnog dekanata preč. Andrija Markač početkom siječnja blagoslovio je prostore Policijske uprave karlovačke, od sjedišta u Karlovcu i svim postajama unutar Uprave: Slunj, Vojnić, Duga Resa, Ogulin, Ozalj, interventna jedinica policije u Malom Erjavcu te na dva granična prijelaza sa Slovenijom i BiH. Zatim u Zapovjedništvu Hrvatske kopnene vojske uoči blagdana Svetih triju kraljeva. Blagoslov se je nastavio u Pukovnji vojne policije, Pukovnji veze, Doma zapovjedništva HKoV, Vatrogasnim zajednicama grada i županije karlovačke te u Javnoj vatrogasnoj postrojbi grada Karlovca. Blagoslovljeni su također prostori Uprave za obranu i Državne uprave za zaštitu i spašavanje - podružnica Karlovac.

Što znači blagoslov za vjernike, prisjetit ćemo se

uz riječi vojnoga ordinarija mons. Jurja Jezerinca: „Kada je riječ o blagoslovu, moram reći da se ne radi ni o kakvu magičnome činu, nego o blagoslovu koji je poznat među ljudima od kada postoji svijet. Na temelju Biblije razlikujemo blagoslov što ga sam Bog udjeljuje ljudima i blagoslov što ga jedni drugima darujemo te tako jedni druge obogaćujemo. Biblija spominje četiri načina blagoslova:

Prvi način govori o Bogu koji blagoslivlje narod, posebno Adama i Evu, želeći ih obdariti snagom i mogućnošću da postanu roditelji.

Drugi način govori o blagoslovu, darovima kojima nas obdaruje sam Bog. Stoga apostol Pavao kliče u zahvalnoj pjesmi: „Blagoslovljen Bog i Otac Gospodina našega Isusa Krista. On nas tješi u svakoj nevolji da bismo i mi sve koji su u nevolji, mogli tješiti onom utjehom kojom nas same tješi Bog“ (usp. Ef 1, 3-5).

Treći način blagoslova govori o ljudima koji blagoslivlju druge ljude želeći im svako dobro. S takvim se blagoslovom susrećemo kod roditelja, na primjer kada upućuju Bogu blagoslovnu molitvu nad svojom djecom.

Četvrti je način o kojemu Biblija govori, kada ljudi blagoslivlju stvari. Tim se je blagoslovom poslužio i Isus na Posljednjoj večeri kada je blagoslovio kruh i vino i izrekao riječi pretvorbe nad njima. Tim se blagoslovom služe i ljudi moleći za neke stvari da posluže na dobro.

Dakle, možemo reći kratko: kada nas Bog blagoslivlje, to znači da nam daje nešto posebno, na primjer dar vjere. Kada mi blagoslivljemo Boga, onda mu želimo prije svega zahvaliti na svemu, a to je najbolja preporuka za ubuduće.

Stoga se ovim blagoslovom želimo zahvaliti Bogu na svemu čime nas je obdario, a to su prije svega ljudi s kojima se svakodnevno susrećemo i radimo, da i sami budemo pomoć i potpora drugima, da savjesno i odgovorno radimo svoj posao kako bi naš rad, koji je veoma odgovoran, bio što plodonosniji na dobro ljudi, na dobro domovine...”

09. 01. 2013.

Prema utvrđenom rasporedu, nakon blagdana Sveta tri kralja, započeo je godišnji blagoslov vojnih i policijskih postrojbi. Prvi su bili 4. rp. na Učki. Zapovjednik satnik Adrijano Floričić i prvi dočasnik stožerni narednik Silvio Prebežić okupili su 8. siječnja dežurne djelatnike. Poškropivši svetom vodom djelatnike i prostorije, učinivši znak križa, don Ivo Borić, njihov duhovnik zaželio je svakom poimence i njihovim obiteljima Božji blagoslov u 2013. godini.

Drugog dana, 9. siječnja, u pratnji kapetana kor-

vete zapovjednika satnije Zdenka Ružića duhovnik don Ivo je blagoslovio djelatnike i prostore bojne OSMIO i Počasno zaštitnu bojnu, odnosno satniju na Penedi na Brijunima. Svečanom činom blagoslova nazočili su službujući djelatnici s njihovim zapovjednicima i zamjenicima.

11. 01. 2013.

Riječju Božjom, križem, kadom i upaljenom svijećom, vojni kapelan VK “Sv. Petar i Pavao apostoli” iz VOB HKoV u Ogulinu fra Marijan Jelušić blagoslovio je djelatnike Vojno-obavještajne bojne HKoV na čelu s njihovim zapovjednikom pukovnikom Pericom Turalijom, djelatnike Op-sluzništva vojarne s njihovim zapovjednikom natporučnikom Zorkom Rahanom, djelatnike “Pletera” te je obišao i blagoslovio sve prostorije u kojima djelatnici rade i obitavaju.

13. 01. 2013.

U organizaciji Hrvatskog žrtvoslovnog društva i suorganizaciji Koordinacije braniteljskih udruga Grada Zagreba organiziran je IV. spomen pohod – hodočašće u Gvozdansko. U župnoj crkvi sv. Filipa i Jakova svečano misno slavlje predvodio je vojni ordinarij mons. Juraj Jezerinac uz suslavitelje sisačkog biskupa mons. Vladu Košića, župnika Stjepana Filipeca, petrinjskog vojnog kapelana don Milenka Majića, te nekoliko svećenika sisačke biskupije. Svojim pjevanjem misno slavlje uzveličao je katedralni zbor sisačke katedrale Uzvišenja svetog Križa.

Nakon misnog slavlja upriličena je prigodna komemoracija na spomen-obilježju poginulim i ubijenim Hrvatima Gvozdanskog. Mnogobrojna izaslanstva domoljubnih, braniteljskih i udruga povijesnih postrojbi položila su vijence i zapalila sviće. Vijence su položili i predstavnici Sisačko-moslavačke županije i općine Dvor. Molitvu za pokojne predvodio je biskup Vlado Košić. Prigodnim pozdravima i govorima obratili su se mnogi govornici, a među njima umirovljeni brigadir Mile Krišto, predsjednik Udruge ratnih veterana 2. gardijske brigade „Gromovi“, postrojbe koja je u operaciji „Oluja“ oslobodila „Gvozdansko“, Damir Borovčak, idejni začetnik hodočašća u Gvozdansko i pisac knjige „Gvozdansko - hrvatsko velejunašto bez svjetskog uzora“, te na kraju dr. Zvonimir Šeparović, predsjednik Hrvatskog žrtvoslovnog društva. Na hodočašću je sudjelovao i umirovljeni načelnik Glavnog stožera OS RH general Josip Lucić.

14. 01. 2013.

Nakon božićnih blagdana tradicionalan je običaj da vojni i policijski kapelani blagoslove prostora

re u kojima djelatnici policije i oružanih snaga svakodnevno rade i provode svoje dnevne aktivnosti. Djelatnici PU ličko-senjske predvođeni načelnikom Antom Podnarom i policijskim kapelanom vlč. Ivanom Blaževcem okupili su se na zajedničkom blagoslovu 9. siječnja u prostorima Policijske uprave. Nakon zajedničkog blagoslova kapelan je obišao svaki ured i blagoslovio one koji u njima djeluju. U popodnevnom satima uslijedio je i blagoslov Policijske postaje Gospić.

10. siječnja blagoslovljeni su prostori vojarne "Eugen Kvaternik". Kapelan vlč. Blaževac u pratnji pomoćnika satnika Jurice Hećimovića blagoslovio je djelatnike zapovjedništva na čelu sa zapovjednikom bojnikom Igorom Gojmercem. Nakon blagoslova zapovjedništva blagoslovljeni su i sve satnije, djelatnici Vojne policije, sanitet te djelatnici "Pleter usluge" i prostori restorana. U poslijepodnevnom satima kapelan je obišao i vojna skladišta Perušić i Jasikovac te blagoslovio nazočne djelatnike.

Jedinica Interventne policije u Gospiću blagoslovljena je u ponedjeljak 14. siječnja. Na blagoslovu su se okupili gotovo svi djelatnici Interventne policije predvođeni zapovjednikom. Kapelan je obišao sve prostore i prilikom blagoslova podijelio prigodne kalendare i sličice.

16. 01. 2013.

Dan Vojne kapelanije "Sveta Obitelj" obilježen je u vojarni "Satnik Josip Zidar" u Velikoj Buni. Vojni biskup mons. Juraj Jezerinac predvodio je svečanost uz nazočnost vojnih kapelana postrojbi Oružanih snaga RH i Ministarstva unutarnjih poslova. U sklopu obilježavanja Dana vojne kapelanije mons. Jezerinac blagoslovio je urede i djelatnike Zapovjedništva ZZP i vojarne, a nakon blagoslova s vojnim kapelanima predvodio je misno slavlje. Tradicionalnom blagoslovu i misnom slavlju nazočio je velik broj djelatnika Zapovjedništva za potporu, a posebnom ugođaju pridonijela je Klapa HRM "Sv. Juraj".

Nakon završetka svečanosti obilježavanja dana vojne kapelanije zapovjednik Zapovjedništva za potporu general bojnik Mate Ostović zahvalio je mons. Jezerincu i vojnim kapelanima na misnom slavlju te na upućenim riječima potpore i ohrabrenja.

Istoga dana: Vojni biskup mons. Juraj Jezerinac, u pratnji policijskog dekana o. Stjepana Harjača, blagoslovio je prostore Prihvatnog centra za strance u Ježevu pored Dugog Sela. Na zajedničkom blagoslovu okupili su se djelatnici Centra predvođeni voditeljem Josipom Biljanom. Tom prilikom mons. Jezerinac ukazao je na odgovornost posla koji rade.

18. 01. 2013.

Uz blagdan sv. Fabijana i Sebastijana, na koji Vojna kapelanija „Sv. Sebastijan“ u Đakovu slavi dan svog nebeskog zaštitnika, vojni biskup Juraj Jezerinac predvodio je svečanu misu u kapeli đakovačke vojarne "Dračice" Zapovjedništva pješачke pukovnije HKoV-a. Sudjelovali su brojni časnici i vojnici uz uzvanike iz Zapovjedništva za obuku i doktrinu "Fran Krsto Frankopan" iz Osijeka, kao i iz Zagreba. Uz biskupa su suslavili generalni vikar o. Jakov Mamić koji je propovijedao, te vojni kapelani iz Osijeka, Slunja, Karlovca, Vinkovaca i Požege.

U homiliji o. Mamić je govoreći o svjedočenju za Isusa Krista, kazao da je djelotvornije svjedočenje životom nego propovijedanjem te pozvao okupljene vjernike da im sv. Sebastijan bude uzor, jer je za Gospodina Isusa, svoga Učitelja, podnio mučeništvo. „Sv. Sebastijan primjer je i nadahnuće svakom vjerniku – vjeran Bogu, domovini i idealima. Takvim su se idealima vodili i naši branitelji“, kazao je o. Mamić. Osvrnuvši se i na stanje u našem suvremenom društvu, osudio je i pasivnost kršćana, za koje je ustvrdio da su sukrovci za pojave mnogih zala i pogubnih ideologija kako u prošlosti tako i u sadašnjosti, jer se ne suprotstavljaju autentičnim vjerničkim životom njihovoj pojavi i širenju, zaključio je. Pozvao je na vjerodostojno vjerničko svjedočenje, na odvažno iskazivanje svoje vjere u Isusa Krista, jer, kako je rekao, ako „dopustimo da se dokine ‘vertikala’, tj. ako se čovjek udalji od Boga, dolazi u pitanje „horizontala“, tj. čovjek, i što će onda biti s njime? Mi smo posljednji oslonac na ovoj zemlji, jer Bog je došao i dolazi radi čovjeka. Ako čovjek izgubi Boga, izgubio je sebe, i gdje je onda, zaključio je propovjednik upitom.

Kapelan domaćin p. Drago Majić zahvalio je svim gostima koji su sudjelovali u obilježavanju dana kapelanije.

Misno slavlje pjesmom je uzveličao KUD "Gorjanac" iz Gorjanaca, koji je nakon mise priredio kraći glazbeno-plesni program.

23. 01. 2013.

U Vojnom ordinarijatu održan je prvi susret svećenika Vojnog ordinarijata u RH u 2013. godini. U radu su uz vojnog ordinarija mons. Jurja Jezerinca, generalnog vikara dr. Jakova Mamića i vikara za pastoral don Josipa Stanića, sudjelovali vojni i policijski kapelani iz svih krajeva Hrvatske.

24. 01. 2013.

Na poticaj zapovjednika i djelatnika Vojnozdravstvenog središta pri Novoj bolnici u Dubravi održano je predavanje o temi etike i kvalitete

odnosa u kolektivu te praktikum opuštanja kao doprinos borbi protiv stresa na poslu. Susret je vodio vojni kapelan o. Viktor Grbeša, a pratilo je oko 35 djelatnika.

26. 01. 2013.

U Novigradu je obilježena 20. obljetnica pogibije devet pripadnika HRM-a i petorice pripadnika 2. gardijske brigade „Gromovi“ u operaciji „Maslenica“. Operacijom „Maslenica“ ponovno je bio spojen sjever i jug Hrvatske te je ta operacija bila ključna za obranu i daljnja bojna djelovanja Hrvatske vojske u Domovinskom ratu. Početkom veljače 1993. godine srpske brojne dobrovoljačke snage krenule su u kontranapad, gdje je prijetila realna opasnost ponovnog zauzimanja Novskog ždrila i uspjeha cijele operacije „Maslenica“. U tome su ih u Novigradu, u teškoj boju spriječili hrabri gardisti „Gromovi“ i hrvatski ratni mornari, posebno pulske „Vange“.

Svake godine Općina Novigrad i Osnovna škola Novigrad u suradnji s braniteljskim udrugama, organiziraju prigodne komemoracije u kojima se prisjećaju hrabrosti hrvatskih branitelja i žrtve 14 poginulih pripadnika HV-a i HRM-a. Na spomenicima poginulim pripadnicima HRM-a i 2. gardijske brigade „Gromovi“ mnogobrojna županijska, općinska i braniteljska izaslanstva u spomen na poginule položila su vijence i zapalila svijeće kao i zapovjednik 2. mehanizirane bojne „Gromovi“ gmtbr pukovnik Dražen Sebastijan te predstavnici HRM-a. Izaslanik predsjednika RH

i vrhovnog zapovjednika OS RH Ive Josipovića bio je načelnik stožera HRM-a kapetan bojnog broda Predrag Stipanović koji je položio vijence i zapalio svijeće te je u prigodnom obraćanju istaknuo da su u operaciji „Maslenica“ hrvatski branitelji bili vođeni voljom i željom za slobodom i ljubavlju prema svojoj Domovini, svojoj obitelji, djeci i svojoj budućnosti. Dalje je istaknuo da je Hrvatska danas slobodna zemlja, zemlja tolerancije i poštivanja ljudskih prava i punopravni član međunarodne zajednice. Ispred nas su određeni izazovi i vjerujem da ćemo im se oduprijeti kao što smo to znali i 90-tih i da će ova zemlja biti zemlja prosperiteta, naglasio je izaslanik predsjednika RH.

Molitve za poginule predvodili su na spomeniku poginulim mornarima don Pave Zubčić, novigradski župnik, a na spomeniku poginulim „Gromovima“ vojni kapelan iz Petrinje don Milenko Majić.

Nakon komemoracije izaslanik predsjednika RH uručio je odličja RH istaknutim pripadnicima ratnih veterana „Vangi“ dodijeljena od predsjednika RH.

Poslije prigodnog programa te druženja branitelja i građana Novigrada, ratni veterani 2. gardijske brigade „Gromovi“ zajedno s mještanima i domaćim braniteljima položili su vijence i zapalili svijeće u susjednom Paljuvu, na spomeniku poginulim braniteljima u tome mjestu. Molitvu za poginule predvodio je vojni kapelan Milenko Majić.

13. godišnjica smrti predsjednika dr. Franje Tuđmana Zagreb, 10. prosinca 2012.

Ako hoćemo čuti Boga, neophodno nam je čuti njegovu Riječ, jer njegova riječ iznosi misli uma Božjega i osjećaje srca Božjega. Ne možemo ostati hladni na poruku koju nam ta njegova riječ šalje danas, a ima jaku vezu s ovim vremenom i osobito s osobom za čiju dušu prikazujemo ovu svetu misnu žrtvu.

Prorok Izaija, čiji smo odlomak riječi slušali u prvom čitanju danas, pozvan je u proročku službu 740. godine prije Krista. Vrijeme kada tuđinci Resin i Pekah opsjedaju Jeruzalem, a Salmanasar Samariju, čije stanovništvo odvodi u ropstvo, useljava strance i uvodi vjerski sinkretizam.

Bog šalje svojeg čovjeka Izaiju i nalaže mu da progovori o Božjem odnosu prema novoj situaciji. Izaija to sluša i Božju poruku za narod prenosi ovako: „Ukrijepite ruke klonule, učvrstite koljena klecava! Recite preplašenim srcima: Budite jaki, ne bojte se! Evo Boga vašega. Sljepačke će oči progledati, uši se gluhih otvoriti, tad će hromi skakati ko jelen, njemakov će jezik klicati... Sažgana će zemlja postati jezero, a tlo žedno – izvori“.

Očito je, draga braćo i sestre, da Bog vidi „klonule“ i „klecave“. Vidi ljude čija su srca izgubila mir. To su ljudi bez oslonca i samopouz-

danja. Prepušteni su svojoj nemoći. Njima Bog poručuje: ukrijepite klonulo, budite jaki i ne bojte se. Ja sam s vama.

Osim Božjeg zahvata na klonulima i klecavima, zapažamo veliku novost Božje poruke na hendikepiranima: na slijepima – oni će progledati, na gluhima – njima će se uši otvoriti, na nijemima – jezik će im se odvezati, na hromima – skakat će ko jelen.

Vidi Bog i ugroženu prirodu. I za nju ima svoju poruku: „Nek se uzraduje pustinja i zemlja sasušena, neka kliče stepa i neka procvjeta... U pustinji će provreti vode, u stepi potoci, sažgana će zemlja postati jezero, a tlo žedno – izvori“.

Sve je, braćo i sestre, Bog povjerio ljudskom srcu i čovjek smije upravljati djelima Božjim samo za dobrobit života. Djela Božja čovjek ne smije sebično iskorištavati, jer je to zao način upravljanja. Bog ljubi sve što je stvorio: najprije čovjeka, a potom žive stvorove i prirodu. Bogoubojice su ljudi koji obespravljaju i ubijaju čovjeka, bogoubojice su ljudi koji ugrožavaju život, bogoubojice su ljudi koji ubijaju prirodu.

Draga braćo i sestre, danas slavimo svetu misu za pokojnog prvog hrvatskog predsjednika dr. Franju Tuđmana. Dok sam čitao riječi proroka Izaije, navirala mi je misao kako je i naš hrvatski

narod devedesetih godina proživljavao tragediju Jeruzalema i Samarije Izaijinog vremena. Došli su neki bahati ljudi, zauzeli zemlju, potjerali živalj i rekli da je to njihovo. Uveli su svoje zakone i oskvrnuli naše hramove. Zatvorili putove i spalili zemlju. Pustoš i beznađe.

Mnoštvo je onih čije su ruke „klonule“ i koljena „klecava“. Mnoštvo je onih „preplašenog srca“. Trebao se oglasiti Bog slobode i ljubitelj ljudi i uputiti riječ koja će biti svjetlo: Ne bojte se!

U kriznim i teškim vremenima za narod i zemlju Bog redovito govori po ljudima. To smo vidjeli i u slučaju proroka Izaije. Stoga, ne trebamo se vjernički ispričavati ako u prvom predsjedniku Republike Hrvatske prepoznamo ono što je on doista i bio: erudit duha, vrsni intelektualac, ljubitelj povijesti, hrabri i mudri vojnik, priznati državnik. S vjerničkog stajališta, smijem dodati, čovjek koji je svojim činima omogućio narodu da oslobodi svoju zemlju i da čuva mir, da vrati dostojanstvo čovjeku i zemlji i da vrati svoje svetinje.

Ne bih, draga braćo i sestre, htio reći da pokojni predsjednik nije imao grijeha. Kad bi tako bilo, tada se ova sv. misa ne bi ni trebala slaviti. Nitko od nas nije bez grijeha. Svi smo mi baštinici grijeha, pa zato i baštinici otkupljenja i milosti koja nam dolazi po Spasitelju našem Isusu Kristu. U svima nama, kaže Isus u današnjem Evanđelju „grieh ima snagu „paralize“ duše, on od zdravog čovjeka čini „uzetog“. Zato nam je svima potreban onaj koji smije reći: „Čovječe, otpušteni su ti grijesi“.

Istovremeno, braćo i sestre, dok vam govo-

rim o prisutnosti grijeha u svima, ne bih htio zatajiti veliku istinu naše novije povijesti koju vam prenosim kao svoje uvjerenje: hrvatski narod i hrvatska država su u dr. Franji Tuđmanu u tom i takvom vremenu imali pravog sina koji je znao objediniti suprotstavljene, unijeti nadu u beznađne, ohrabriti malodušne, jamčiti pravo svakome čovjeku u državi da ispovijeda svoju vjeru i da razvija svoju kulturu. U tom smislu, zaslužuje našu ljudsku i kršćansku pažnju i poštovanje. U tom smislu smijemo kazati da je bio „oruđe“ u ruci Božjoj kako bi hrvatski narod doživio svoju slobodu i mogao konačno graditi svoju državu. Ovo nije politika, nego kršćansko čitanje povijesti.

Braćo i sestre! Danas, nakon dva decenija od uspostave samostalne države, nalazimo se u novim mukama koje na svoj način unose strah, klonuće i klecavost u dušu Crkve i naroda. Danas nam je potreban Božji glas: Ne bojte se!

Neka Isus koji je sada na „putu“ svojeg dolaska k nama donese nadu u prazna srca ovoga naroda. Neka Isus kojeg ćemo slaviti kao Boga među nama na Božić donese jakosti, izdržljivosti i vjere svojoj Crkvi koja je na neviđenim kušnjama svoje autentičnosti.

Molite za Crkvu. Molite za narod. Molite da ovo vrijeme ne ostavi u dušama beznađe. Molite da Vlada ove države dobije svjetlo od Boga kako bi pomogla čovjeku i zemlji. Pokušajmo nadići ono što nas razdvaja, a njegujemo ono što nas spaja. Neka pred našim očima bude stalno prisutno opće dobro našega naroda i svih građana ove zemlje. Amen ■

Božićni posjet braniteljima u Lepoglavi Lepoglava, 18. prosinca 2012.

Poznato je da su mnogi narodi, koji su bili pod tuđinskom vlašću, uvijek težili za slobodom i sve poduzimali kako bi je se domogli. To također vrijedi i za hrvatski narod. Ropstvo čovjeka ponižava u njegovom biću, jer je čovjek pozvan na slobodu, kako kaže apostol Pavao (usp. Gal 5, 13). Fizičko ropstvo nije toliko opasno kao što je duhovno ropstvo čovjeka. Ono je u stvari izvor svih drugih nesloboda. Može netko biti rob alkohola, vlastite mržnje, psovke, krađe, zavisti, pohlepe za tuđim dobrima itd.

Vrijeme Došašća, kao i božićno vrijeme, usmjeruje naše misli prema rođenju Isusovom i potiče nas da dublje razmišljamo o razlogu njegova dolaska na svijet. Isus je pozivao ljude na

obraćenje, da ne budu robovi zla, grijeha: „Zaista, zaista, kažem vam: tko god čini grijeh, rob je grijeha... Ako vas dakle Sin oslobodi, zbilja ćete biti slobodni (Iv 8, 36). „Za slobodu nas Krist oslobodi! (Gal 5, 1) , piše apostol Pavao u Poslanici Galaćanima, i nastavlja: „Doista, vi ste, braćo, na slobodu pozvani!“ (Gal 5, 13). Proroci su također pozivali ljude na obraćenje, na odvratanje od zla i grijeha i prijanjanje uz dobro.

U 1. čitanju prorok Sofonije nastupio je između 640. i 630. godine prije Isusa Krista. Zemlja se našla na rubu političkog i društvenog života zbog njihova grijeha. Vjerske i moralne prilike bile su očajne. Prorok Sofonije, da bi potaknuo ljude na obraćenje, naviješta dan suda koji neće

biti samo dan kozmičke katastrofe nego i dan dijeljenja među narodima, kao što pastir razlučuje ovce od jaraca, veli Isus.

Bog preko proroka upravlja riječi civilnim i religioznim vlastima, koji su zemlju doveli do rasula: "Jeruzalem nije nikada prihvatio pouku, koju nam je Bog preko proroka slao". Još više: "U Boga se nikada nije pouzdavao: svome Bogu se nikada nije približio". Jeruzalem je bio grad u kojemu je vladala nepravda. Sve je to bila posljedica njihovog prezira Božjih zapovijedi. Prorok im spočitava da će ih pogani preteći, da će se prvi obratiti, umjesto da se oni prvi vrate Bogu.

Isus u današnjem evanđelju upućuje prisposobu glavarima i starješinama naroda. Prisposobu započinje riječima: "Što vam se čini: Čovjek neki imao dva sina. Priđe prvomu i reče: "Sinko, hajde danas na posao u vinograd. On odgovori: "Neću! No poslije se predomisli i ode. Priđe drugome pa mu reče isto tako. A on odgovori: "Evo me gospodar", i ne ode. Koji je od te dvojice izvršio volju očevu?" Odgovoriše onaj koji je rekao neću pa je ipak otišao.

Isus je oštro prekorio farizeje i narodne starješine, jer nisu povjerovali Ivanu Krstitelju koji ih je pozivao na obraćenje. Štoviše, spočitava im da će ih preteći carinici i bludnice. To je bila za njih najveća uvreda, jer su mrzili carinike, a žene, koje su bile slobodnog ponašanja, javno su ubijali. Farizeji su mislili da im nije potrebno obraćenje. Oholost je bila ta koja ih je zasljepila, za razliku od carinika i grešnika koji su se priznavali grešnicima i kajali se za svoje grijeh. Kad se Isus pojavio, rekao je: "Ne dođoh zvati pravednike nego grešnike" (Mt 9, 13).

Može li se čovjek vlastitim snagama promijeniti? Ljudski govoreći nemoguće. Sam je Isus rekao: "Bez mene ne možete učiniti ništa". Stoga nam je potrebna Božja snaga i Božja pomoć. To su nam potvrdili mnogi zatvorenici. To su rekli i naši generali pri izlasku iz zatvora. Samo molitva i vjera pomogle su im da izdrže.

Neki američki robijaš imenom Thomas pri izlasku iz zatvora napisao je knjigu u kojoj opisuje razgovor s jednim zatvorenikom, koji je bio u zatvoru zbog uzimanja droge. Zamalo da nije počinio samoubojstvo. Jedne je večeri ležao u ćeliji zatvora. Spremao se na počinak. Razmišljao je svom prošlom životu koji ga je doveo do zatvo-

ra, te nastavlja: "Odjednom sam osjetio potrebu za molitvom. Zajedno sa mnom bio je jedan zatvorenik. Spavali smo u istoj ćeliji. Čekao sam da on zaspe. I kad sam mislio da on spava ja sam kleknuo i počeo sam se moliti Bogu. Bogu sam rekao svoja razočaranja, potrebe, želje. I kad sam završio svoju molitvu zatvorenik je, koji je pokraj mene ležao, rekao: Amen. Ja sam mislio da on spava. Bio je budan. Zatvorenik mi je rekao: I ja vjerujem u Boga. Dugo smo razgovarali. Legao sam ponovno u svoj krevet. Bilo je već kasno. Uz riječi laku noć, rekao sam mu: Mislim da je Bog uvijek s nama - samo mi nismo uvijek s njim. Te sam večeri osjećao mir. To iskustvo prisutnosti Božje davalo mi je snagu da sam mogao izdržati i teže situacije".

Sada bolje razumijete i današnja čitanja kao i vrijeme Došašća, koje nas poziva na obraćenje. Iz rečenoga slijedi da bismo se promijenili i učinili svoj život kvalitetnijim, potrebno je vjerovati da nam samo Bog može oprostiti grijeh. I on nam oprašta u sakramentu sv. ispovijedi. Zato ju je i ustanovio na dan Uskrsa.

Obraćenje podrazumijeva priznati da postoji zlo u nama. Stoga se valja suočiti sa svojim stvarnim stanjem, priznati da smo grešni ljudi. Mnogi ljudi nisu doživjeli Isusa Krista zato što ne žele priznati da su grešnici. To nas dovodi do druge važne točke: vjerovati da nam Bog može oprostiti. U to je vjerovao zatvorenik Thomas i njegov prijatelj. I zato su postali novi ljudi. Došašće je vrijeme poziva na obraćenje i poziva na radost koju samo Bog daruje. Kad mi čestitamo jedni drugima Božić, onda želimo izraziti radost što nas Bog ljubi, što smo krštenjem postali braćom i sestrama Isusa Krista.

U tom smislu i ja vama danas čestitam sretan Božić kao i Novu godinu sa željom da vam bude doista nova. A ona će biti nova ukoliko se budemo trudili odstraniti sve ono što nas ponižava kao ljude i kao vjernike. Često vas se sjetim u svojim molitvama da izdržite vrijeme boravka dok ste ovdje, da vas ispuni ljubav novorođenog Krista.

Još jednom svima vama: ravnatelju i djelatnicima ove institucije kao i svima koji boravite ovdje, želim da vas prati ljubav i blagoslov novorođenog Isusa Krista i zagovor njegove Majke Marije. Amen ■

Polnoćka u Vojnom ordinarijatu Zagreb, 24. prosinca 2012.

Kod nas je izišla knjiga sadašnjeg pape Benedikta XVI. pod naslovom "Djetinjstvo Isusovo". U predgovoru svoje knjige Sveti Otac kaže da se nada kako će ta knjiga "pomoći mnogim ljudima na njihovom putu prema Isusu i s Isusom". To posebno vrijedi za ovu godinu koja je proglašena Godinom vjere. A cilj joj je što bolje upoznati Isusa Krista, njegovo evanđelje i po njemu živjeti.

Sv. Luka, autor današnjeg evanđelja, smatrao je veoma važnim zapisati, kako bi učvrstio vjeru svojih vjernika u Isusa Krista, da se Isus rodio doista kao povijesna osoba i to za vrijeme cara Augusta koji je izdao naredbu da se provede popis svega svijeta. Sv. Luka smjestio je Isusovo rođenje u okvir velike svjetske povijesti. Za Luku je, dakle, veoma važan povijesno-svjetski kontekst. Rimski Senat je prvi put, 27. godine prije Isusa Krista, dodijelio caru naslov "Augustus", što znači "onaj koji je dostojan štovanja". Poznato je da je dolaskom cara Augusta nastao veliki svjetski obrat, novo vrijeme. On je bio samo slika Boga koji će donijeti pravi mir, "Pax Christi", a to je Isus Krist, novorođeni u Betlehemu.

Isus je, dakle, rođen u vrijeme koje se može točno odrediti. Prema tome Isus nije izmišljena osoba, mit, kako su nakon II. svjetskog rata o njemu govorili. Isus Krist pripada vremenu koje se može točno datirati i zemljopisnom prostoru koji se može točno označiti.

"Doista Boga nitko nikada ne vidje: Jedino-rođenac - Bog - koji je u krilu Očevu, on ga obznani", poručuje sv. Ivan. I kao što su pridijevali caru Augustu božanske atribute kao spasitelj, izbavitelj, onaj koji je vrijedan štovanja, Isus Krist je u punom značenju riječi ne samo vrijedan poštovanja nego i našeg posvemašnjeg povjerenja. On je, dakle, Očeva Riječ, Bog koji je postao čovjekom. U tom smislu započinje svoje evanđelje evanđelist Ivan: "U početku bijaše Riječ i Riječ bijaše u Boga i Riječ bijaše Bog" (Iv 1, 1-2). "I Riječ tijelom postade i nastani se među nama".

Katekizam Katoličke Crkve postavlja pitanje: Zašto je Bog postao čovjekom? I odgovara: Riječ je tijelom postala da postanemo zajedničari božanske naravi, da bi čovjek ulazeći u zajedništvo s Riječju, primajući božansko posinjenje postao Sinom Božjim. I tako je Isusovo rođenje početak našeg božanskog preporođenja (Popričesna).

Vratimo se evanđelju sv. Luke. Sv. Luka piše: "I dok su bili ondje, navršilo joj se vrijeme

da rodi. I porodi sina svoga prvorođenca, poviga i položi u jaslje jer za njih nije bilo mjesta u svratištu" (Lk 2, 6-7). Zaustavimo se malo na ovim riječima: "I porodi sina svoga prvorođenca". Prvorođenac nije nužno prvi u nizu onih koji ga slijede. Ovom se riječju nagovijesta posebna Isusova pripadnost Bogu. Apostol Pavao naziva Isusa "prvorođencem među mnogom braćom" (Rim 8, 29). Isus kao uskrsnuli je prvi među ljudima. U Poslanici Kološanima Pavao naziva Isusa "Prvorođencem od mrtvih" (Kol 1, 18). Isus Krist je dakle prvi uskrsnuo i koji prethodi svakom stvorenju koje će poći njegovim putem. Isus je početak, "prvorođenac" novoga svijeta koje je započelo uskrsnućem. "I položi ga u jaslje" - iz ovih se riječi dade zaključiti da je Isus rođen u štali, u nedostojnom prostoru. U okolici Betlehema od davnina se špilje koriste kao štale. Mjesto na kojem je danas sagrađena crkva Isusovog rođenja, Sv. Otac kaže da se može zaključiti na temelju podataka da je to mjesto pravo mjesto Isusovog rođenja, jer su kršćani početkom 3. stoljeća odavali poštovanje posebno tom mjestu odnosno spilji.

Sv. Luka dalje piše: "Jer za njih nije bilo mjesta u svratištu". Sv. Ivana evanđelistu duboko se dojmilo, da ne kažem razočaralo, kad je čuo da ga ljudi nisu primili. Stoga i piše u svome Evanđelju: "K svojim dođe i njegovi ga ne primiše" (Iv 1, 11). Za Spasitelja svijeta, koji je došao radi nas i našega spasenja, nema mjesta. "Lisice imaju jazbine i ptice nebeske gnijezda, a Sin Čovječji nema gdje bi glavu naslonio" (Mt 8, 20), poručuje Isus svojim učenicima.

I danas nema Kristu mjesta u svijetu. U novije vrijeme kao da su se neki urotili protiv njega i njegove Crkve, kojoj je Isus Krist povjerio svoj mandat da nastavi prenositi Božju poruku. Kada je blaženi papa Ivan Pavao II. predložio da se ime Bog stavi u Europski parlament, određeni krugovi nisu dopustili. Stoga danas leži velika odgovornost na kršćanima da se suprotstave takvom mentalitetu koji se sve više pretvara u diktaturu pojedinaca nad većinom. Očito je da Sotona ne miruje. Traži i svoje istomišljenike i žrtve.

Sv. Luka nastavlja: "A u tom kraju bijahu pastiri: pod vedrim nebom čuvali noćnu stražu kod svojih stada. Anđeo im Gospodnji pristupi i slava ih Gospodnja obasja" (Lk 2, 8). Pastiri su bili prvi svjedoci Isusovog rođenja. Pouka: Bog se objavljuje malenima, skromnima, a oholima se protivi. Ako se netko ne moli ne može vjerovati,

vjere nema. Vjera je dar s neba. Ona je odgovor neba duši koja ga traži. Prorok Miheja najavio je dolazak Mesije kao Pastira, koji će se roditi u Betlehemu. On će pasti Izraelski narod. Isus je rođen ne samo među pastirima, "On je veliki pastir ljudi" (usp. 1 Pt 2, 25; Heb 13, 20), poručuje apostol Petar.

"Silno se prestrašiš" (Lk 2, 9). Anđeo nastoji odstraniti kod pastira svaki strah i naviješta radost za sav narod: "Danas vam se u gradu Davidovu rodio Spasitelj - Krist Gospodin" (Lk 2, 10). Rečeno im je da će kao znak pronaći dijete povijeno u pelene i položeno u jaslama. "I odjednom se anđelu pridruži silna nebeska vojska hvaleći Boga, i govoreći: Slava na visinama Bogu, a na zemlji mir ljudima, miljenicima njegovim" (Lk 2, 12-14).

"Slava na visinama Bogu". Nama je kao kršćanima jasno da je Bog velik, slavan. To je istinski razlog radosti: postoji istina, postoji dobro, postoji ljepota. Sve je to u Bogu prisutno. Mi Boga spoznajemo i na temelju prirode. Ona nam govori o Bogu. Svaka travka, svaki cvijet govori. Sve su to znakovi Božji preko kojih dolazimo do Boga. Štoviše. On nam se objavio. Zato su i pjevali anđeli prigodom Isusovog rođenja: "A na zemlji mir ljudima, miljenicima njegovim". Koji su to miljenici? To su svi oni koji nastoje svojim životom što više omiljeti Bogu, biti njemu slični. Sv. Luka pripovijeda da se prilikom Isusovog krštenja otvorilo nebo. Dok je Isus molio, čuo se glas s neba: "Ti si Sin moj, Ljubljeni. U tebi mi

sva milina" (Lk 3, 22). Isus je miljenik Oca nebeskoga. Mi smo miljenici Božji, ukoliko nastojimo biti Bogu što sličniji. "Svima u Rimu, miljenicima Božjim, pozvanicima, svetima. Milost vam i mir od Boga, Oca našega, i Gospodina našega Isusa Krista" (Rim 1, 7).

Stoga i apostol Pavao piše u 2. čitanju: "Pojavila se milost Božja, spasiteljica svih ljudi, odgovorila nas da se odrekemo bezbožnosti i svjetovnih želja te razumno, pravedno i pobožno živimo u sadašnjem svijetu, očekujući tako blaženu nadu i pojavak velikoga Boga i Spasitelja našega Isusa Krista".

Božić je! Bog dolazi da ostane s nama. "Radujte se uvijek! Ponavljam: radujte se!" (Fil 4, 4). Isusova prisutnost među nama razlog je radosti i temelj nade. Božić nas podsjeća da budemo nositelji nade, da budemo blizu onima koji su daleko. Tko je susreo Krista ne može za sebe zadržati tu radost, nego je poput pastira prenosi. Radosnu vijest Božića Crkva nam prenosi više od dvije tisuće godina. Tu radosnu vijest primili smo od naših pradjedova, djedova i baka, očeva i majki. Sretnici smo što smo se rodili u takvim obiteljima i od takvih roditelja. Dobri Bog neka im plati za svjedočanstvo vjere!

To je razlog naše božićne radosti i veselja. Mislim da vam ne mogu bolje i ljepše čestitati Božić negoli riječima apostola Pavla kojima se i sam često obraćao ljudima: "Milost vam i mir od Boga, Oca našega i Gospodina Isusa Krista", rođena u Betlehemu. Amen ■

435. obljetnica hrvatskog junaštva u Gvozdanskom Gvozdansko, 13. siječnja 2013.

Današnje 1. čitanje izvadak je iz knjige proroka Izaije. Ova knjiga nazvana je "Knjigom utjehe". Bila je poslana svima zarobljenicima u asirskom sužanjstvu, posebno ljudima grada Jeruzalema, da ih podrži u nadi, govoreći da je došao trenutak povratka nakon dugogodišnjeg ropstva kao i vrijeme dolaska Mesije.

Prorok poziva na obraćenje i radost. Navodi i razlog radosti: "Evo Boga vašega" (usp. Iz 40, 9). Prorokove riječi ispunile su se u Isusu Kristu. Narod je bio sav u iščekivanju dolaska Mesije. Mnogi su pitali Ivana da nije možda on Mesija, a on odgovara: "Ja vas istina vodom krstim. Ali dolazi jači od mene. Ja nisam dostojan odriješiti mu remenje na obući. On će vas krstiti Duhom Svetim i ognjem" (Lk 3, 16).

Da je Isus doista obećani Mesija evanđelist Luka donosi riječi Oca nebeskoga koje su se čule prigodom Isusovog krštenja: "Ti si sin moj ljubljeni! U tebi mi je sva milina" (Lk 3, 21-22). Tim riječima evanđelist daje do znanja da se sam Bog u osobi Isusa Krista očitovao na rijeci Jordanu kao Trojstveni: Otac, Sin i Duh Sveti.

Isus Krist je došao na svijet da nas otkupi i

spasi od grijeha. Ustanovio je Crkvu da snagom Duha Svetoga nastavi njegovo djelo spasenja. Crkvi je povjerio svoju Riječ da je naviješta i sakramente kao znakove svoje prisutnosti. U sakramentu krštenja preporučamo se na novi božanski život, postajemo djecom Božjom i baštinicima kraljevstva nebeskoga.

Stoga Ivan evanđelist kliče od radosti: "Gledajte koliku nam je ljubav darovao Otac: djeca se Božja zovemo i jesmo: A svijet nas ne poznaje zato što ne poznaje njega. Ljubljeni, sad smo djeca Božja i još se ne očitova što će biti. Znamo, kad se očituje, bit ćemo njemu slični jer vidjet ćemo ga kao što jest" (1 Iv 3,1-2). Apostol Pavao nas poziva da ne živimo kao bezbošci koji ne poznaju Boga; da razumno, pravedno i pobožno živimo u sadašnjem svijetu, iščekujući blaženu nadu i pojavak slave velikoga Boga i Spasitelja našega Isusa Krista" (usp. Tit 2, 12-13).

Braćo i sestre! Isusom Kristom započeo je jedan novi svijet. Hrvati su kao pametan i mudar narod prihvatili kršćansku vjeru početkom 7. stoljeća u punoj slobodi, bez ikakve prisile. I tako smo krštenjem ušli u krilo Katoličke crkve koju je

osnovao Isus Krist. O tome svjedoče brojni spomenici. Posebno mjesto zauzima Višeslavova krstionica.

Naši su pradjedovi prihvatili kršćansko svjetlo kao navještaj slobode i nade. I zato je tijekom stoljeća ostala kao neka duboka iskra u srcima sinova i kćeri hrvatskoga naroda da se nismo dali ni od koga pokoriti, jer se uvijek budila svijest da smo za slobodu ne smo rođeni nego i kršteni. Štoviše, Hrvati su se preko kneza Branimira obvezali da će svoje braniti, a tuđe poštivati. I ta je naša odrednica ostala sve do danas. O tome postoje brojni primjeri, među njima i obrana Gvozdanskog u vrijeme najezde Turaka u naše krajeve.

Kad je godine 1463. na Krbavskom polju bila poražena hrvatska vojska, nastalo je među Hrvatima razdoblje nesigurnosti i borba za vlastiti opstanak. Više od dva stoljeća naponi hrvatskoga plemstva i hrvatskoga naroda bili su usmjereni kako sačuvati "ostatke ostataka". Najznačajniju ulogu u svemu tome imala je plemićka obitelj Zrinski te vojnici i težaci.

Turci su, naime, često i veoma duboko upadali u hrvatske krajeve. Da bi se domogli Europe trebalo je osvojiti područje oko rijeke Une, na kojem se nalaze mnoge utvrde, među ostalima i utvrda grad Gvozdansko. Ono se prvi puta spominje 1488. godine. Grad su izgradili knezovi Zrinski za potrebe i zaštite rudnika srebra i olova. Gvozdansko je bilo jedna od većih tvrđava, kao dio obrambenog sustava, koja je zapela za oko Osmanlija. Godine 1561. dva puta je poturica Malkoč-beg opsjedao utvrdu, a njegove je pokušaje nastavio Ferhat-paša Sokolović. Na Božić godine 1577. Sokolović je krenuo s velikom vojskom na Gvozdansko.

Opsada tvrđave Gvozdansko počela je u jesen 1577. godine i produljila se u zimu 1578. godine. Paša Sokolović poveo je sa sobom 10 tisuća vojnika. Blokirao je sve prilaze prema tvrđavi Gvozdansko i počeo je postupno osvajati uporišta. Dvadesetog listopada 1577. godine pao je Zrin. Osvojio je zatim Kladušu, grad Podzvid, Ostrožac Drežnik i dr. Krenuo je tada prema Gvozdanskom čija se posada sastojala od tri stotine branitelja, sastavljena najvećim dijelom od rudara te stražara tvrđave. Nakon tri mjeseca blokade Turci su došli pod sam grad u kojem nije bilo više hrane. Ferhat-paša je pozvao branitelje na predaju, ali oni su odbili ponudu. Kad su se Turci 13. siječnja 1578. približili zidinama, spremni na posljednji udar, iz utvrde se nije oglasila nijedna puška. Kad su ušli u grad dogodio se sličan prizor kao na židovskoj Masadi. Svi branitelji bili su mrtvi i smrznuti. Ovim junačkim prizorom bio je zadivljen i sam Ferhat-paša. Poštujući

njihovo junaštvo dao je nalog da se pozove katoličkog svećenika i da se obavi pogreb po kršćanskom obredu, a preživjele stanovnike Gvozdanskog i okolice oslobodio je od plaćanja poreza.

Braćo i sestre! Teško je naći u povijesti primjere hrabrosti i junaštva kao što su to pokazali branitelji Gvozdanskog. U svojoj knjizi "Gvozdansko - Hrvatsko velejunaštvo bez svjetskog uzora" autor Damir Borovčak piše da je to mjesto "svetište hrvatskog velejunaštva". Masada je danas najveći memorijalni simbol židovskog naroda na kojoj i danas mladi vojnici polažu prisegu vjernosti domovini. Ono što je Židovima njihova "Masada" to bi trebalo biti nama Hrvatima Gvozdansko. Dok drugi narodi posvećuju svu pozornost svojim nacionalnim vrijednostima i ljudima koji su ostavili duboki pečat u njihovom životu, teško ćete naći narode koji toliko brzo zaboravljaju svoje "Masade" i svoje velikane kao što ih mi zaboravljamo.

Ipak moramo spomenuti da naše Gvozdansko nije zaboravljeno posebno od povjesničara, štoviše, zahvalni smo danas književniku Anti Tresiću Pavičiću, koji je autor najduljeg hrvatskog epa o Gvozdanskom, zatim profesoru magistru Anti Milinoviću koji je godinama promicao istinu o Pounju, Gvozdanskom i Zrinu te konačno blaženom kardinalu Stepincu koji je prema zapisima krašićkog župnika Josipa Vranekovića često govorio o velikim stradanjima Gvozdanskog, Zrina i Pounja.

Kad je blaženi kardinal Stepinac bio na hodočašću u Jeruzalemu, bilo je to godine 1939., zajedno s hrvatskim hodočasnicima, rekao im je tada talijanski kardinal Pellegrineti: "Vi Hrvati imate veliki broj svetaca ali ih ne znate predstaviti svijetu". To također vrijedi i za hrvatske velikane. Prebrzo zaboravljamo njihovu veličinu.

Zar nismo u najnovijem Domovinsko-obrambenom ratu imali slične velikane? Umjesto da se njima ponosimo kao herojima Domovinskog rata, spremni smo ih se odreći i poslati na međunarodna sudišta da im sude oni kojima bi trebalo suditi. Zar ne osudiše blaženog kardinala Stepinca, koji je ubrojen među najveće u prošlom stoljeću zbog svoje hrabrosti, vjere, ljubavi prema svome hrvatskom narodu? Ideologija bezboštva uvijek je progonila velikane vjere i naroda. Naša povijest kontinuirano svjedoči o tome.

Braćo i sestre! Već je vrijeme da budemo ponosni na svoje kršćanske korijene, koji su hrvatski i katolički. Već je vrijeme da znamo cijeniti našu kulturnu i kršćansku baštinu s kojom bi se mogli ponositi mnogi narodi kad bi je imali. Na to nas posebno obvezuje i ova godina koju je papa proglasio Godinom vjere, upravo zato da Crkva obnovi zanos vjere u Isusa Krista, koji je pravi

Bog i pravi čovjek. Gdje nalazimo istine vjere koje su se vjerno prenosile iz pokoljenja u pokoljenje? Nalazimo ih u Vjeronanju koje s ponosom ispovijedamo, a Katekizam Katoličke Crkve razrađuje i na nama danas prihvatljiv način tumači i nudi kao hranu od koje će naša vjera živjeti.

Braćo i sestre! Kršćanin ako ne poznaje dobro svoju vjeru, opasnost je da je gradi po svom ukusu. Vjera nije privatna stvar. Stoga treba prijeći iz te privatnosti u javni život. Svaka polovičnost vjere, bilo u načelu bilo u životu, nije sposobna za radikalnu i preporodnu akciju.

Živimo u vremenu dubokih i dalekosežnih promjena koje zadiru u temeljnu antropološku, osobito duhovnu strukturu čovjeka, braka, obitelji i društva. U ovom i u ovakvom vremenu nitko tko se osjeća Hrvatom i katolikom ne smije biti pasivan, jer će nas sutra osuditi naša djeca. Ovo je trenutak u kojem mora progovoriti vjera utjelovljena u narod i povijesno vrijeme. Ne samo da nam je braniti nauk vjere o čovjeku, braka, obitelji i društva, nego i ukazivati na razorne posljedice naše kolektivne šutnje. To nam budućnost neće oprostiti. Aktivirajte snagu svoje vjere i snagu svojeg hrvatskog identiteta i recite javnosti da postoje svetinje koje se ne smiju rušiti. Isus je

osudio polovičnost kad je rekao: "Nitko ne može služiti dvojici gospodara" (Mt 6, 24).

Mrtvi branitelji Gvozdanskog, kao i poginuli branitelji Domovinskog rata, obvezuju nas da ne budemo polovični, da budemo hrabri, da se ne predajemo kad su u pitanju evanđeoska načela, da ne klečimo pred svijetom i Europom, nego da budemo uspravni. Imamo se, hvala Bogu, čime pohvaliti, to je naša kršćanska baština, prije svega vjera, ali i obveza da je čuvamo i prenesemo na pokoljenja. "Tko pobjeđuje svijet, ako ne vjera naša", poručuje apostol Pavao.

Danas su posebno suvremene riječi Augusta Šenoa: "Budi svoj". O budi svoj! Ta stvoren jesi čitav, U grudni nosiš brate srce cijelo; Ne kloni dušom, i da nijesi mlitav, Put vedra neba diži svoje čelo! Pa došli danci, nevolje i muke, Pa teko s čela krvav tebi znoj, Ti skupi pamet, upri zdrave ruke, I budi svoj...

I Šenoa, opisujući posljednje trenutke čovjekova života na zemlji, piše da će takvom čovjeku savjest biti čista, a srce će mu šapnuti: Poštenjak, čovjek na zemlji si bio: Ta bio si svoj". Već je vrijeme da i mi Hrvati budemo svoji. To nam poručuju Gvozdanski branitelji. To nam poručuju pokojni branitelji Domovinskog rata. Amen ■

Sveta obitelj - proslava Dana kapelanije Velika Buna, 16. siječnja 2013.

Nakon blagdana Božića Crkva slavi blagdan Sv. Obitelji koju sačinjavaju Isus, Marija i Josip. Sama činjenica da se Isus, Druga božanska osoba Presvetog Trojstva, rodio u obitelji govori nam veoma puno. Isus je mogao doći na svijet na drugačiji način, ali on je odlučio roditi se u obitelji, da pokaže koliko je važna obitelj za jedno društvo i narod. Da je odnos u obitelji veoma važan vidimo još u Starom zavjetu.

Današnje 1. čitanje donosi riječi židovskog mudraca Siraha koji naglašava dužnost i obvezu poštivanja roditelja od strane djece, posebno u danima kada su roditelji već u podmaklim u godinama. "Sine moj, pomози oca svoga u starosti i ne žalosti ga za života njegovog" (Sir 3, 13). Ove predivne riječi 4. zapovijedi Božje odnose na sva vremena.

Današnje evanđelje opisuje Nazaretsku obitelj. Sv. Luka, osim pripovijesti o Isusovom rođenju, sačuvao nam je još jednu dragocjenu pojedinost iz Isusovog djetinjstva, gdje se posebno spominje Isusovo božansko porijeklo.

Židovski Zakon propisivao je da se svaki

Izraelac mora pojaviti u hramu na tri velika blagdana: na blagdan Pashe, blagdan Sedmica (Pedesetnica) i na blagdan Sjenica. To je odnosilo i na dječake koji su navršili 13 godina života. Naime, s 12 godina dječake se smatralo punoljetnima, odraslima, tako da i danas Židovi imaju posebni obred uvođenja mladih u zrelo doba.

Dvanaestgodišnjacima je bilo dopušteno da se druže s vršnjacima i prijateljima. Nisu trebali biti s roditeljima prigodom hodočašća, da ih oni čuvaju. Na povratku kući dogodilo se Mariji i Josipu nešto iznenađujuće. Isus je ostao u Jeruzalemu. Josip i Marija primijetili su već prvoga dana da nema Isusa među njima. Pronašli su ga tek treći dan. To su za nju bili dani trpljenja. Stoga i veli Isusu: "Sinko, zašto si nam to učinio? Gle otac tvoj i ja žalosni smo te tražili" (Lk 2, 48). Isus odgovara: Zašto ste me tražili? Niste li znali da mi je biti u kući Oca mogega? (Lk 2, 49).

Sadašnji papa kaže da je u ovom odgovoru važno istaknuti dvije stvari: Marija je rekla: "Otac tvoj i ja žalosni smo te tražili". Isus ispravlja Mariju riječima: Daje joj do znanja da Josip nije

njegov otac, nego sam Bog, kojemu on pripada. Zato i veli: "Zašto ste me tražili? Niste li znali da mi je biti u onome što je Oca mojega?" (Lk 2, 49). Isus nije mogao jasnije objasniti svoje božansko porijeklo, nego ovim riječima, poručuje sadašnji papa.

Sv. Luka opisuje Marijinu i Josipovu reakciju: "Oni ne razumješe riječi koju im reče" (Lk 2, 50), kao i apostoli dok im je Isus govorio o svojoj mucu i da će treći dan uskrsnuti" i dodaje: "Majka je njegova brižno čuvala sve ove uspomene u svom srcu" (Lk 2, 51). Marija ne razumije Isusovu riječ, ali je čuva u svom srcu.

Pouka: I mi više puta ne razumijemo zašto se nešto baš tako dogodilo, ali to zato treba prepuštiti Bogu. I Luka sažimlje Isusov život u jednu rečenicu: "I siđe s njima, dođe u Nazaret, i bijaše im poslušan... A Isus napredovaše u mudrosti, dobi i milosti kod Boga i ljudi" (usp. Lk 2, 51-52). Što to znači? Dijete se najbolje razvija u obitelji.

Danas se puno govori o krizi suvremene obitelji. Krize u obitelji bile su uvijek, i u Pavlovo vrijeme također. U 2. čitanju apostol Pavao donosi konkretne upute za kršćanski život. Da bi se ostvarilo zajedništvo u jednoj obitelji, apostol Pavao piše Kološanima: "Braćo, zaodjenite se, dakle - kao izabranici Božji, sveti i ljubljani - u milosrdno srce, dobrotivost, poniznost, blagost, strpljivost te podnosite jedni druge praštajući, ako tko ima protiv koga kakvu pritužbu! Kao što je Gospodin vama oprostio tako i vi. A povrh svega - ljubav. I mir Kristov neka upravlja sri-

ma vašim - mir na koji ste pozvani u jednom tijelu! (Kol 3, 12-14.15). Poziva ih također da budu zahvalni. "I sve što god riječju ili djelom činite, sve činite u imenu Gospodina Isusa, zahvaljujući Bogu Ocu po njemu" (Kol 3, 17).

U drugom dijelu poslanice Pavao donosi upute unutar obitelji. Svoju riječ upućuje ženama, muževima i djeci. Žene potiče da se pokoravaju svojim muževima "kako priliči u Gospodinu" (Kol 3, 16). To znači da trebaju prihvatiti bračnog druga u vjeri, poštovanju i ljubavi. To znači zahvaliti se dragom Bogu što je upravo Bog njega dodijelio njoj. Muževe potiče riječima: "Ljubite žene i ne budite osorni prema njima" (Kol 3, 19). Sigurno je bilo muževa koji su došli iz druge kulturne sredine, iz poganske sredine putem krštenja u zajedništvo Crkve Kristove pa su bili vjerojatno grubi prema svojim ženama.

U Poslanici Efežanima Pavao će još jače naglasiti: "Muževi, ljubite svoje žene kao što je Krist ljubio Crkvu..." (Ef 5, 25). A to znači biti spreman žrtvovati se za nju sve do smrti. Pavao se obraća i djeci: "Djeco, slušajte roditelje u svemu, jer je to ugodno Gospodinu!" (Kol 3, 20). I na kraju još jednom se obraća očevima: "Ne ogorčujte svoje djece da ne klonu duhom" (Kol 13, 21).

Braćo i sestre! Najprirodnija sredina, gotovo nezamjenljiva za dijete jest obitelj, koju čine otac, majka i djeca. Posebni primjer za to je Nazaretska obitelj Josipa, Marije i Isusa. Obitelj postaje ogledalo djetetu. U obitelji se oblikuju djetetovi stavovi, društvene navike, rad i ponašanje.

Braćo i sestre! Roditelji su dužni odgajati svoju djecu prema vlastitoj želji. To im pravo ne može nitko oduzeti niti nametnuti. To je njihova moralna i ljudska obaveza. Poznato je da je u vrijeme bivšeg sistema bilo dozvoljeno Crkvi imati samo jaslice, dakle najmanju djecu, a ne vrtiće. Zašto? Bojali su se da Crkva ne bi imala preveliki utjecaj na odgoj djece. Dakle, već u vrtićima vršila se ateizacija djece, a o školi da i ne govorimo, u tadašnjoj miliciji i vojsci pogotovo. To je bila jedna vrst nasilja nad roditeljima. Ovo se ne bi smjelo događati u demokratskim zemljama, bez uvažavanja rasprave šire javnosti, posebno kad je riječ o odgoju i nastavnom planu odgoja djece. U Ustavu RH (čl. 63) stoji napisano: "...roditelji imaju pravo i slobodu samostalno odlučivati u odgoju svoje djece". To pravo daju roditeljima i brojni međunarodni dokumenti i odluke europskih institucija kojih je RH potpisnica (poput Opće deklaracije o pravima čovjeka, čl. 26. st.3 i Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda: Protokol 1, čl. 2, itd.)

Na ta se i slična pitanja osvrnuo davno već i kardinal Kuharić na staru godinu 1989. godine, kad je rekao: "Vjernicima se ne može uskratiti pravo na vjerski odgoj svoje djece, po jednostavnom načelu da osoba, njezina savjest nije vlasništvo ni države ni stranke. Stoga roditelji i vjernici imaju puno pravo zahtijevati od škole da ne ateizira njihovu djecu" (a to znači da ih škola ne poučava što je protivno njihovim vjerskim uvjerenjima). Kad je riječ o obitelji na udaru je bio više puta i sadašnji papa. I danas ga napadaju. Kada papa danas govori o obitelji, njezinom značenju i poslanju, protivnici mu kažu da se miješa u politiku jedne

države. Papa je više puta govorio o "nedodirljivosti ljudskog života od začeca do smrti".

Talijanskim biskupima je govorio o relativizmu koji se suprotstavlja svjetlu istine i nastavlja: "Raznoliki današnji oblici rastakanja braka, poput slobodnih životnih zajednica, brakovi na pokus, lažni brakovi između istoga spola samo su izraz jedne anarhije (čije je posljedice teško predvidjeti), (Pervan: Dva svjedoka, str. 153). Kada papa govori o obitelji to nije miješanje u unutarnje stvari jedne države. On nastupa u ime Kristovo, u ime evanđelja, i on se neće dati ušutkati, kao što se nije dao ušutkati blaženi Stepinac kada je govorio o obitelji. Papa nastupa samo kao branitelj istine o Bogu i o čovjeku. Nastupa u ime Božje, u ime Kristovo.

Što nam je činiti? Vratiti se Nazaretskoj obitelji. Bog nam je pokazao u Betlehemu što nam je najvrjednije. Oko Djeteta se sve okupilo: nebo i zemlja, anđeli, mudraci i pastiri i cijela priroda. Tko želi upropastiti jedan narod, želi ga ostaviti bez potomstva. To su znali stari Egipćani kad su Izraelcima ubijali djecu, posebno. To je znao i Herod. Stoga se želio riješiti što prije maloga Isusa kako bi bio siguran. Stoga je izdao naredbu da se pokolju svi dječaci do dvije godine starosti.

Bog se utjelovio da nam pokaže veličinu djeteta. Samo narod koji poštuje djecu ima budućnost, narod koji ne poštuje djecu izvrnut je nestanku. Mi smo na tom putu. Ne daj Bože da izumremo! Stoga smo i molili danas: Gospodine, ti si nam u Nazaretskoj obitelji dao uzor pravoga života. Daj da i mi u svojim domovima nasljedujemo kreposti i ljubav svete Obitelji. Po Kristu Gospodinu našem. Amen ■

<p align="center">Uprava Vojne biskupije Vojni ordinarijat u Republici Hrvatskoj</p> <p>Ksaverska cesta bb HR - 10 000 Zagreb tel: +385 1 4670 660 (centrala) tel: +385 1 4670 659 (centrala) faks: +385 1 4670 662 www.vojni-ordinarijat.hr uprava@vojni-ordinarijat.hr vojni.ordinarijat@morh.hr</p> <p>Mons. Juraj Jezerinac, vojni ordinarij</p> <p>O. Jakov Mamić, generalni vikar tel: +385 1 3784 489 jakov.mamic@morh.hr</p> <p>Don Josip Stanić, biskupski vikar za pastoral tel: +385 1 4670 660 josip.stanic@morh.hr</p> <p>Robert Stipetić, kancelar tel: +385 1 4670 660 robert.stipetic@vojni-ordinarijat.hr</p> <p>Dragan Logarušić, ekonom tel: +385 1 4568 572 mob: +385 99 5793 911 dragan.logarusic@vojni-ordinarijat.hr</p> <p>S. M. Gordana Miškić, tajnica Vojnog ordinarijata tel: +385 1 3784 389 gordana.miskic@vojni-ordinarijat.hr</p> <p>Marinko Nikolić, osobni tajnik vojnog ordinarijata tel: +385 1 4568 587 marinko.nikolic@vojni-ordinarijat.hr</p>	<p align="center">Samostalni odjel za potporu Vojnom ordinarijatu (MORH)</p> <p>Vojni ordinarijat u RH Odjel za potporu Vojnom ordinarijatu Ksaverska cesta bb HR - 10 000 Zagreb tel: +385 1 4670 660 faks: +385 1 4670 662</p> <p>Bojnik Petar Klarić, načelnik Odjela tel: +385 1 4670 657 perica.klaric@morh.hr</p> <p>Vladimir Krpan, osobni tajnik generalnog vikara tel: +385 1 4568 580 vladimir.krpan@vojni-ordinarijat.hr</p> <p>Mladen Čobanović, viši stručni savjetnik za organizaciju tel: +385 1 4568 570 mladen.cobanovic@morh.hr</p> <p>Marija Vukovojac, stručni savjetnik tel: +385 1 4670 660</p>	<p align="center">Samostalna služba za suradnju s Vojnim ordinarijatom (MUP)</p> <p>Policajska akademija Avenija Gojka Šuška 1 HR -10 000 Zagreb tel: +385 1 2391 525 (specijal 26 525) faks: +385 1 2391 496 (specijal 26 496)</p> <p>Josip Zagorščak, voditelj Službe tel: +385 1 2391 525 (specijal 26 525) jzagorscak@mup.hr</p> <p>Mato Topić, policijski službenik za međunarodnu vjersku suradnju tel: +385 1 2391 527 (specijal 26 527) mob: 091 4554 649 (specijal 82 649) mtopic@mup.hr</p> <p>Mario Dokmanić, policijski službenik za međunarodnu vjersku suradnju tel: +385 1 2391 523 (specijal 26 523)</p> <p>Branko Šarkanj, policijski službenik za organizaciju i potporu tel: +385 1 2391 528 (specijal 26 528) mob: (specijal 82 958) bsarkanj@mup.hr</p> <p>Danko Šantek, policijski službenik za organizaciju i potporu tel: +385 1 2391 529 (specijal 26 529) mob: 091/4565 464 (specijal 82 644) dsantek@mup.hr</p> <p>Sanja Vrkljan Horvat, administrativna tajnica tel: +385 1 2391 525 (specijal 26 525)</p>
--	---	--

ZAŠTITNIK KAPELANIJE	POSTROJBA	KONTAKTI UREDA	KAPELAN	POMOĆNIK KAPELANA
„Gospa Snježna“ 5. kolovoz	MORH I GSOSRH Stančićeva 4 Zagreb	tel: 01/486-1345 faks: 01/456-7986	fra Marko Medo mob: 098/9044-000	stn Srećko Žmalec srecko.zmalec@morh.hr tel: 01/456-8080 mob: 091/7635-866
„Bl. Alojzije Stepinac“ 10. veljače	Zapovjedništvo HKoV Karlovac	tel: 047/626-388 (536) faks: 047/626-456	vlič. Andrija Markač, dekan Karlovac mob: 098/213-393	stn Dražen Čulig drazen.culig@morh.hr mob: 091/8811-862
„Sv. Leopold Mandić“ 12. svibnja	Zapovjedništvo ZOD „FKF“ Osijek	tel: 031/236-623 faks: 031/236-841	o. Ante Mihaljević, dekan Osijek ante.mihaljevic@morh.hr mob: 098/269-599	prč Darko Boban mob: 091/799-1789 darko.boban@morh.hr
„Gospa Velikog hrvatskog krsnog zavjeta“ 11. rujna	2. motorizirana bojna „Pauci“ vojarna „Kralj Zvonimir“ Knin	tel/faks: 022/617-841	fra Ilija Mikulić mob: 098/432-607	voj Marko Buzuk marko.buzuk@morh.hr mob: 091/533-8266
„Sv. Martin Tourski“ 11. studenoga	BSD Delnice	tel: 051/652-806 faks: 051/652-940	p. Mirko Vukoja mob: 099/6226-236	stn Anton Zic anton.zic@morh.hr mob: 098/917-0427
„Sv. Petar i Pavao“ 29. lipnja	Zapovjedništvo HRZ I PZO Zagreb	tel: 01/6228-862 faks: 01/6228-484	o. Viktor Grbeša mob: 098/9737-473	voj Lorenc Tomkić mob: 098/946-7773
„Sv. Nikola Biskup“ 6. prosinca	Zapovjedništvo HRM Split	tel: 021/354-913 faks: 021/354-323	don Branimir Projić branimir.projic@morh.hr mob: 098/510-737	ds Manda Sartori tel: 021/354-323 mob: 098/9554-177
„Sv. Nikola Biskup“ 6. prosinca	Pomorska baza Split Split	tel: 021/354-160 (650) faks: 021/354-650	o. Jozo Mravak mob: 091/579-4868	sk Darijo Rajčić mob: 098/744-330
„Sv. Antun Padovanski“ 13. lipnja	Dom Glavnog stožera Zagreb	tel: 01/6631-299 faks: 01/6631-397	o. Ivan Magdić mob: 091/8870-374	nprč Damir Sedlar mob: 091/943-0134
„Sv. Petar i Pavao, apostoli“ 29. lipnja	VOB Ogulin	tel: 047/627-483 faks: 047/627-483	fra. Marijan Jelušić mob: 098/245-294	Nenad Veriga mob: 098/906-0816
„Sv. Ilija Prorok“ 20. srpnja	Logistička pukovnija Petrinja	tel: 044/562-350 (345) faks: 044/562-346	don Milenko Majić mmajic@morh.hr mob: 098/924-1483	prč Mario Barišić tel: 044/562-345
„Kraljica svete Krunice“ i „Sv. Ivan Kapistran“ 7. listopada	GOMB Vinkovci	tel: 032/348-460 faks: 032/348-460	vlič. Alojz Kovacek alozj.kovacek@morh.hr mob: 091/251-0821	npr Adam Dakić adam.dakic@morh.hr mob: 091/725-8290
„Uzvišenje svetog Križa“ 14. rujna	Gardijska motorizirana brigada Knin	tel: 022/617-810 faks: 022/617-722	fra Božo Ančić mob: 098/760-979	sžn Borislav Lapenda mob: 091/172-8512
„Sv. Franjo Asiški“ 4. listopada	1. motorizirana bojna „Vukovi“ voj. „Eugen Kvaternik“ Gospić			
„Sv. Anđeli čuvari“ 2. listopada	Inženjerska pukovnija Karlovac	tel: 047/626-603 faks: 047/626-622	p. Vladislav Mandura vladislav.mandura@morh.hr mob: 091/586-3400	ds Daniel Radinović 098/186-3426 tel: 047/626-621
„Bl. Ivan Merz“ 10. svibnja	SBO poligon „Eugen Kvaternik“ Slunj	Tel: 047/626-824 faks: 047/626-846		stn Jurica Hećimović jurica.hecimovic@gs.t-com.hr mob: 098/980-7134
„Sv. Valentin“ 14. veljače	Počasnno-zaštitna bojna Zagreb	tel: 01/4566-344 (367) faks: 01/4566-368	o. Zdravko Barić, dekan Zagreb mob: 091/576-2764	stn Dolores Rečić-Vragović drecic@morh.hr mob: 091/5570-112
„Sv. Mihael Arkandeo“ 29. rujna	HVU „Petar Zrinski“ Zagreb	tel: 01/3786-004 (272) faks: 01/3784-657	p. Zoran Vujičić mob: 098/337-162	prč Marijan Puljić mob: 099/2486-662

„Sv. Gabrijel Arkandeo“ 29. rujna	93. zrakoplovna baza Zadar	tel: 023/358-209 (239) faks: 023/358-209	o. Ivo Topalović, dekan Split mob: 098/423-533	npr Vinka Rogić vinka.rogic@mohr.hr mob: 098/532-045
„Sv. Ivan Krstitelj“ 24. lipnja	SzOjDL Požega	tel/faks: 034/245-117	vlč. Željko Volarić mob: 098/340-798	stn Antun Mandić amandic@mohr.hr mob: 091/786-1333
„Sv. Obitelj“ 28. prosinca	ZJP Velika Buna	tel/faks: 01/2025-802	vlč. Slavko Rajčić slavko.rajc@mohr.hr mob: 098/1632-359	prč Gordana Slukan mob: 095/519-1977
„Sv. Nikola Tavelić“ 14. studenog	Središnjica EI Zagreb	tel/faks: 01/6631-422	vlč. Željko Savić mob: 098/197-5987	npr Ranko Vrban mob: 098/969-6794
„Sv. Sebastijan“ 20. siječnja	Pješaka pukovnija vojarna „Dračić“ Đakovo	tel: 031/839-166 faks: 031/839-156	p. Drago Majić mob: 098/186-6901	
„Majka Božja Kamenitih vrata“ 31. svibnja	MUP PU zagrebačka Petrinjska 20 10 000 Zagreb	tel: 01/4563 295 (293) faks: 01/4563 699	vlč. Marin Drago Kozčić mob: 095/8888-991	Mišo Josipović mob: 099/229-2432 (spec. 25 293) mjosipovic@mup.hr
„Sv. Mihovil Arkandeo“, podružnica Split 29. rujna	MUP PU splitsko-dalmatinska 2. policijska postaja 21 000 Split	tel: 021/215-659 faks: 021/309-395	fra Kristijan Kovačević mob: 097/7954-376	Luka Galčić tel. 021/307 511 (specijal 41 987) fax. 021/307 512 mob: 098/9591333
„Sv. Mihael Arkandeo“ 29. rujna	MUP Policijska akademija Av. G. Suška 1 10 000 Zagreb	tel/faks: 01/2391-490 (specijal 26 490)	fra Frano Musić mob: 099/2584-982	Luka Norac Kevo tel. 01/2391 526 (specijal 26 526) mob: 098/918-7427
„Sv. Vid“ 15. lipnja	MUP PU primorsko-goranska 1. Policijska postaja 51 000 Rijeka	tel: 051/430-495 faks: 051/430-687	p. Mirkko Vukoja mob: 099/6226-236	Branko Mustapić mob. 091/731-7287
„Sv. Mihael Arkandeo“ 29. rujna	MUP Zagreb Sjedište i Ravnateljstvo Av. gr. Vukovara 33	tel: 01/6122-712 (715) faks: 01/3788-653	o. Stjepan Harijač, dekan mob: 098/473-185	Vinko Bakula tel: 01/3788 853 (specijal 88 853) mob: 098/208-304
„Sv. Mauro“ 21. studenoga	MUP PU istarska Trg Republike 1 52 100 Pula		don Ivan Borčić mob: 098/1935-705	
„Sv. Juraj“ 23. travnja	MUP PU varaždinska Ivana Milčeca 10 42 000 Varaždin	tel.: 042 372 392 (spec. 86 087)	vlč. Ivica Horvat tel/faks: 042/749-400 mob: 099/2680-732	
„Sv. Matej“ 21. rujna	MUP PU bjelovarsko-bilogorska Vlahe Paljetka bb 43 000 Bjelovar	fax: 043/886-955	vlč. Damir Vrabec mob: 091/2376-470	
„Sv. Jeronim“ 30. rujna	MUP PU osječko-baranjska Trg Lavoslava Ružičke 1 31 000 Osijek	tel.: 031/237-553 faks: 031/237-267	p. Željko Rakošec zrakosec@mup.hr mob: 099/7065-885	
„Sv. Luka evanđelist“ 18. listopada	MUP PU šibensko-kninska Velimira Škorpika 5 22 000 Šibenik		don Darko Poljak mob: 091/4446-432	
„Sveti Filip i Jakov, apostoli“ 3. svibnja	MUP PU zadarska Andrije Hebranga bb 23 000 Zadar			
„Sveti Marko Križevčanin“ 7. rujna	MUP PU koprvničko-križevačka Trg Eugena Kumičića 18 48 000 Koprivnica		vlč. Ozren Bizek mob: 098/551-421	
„Sveti Hrvatski mučenici“ 9. rujna	MUP PU licko-senjska Ulica Hrvatskog sokola 2 53 000 Gospić	tel/faks: 053/572-380	vlč. Ivan Blaževac mob: 098/9084-983	